

Her birinizden tüm kalbî düşüncelerinizi sevgi ve birlik üzerine yoğunlaştırmanızı istiyorum. Savaşmak düşüncesi geldiği zaman daha güçlü bir barış düşüncesi ile buna karşı çıkın. Nefret düşüncesi, çok daha kuvvetli bir sevgi düşüncesiyle yok edilmelidir. Savaş fikri tüm ahengi, mutluluğu, sükûneti ve huzuru yerle bir eder.

Sevgi dolu düşünceler, kardeşliğin, barışın, dostluğun ve mutluluğun mimarıdır."

- Abdülbaha Abbas, 21 Ekim 1911

Hz. Abdülbaha

Paris Konuşmalarından Seçmeler

Hz. Abdülbaha

Paris Konuşmalarından Seçmeler

*Hz. Abdülbaha'nın 1911 Yılında
Yaptığı Konuşmalar*

Paris
Konuşmalarından
Seçmeler

Hz. Abdülbaha'nın 1911
Yılında Yaptığı Konuşmalar

1912'deki ilk İngilizce basım bilgileri:

Talks by Abdul Baha Given in Paris

By The Unity Press,

East Sheen, Surrey

Yeniden basımı:

Baha'î Publishing Trust

401 Greenleaf Avenue, Wilmette, Illinois 60091

Copyright © 2006 by the National Spiritual Assembly of the Baha'is of the
United States

Photographs: Copyright © Bahá'í International Community

Kitabın Özgün Adı:

Paris Talks

Addresses Given 'Abdu'l-Bahá Given in 1911

Türkçe Çeviri ve Baskı

Bahai Eserleri Basım Dağıtım A.Ş.

Tüm Yayın Hakları Saklıdır

ISBN 978-605-84382-6-2

Baskı Tarihi: Nisan 2019

Adres:

Bahai Eserleri Basım Dağıtım A.Ş.

Barbaros Mah. Morsümbül Sok No:1 D: 149

Ataşehir-İstanbul

Fotoğrafların telif hakkı Uluslararası Bahai Toplumuna aittir.

Baskı:

Bassaray Matbası-Türker Hilmi Şenol

İzmir

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ

7

Birinci Bölüm

1. TANIMADIKLARIMIZA VE YABANCI ÜLKELERDEN İNSANLARA NEZAKET VE YAKINLIK GÖSTERME GÖREVİ 13
2. DOĞRU DÜŞÜNCENİN GÜCÜ VE DEĞERİ ONUN UYGULAMADA GÖSTERİLMESİNE BAĞLIDIR 15
3. GERÇEK ŞİFA VEREN MERHAMETLİ YÜCE DOKTOR, YALNIZ ALLAH'TIR 17
4. DOĞU VE BATI HALKLARI ARASINDA BİRLİĞE İHTİYAÇ 18
5. ALLAH HER ŞEYİ İDRAK EDER: O İSE İDRAK EDİLEMEZ 20
6. SAVAŞIN ACINASI SEBEPLERİ VE HERKESİN BARIŞ İÇİN ÇABA GÖSTERMESİ GÖREVİ 24
7. GERÇEKLİK GÜNEŞİ 27
8. GERÇEĞİN IŞIĞI ŞİMDİ DOĞU'NUN VE BATI'NIN ÜZERİNDE PARLIYOR 29
9. EVRENSEL SEVGİ 30
10. ALLAH'IN İNSANA EN BÜYÜK ARMAĞANI 35
11. GERÇEKLİK GÜNEŞİ'Nİ ÖRTEN BULUTLAR 37
12. DİNİ ÖNYARGILAR 39
13. TANRI'NIN İNSANA BAHŞETTİĞİ NİMETLER 42
14. ÇEŞİTLİLİKTEKİ GÜZELLİK VE UYUM 44
15. HZ. İSA'NIN GELİŞİYLE İLGİLİ KEHANETLERİN GERÇEK ANLAMI 47

16. KUTSAL RUH: ALLAH VE İNSAN ARASINDAKİ ARACI GÜÇ	49
17. İNSANIN İKİ DOĞASI	51
18. MADDİ VE RUHANİ GELİŞİM	53
19. MADDENİN EVRİMİ VE RUHUN GELİŞİMİ	55
20. PARİS'TEKİ RUHANİ TOPLANTILAR	57
21. IŞIĞIN İKİ TÜRÜ	58
22. BATI'DAKİ RUHANİYET ÖZLEMİ	60
23. PARİS'TE BİR EVDE YAPILAN KONUŞMA	62
24. HZ. BAHAULLAH	64
25. GÜZEL FİKİRLER UYGULAMAYA GEÇİRİLMELİDİR	67
26. SU VE ATEŞLE VAFTİZİN GERÇEK ANLAMI	69
27. 'L' ALLIANCE SPIRİTUALİSTE' DERNEĞİNDEKİ KONUŞMA	71
28. RUHUN EVRİMİ	76
29. HZ. ABDÜLBAHA'NIN ARZULARI VE DUALARI	82
30. BEDEN, NEFİS VE RUH HAKKINDA	83
31. BAHAILER DÜNYAYI DAHA İYİ BİR YER HALİNE GETİRMEK İÇİN CAN VE GÖNÜLDEN ÇALIŞMALIDIR	85
32. İFTİRA HAKKINDA	88
33. RUHANİYET OLMADAN GERÇEK MUTLULUK VE İLERLEME OLAMAZ	91
34. ACI VE KEDER	94
35. MÜKEMMEL İNSANİ DUYGULAR VE ERDEMLER	96
36. İNSANLARIN YABANCI İRKLARIN ACILARI KARŞISINDAKİ MERHAMETSİZCE DUYARSIZLIĞI	98

37. SAYIMIZIN AZLIĞI CESARETİMİZİ KIRMAMALI	100
38. HZ. ABDÜLBAHA'NIN PARİS'TEKİ PASTÖR WAGNER (FOYER DE L'ÂME) KİLİSESİ'NDEKİ KONUŞMASI	102

İkinci Bölüm

HZ. BAHAULLAH'IN ÖĞRETİSİNİN PARİS'TE HZ. ABDÜLBAHA TARAFINDAN AÇIKLANAN ON BİR PRENSİBİ	109
39. TEOSOFİ DERNEĞİ, PARİS	110
40. İLK PRENSİP: GERÇEĞİ ARAMAK	116
41. İKİNCİ PRENSİP: İNSANLIĞIN BİRLİĞİ	119
42. ÜÇÜNCÜ PRENSİP	121
43. DÖRDÜNCÜ PRENSİP: DİN VE BİLİM ARASINDAKİ İLİŞKİNİN KABULÜ	121
44. BEŞİNCİ PRENSİP: ÖNYARGILARIN ORTADAN KALDIRILMASI	126
45. ALTINCI PRENSİP: GEÇİM KAYNAKLARI	130
46. YEDİNCİ PRENSİP: İNSANLARIN EŞİTLİĞİ	133
47. SEKİZİNCİ PRENSİP: EVRENSEL BARIŞ	134
48. DOKUZUNCU PRENSİP: DİNİN SİYASETE KARIŞMAMASI	136
49. ONUNCU PRENSİP: CİNSİYET EŞİTLİĞİ	139
50. ON BİRİNCİ PRENSİP: RUHU'L-KUDS'ÜN GÜCÜ	141
51. BU BÜYÜK VE GÖZ KAMAŞTIRICI EMİR	144
52. SON TOPLANTI	145

Üçüncü Bölüm

53. HZ. ABDÜLBAHA'NIN DOSTLARIN TOPLANTI EVİNDEKİ HİTABI; ST. MARTIN'S LANE, LONDRA, W.C.	151
54. DUA	154
55. KÖTÜLÜK	155
56. RUHUN GELİŞİMİ	155
57. SEVGİNİN DÖRT TÜRÜ	157
58. HZ. ABDÜLBAHA'NIN BİR LEVHİ	158

SUNUŞ

Yirminci yüzyılın başları, bir büyük değişimler, birbirine zıt umutlar ve beklentiler dönemi idi. Birçok insan ruhani arayışlarla meşguldü ve bu onları spiritüalizm, şifacılık, teosofi ve gizlilik [okültizm] gibi farklı yönlerle sürüklüyor ya da ana akım dinler içerisindeki yeniden dirilişçi ve yeni karizmatik mezheplere çekiyordu. Bununla paralel olarak toplumsal bilinçte ise, işçi hareketinde, sosyalizmde ve refah devletinin ilk kıpırtılarında ifade bulan bir yükseliş vardı. Aynı zamanda, uluslararası politik sistemin istikrarsızlığına dair büyüyen bir farkındalık ve mahalli çarpışmaların çok daha geniş çatışmalara dönüşebileceği korkusu vardı. Geleneksel inançlara sekülerizmde gözlenen yükseliş ve yeni, güçlü bir orta sınıfın ortaya çıkışı ile meydan okunuyordu ki bu kesimin yeni kavuştuğu refah düzeyi, on dokuzuncu yüzyılın sömürgeci fetihlerinin sağladığı pazarlara ve hammadde akışına dayanıyordu.

İşte Hz. Abdülbaha 1911’de böyle bir dünyaya adımını atmıştı. Kendisi, Bahai Dini’nin Kurucusu Hz. Bahau’llah’ın oğluydu. Dokuz yaşından beri Osmanlı İmparatorluğu sınırları içerisinde geçen zorlu ve mecburi hapis ve sürgün hayatı sonunda Hz. Abdülbaha, nihayet mahpusluktan yaşlı bir insan olarak serbest kalmıştı. Mahrumiyet yıllarında sağlığı zayıflamış olmasına rağmen O, Babasına vahyolan bu yeni müjdeyi ilan etmek üzere bir dizi çok önemli seyahate girişti. Paris’i, 3 Ekim ila 2 Aralık 1911 arasında, akabinde daha birkaç Avrupa ülkesini ve Kuzey Amerika’yı kapsayacak bir seyahatle devam edecek şekilde dokuz haftalığına ziyaret etti.

Hz. Abdülbaha seyahatleri boyunca, hayatın her tabakasından, sözlerini duymaya şevkle gelen kalabalık insan topluluklarını cezbedti. Herhangi bir resmi bir eğitim almamış olmasına rağmen O, öğütlerini almaya gelen düşünce önderleriyle, hükümet ve kilise ileri gelenleriyle kolaylıkla konuşuyordu; sıradan işçiyle, kenara itilmiş yoksulla veya

politik radikalle samimi bir şekilde sohbet ediyordu. Doğuştan gelen bilgelikle donanmış, azizlere özgü bir şahsiyet olarak namı hızla yayıldı ve basında geniş ölçüde yer aldı.

Batı yaşam tarzına ve fikirlerine alışmamış olan Hz. Abdülbaha için, kültür ve gelenek bariyerlerini aşmak ve çeşitli kesimlerden dinleyicilerinin en hayati kaygılarına hitap etmek sorun değildi. Avrupa ve Kuzey Amerika'ya seyahatlerinde, Babasının öğretilerinin eşsiz bir anlayışını temel alan, adil, barışçıl ve uyum içinde bir dünyaya dair derin özlemleri tatmin edecek bir vizyonu paylaştı. Şayet belirli iyi eğilimler beslenir ve bazı tutumlar geliştirilirse en yüksek umutlarımıza bizi vardırarak bir gelecek öngörüyordu. Aynı zamanda da, kontrol edilmediği takdirde başka gelişmelerin gideceği yönü sezmişti ve böyle bir akıbetin nasıl engelleneceğine dair açık öğütler ve uyarılarda bulundu. Daha ileri ölçüde tavsiye arayanlara, şefkati ve koşulsuz sevgisini bolca paylaşarak, onların içlerinde bir umut ve inanç ruhunu yenileyerek, içten gelen bir duyguyla cevap veriyordu. Sabır, mizah ve derin bir sempati ile, mutluluğun ve ruhani gelişimin doğası üzerine hikmet incileri sunuyordu; bir yandan da bireysel dönüşüm ile daha haktanır ve merhametli bir toplum arasındaki bağlantıya dikkat çekiyordu.

Hz. Abdülbaha'nın Paris'teki konuşmaları Hz. Bahau'llah'ın bütün bir çeşitli konular yelpazesi arasındaki en önemli öğretilerinin bir kısmının damıtılmış bir özü olarak görülebilir. Toplumsal reform sahasında, Hz. Abdülbaha; kadınların hakları, ırkçılık, yabancı düşmanlığı ve aşırı milliyetçilik, savaşın ortadan kaldırılması, ülkeler arasında ortak güvenliğin ve barışın temeli gibi konuları ele aldı. Mazlumlara ve eziyet çekenlere, zengin ve fakir arasındaki aşırı derecedeki eşitsizliklere yönelik kaygısı, Onun sayısız bireysel şefkat ve fedakârlık eylemi vasıtasıyla ve insan hakları ve sorumlulukları üzerine, zamanın toplumsal adetlerine meydan okuyucu birçok demeçleriyle açıkça gösterilmişti.

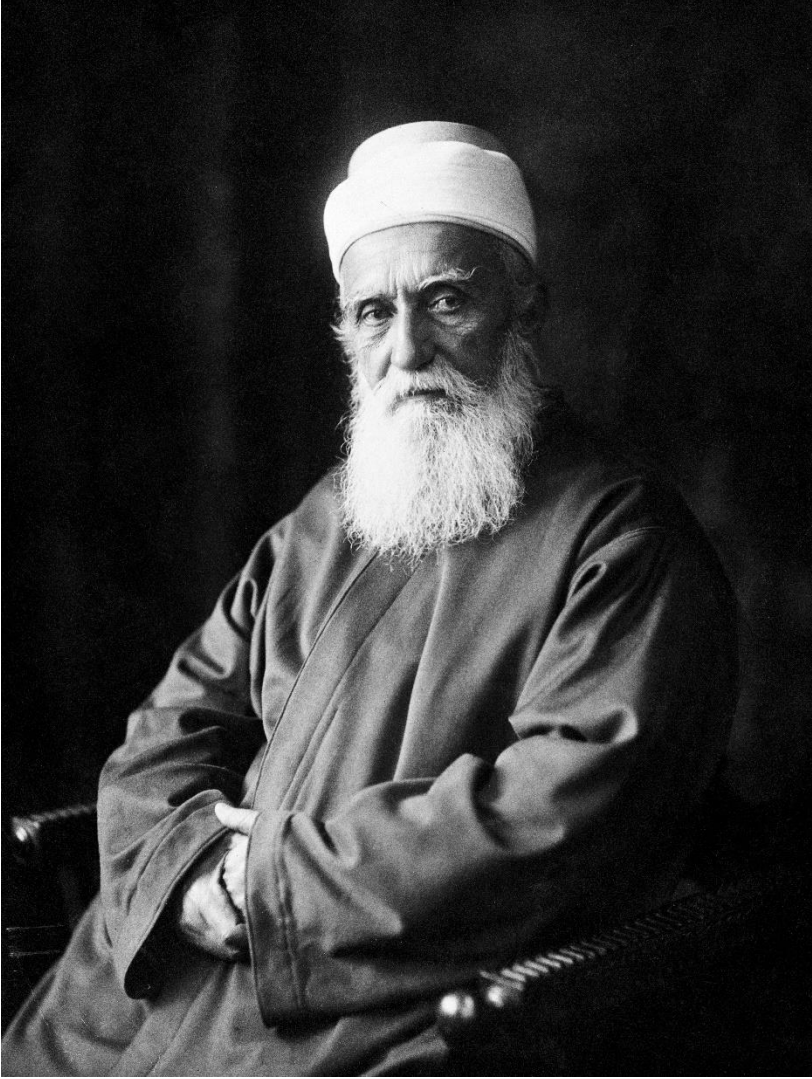
Üzerinde durduğu ruhani temalar, asırlardan beri gelen sorulara cevapları kapsıyordu; Tanrı'nın, ruhun veya sevginin doğası nedir? İnsan ruhani nitelikleri nasıl elde edebilir? Hz. Abdülbaha Hıristiyanların özellikle merak ettiği, Kitab-ı Mukaddes kehanetleri de dahil, birçok konuları ele aldı ve dinî gerçekliğin Allah tarafından insanlığa aşamalı bir şekilde, Hz. İsa, Hz. Muhammed ve Hz. Bahauallah gibi özel aracılar yoluyla nasıl vahyedildiğini gösterdi.

Hız. Abdülbaha'nın vizyonu, kendi birliği konusunda uzlaşmış, görünüşünde evrensel ve tüm görkemli çeşitliliğiyle birleşmiş bir dünya idi. Ancak 1900'lerin başında, Avrupa'nın her yanında insanlar imparatorluk şatafatıyla gözleri kamaşmış, muzaffer bir milliyetçilik tarafından sürüklenmekte ve yeni bilimsel ve teknolojik gelişmelerin harikalarıyla büyülenmiş bir halde idi. Kıtanın liderleri kendi cehennemî savaş araçlarını yapmak için birbiriyle yarışırken, dağılmakta olan Osmanlı İmparatorluğu'nun unutulmuş bir köşesinden bir yaşlı mahpusun yükselttiği kuvvetli barış çağrısına çok az insan kulak vermişti. Avrupa, felaketin eşiğindeydi ve Hz. Abdülbaha bunu biliyordu; ama ancak iki dünya savaşında hep birlikte çekilen acılar ve bunu izleyen politik, sosyal ve dini sistemlerin küresel çapta parçalanmasından sonradır ki O'nun sözlerinin gerçek anlamı ortaya çıktı.

Bir yüzyılı aşkın bir süre sonra, Hz. Abdülbaha'nın Paris konuşmalarının, hâlâ şu anki düşüncelerimize yapacağı önemli katkılar vardır. Bu hitaplar, dünyamızı önyargılardan özgür, geçmişin felç edici çelişkilerinden kurtulmuş ve bütün halkları aynı insan ailesinin üyeleri olarak görececek şekilde, yeni ve daha doğru bir bakış açısını bize sunuyorlar. Bütün dinlerin Tanrı'nın geçmişten gelip uzak geleceğe doğru uzanan kılavuzluğunun zincirindeki bir parça olduğunu göstererek; dine bölünme değil bir birlik sebebi şeklinde bakarak; bireysel kurtuluşun, tüm dünyanın yeni bir sosyal düzenin kurulması yoluyla kurtuluşu ile çok yakın şekilde bağlı olduğunu görerek; insanın doğasındaki iyiye dair potansiyele ışık tutuyorlar. Hz. Abdülbaha'nın öğüdü yalnızca ruhani olarak canlandırıcı olmakla

kalmaz, aynı zamanda uygulanabilirdir ve belki de ‘niye’den çok ‘nasıl’ ile daha fazla ilgilenen insanlar için oldukça uygundur. O, insanların birlik içinde çalışmalarını mümkün kılan, doğrudan Hz. Bahauallah’ın öğretilerinden doğan stratejiler sunuyor ve bu ruhani öğretilerin nasıl uygulanacağı ve günlük yaşam eylemlerine nasıl dönüştürüleceğini bize gösteriyor.

Onun, kişinin başkalarının fikirlerine bağlı kalmayıp dinî ve ruhani gerçeği kendisi için keşfetmesi gerekliliğine olan vurgusu, insanın benlik ve günümüzde çok aranan bütünlük duygusu açısından hayati önem taşıyor. Belki hepsinden en önemlisi, Hz. Abdülbaha sadece erdemlilik vaazı vermedi, aksine O bunu gösterdi ve yaşadı. Küçük gezegenimizin kritik kaderine doğru ileriye baktığımızda, Hz. Abdülbaha’nın örneğinde, yalnızca tüm dünya için yeni bir değerler sistemi, yeni bir ahlak anlayışı görmekle kalmayız, aynı zamanda hayatlarımızı yaşayabilmemiz için gerçek bir model de buluruz: Onun öğretilerinin bitmez tükenmez gücü işte burada yatar. Hz. Abdülbaha’nın Batı’da yaptığı konuşmalara dair ilk yayın olan *Paris Talks* kitabı ve ondan bölümler içeren *Paris Konuşmalarından Seçmeler*, bu nedenle kalıcı bir değere sahip olmayı sürdürecektir. Hz. Abdülbaha’nın kılavuzluğunun henüz evrensel çapta uygulanmadığı gerçeği, Onun sözlerini okumak ve bu sözlerin geleceğimiz açısından imalarını düşünmek için herhalde önemli bir sebeptir.

Hz. Abdülbaha'nın bu fotoğrafı Ekim 1911'de Paris'te çekilmiştir.

Birinci Bölüm

1. TANIMADIKLARIMIZA VE YABANCI ÜLKELERDEN İNSANLARA NEZAKET VE YAKINLIK GÖSTERME GÖREVİ

16–17 Ekim 1911

Bir insan, yüzünü Allah’a yönelttiğinde her yerde güneşin ışığını görür. Tüm insanlar onun kardeşidir. Kökleşmiş değer yargılarınız, başka ülkelerden tanımadığınız insanlarla karşılaştığınızda soğuk ve sevimsiz görünmenize yol açmasın. Onlara suçlu, hırsız ya da kaba olduklarından şüpheleniyormuş gibi bakmayınız. Pek istenmeyen insanlar olabileceklerini varsaydığınız kişilerle tanışık olma riskine maruz kalmamak için çok dikkatli olmanız gerektiğini düşünüyorsunuz.

Sizlerden isteğim, yalnızca kendinizi düşünmemenizdir. Türkiye’den, Japonya’dan, İran’dan, Rusya’dan, Çin’den ya da dünyanın herhangi bir ülkesinden gelen yabancılara karşı nazik olunuz.

Kendilerini evlerinde hissetmelerini sağlayınız; nerede kaldıklarını öğreniniz ve onlara bir hizmet sunup sunamayacağınızı sorunuz; hayatlarını biraz daha mutlu kılmaya çalışınız.

Bu şekilde, ilk başta şüphelendiğiniz şey bazen doğru bile çıksa yine de bu insanlara karşı nazik olmaya gayret gösteriniz. Bu nezaket, onların daha iyi olmalarına yardımcı olacaktır.

En nihayetinde, başka diyarlardan insanlar neden yabancı muamelesi görsün ki?

Tanıştığınız insanlar, bırakın siz bu gerçeği ifade etmeden, sizin gerçekten bir Bahai olduğunuzu bilsinler.

Hız. Bahauallah'ın tüm milletlere karşı nezaket öğretisini hayata geçiriniz. Yalnız kelimelerde arkadaşlık göstermek ile yetinmeyiniz; bırakın kalbiniz, yolunuz üzerinde karşınıza çıkabilecek herkes için sevgi ve nezaket ile yanıp tutuşsun.

Ey Batılı milletlerden olanlar! Doğu dünyasından geçici bir süreliğine aranızda gelenlere karşı nazik olunuz. Onlarla konuşurken resmiyetinizi bir yana bırakınız; onlar buna alışık değildir. Bu tutum Doğulu insanlara soğuk ve dostluktan uzak gelir. Aksine, dostça bir tavrınız olsun. Evrensel sevgi ile dolu olduğunuz görülüp anlaşılın. Bir İranlı ile ya da başka bir yabancıyla tanıştığınızda onunla bir arkadaşla konuştuğunuz gibi konuşunuz, eğer yalnızlık çekiyor gibiyse ona yardım etmeye çalışıp samimiyetle hizmet ediniz, eğer üzgünse teselli ediniz, muhtaçsa imdadına yetişiniz, baskı altındaysa kurtarınız, sefalet içindeyse rahat ettiriniz. Böyle yaptığımız zaman bütün insanları kardeşiniz olarak gördüğümüzü sadece kelimelerde değil, davranışlarımızla ve gerçekte de göstermiş olursunuz.

Tüm insanların dost olmasını iyi bir şey olarak kabul ederek insan ırkının dayanışmasının yüce bir ideal olduğundan söz etmenin kime ne faydası var! Bu düşünceler eyleme dönüşmedikçe yararsızdır.

Dünyadaki yanlışın varlığını sürdürmesinin tek nedeni, insanların idealleri hakkında sadece konuşması ama bunları hayata geçirmeye çalışmamasıdır. Eğer sözlerin yerini eylemler alsaydı dünyanın çektiği ıstırap, yerini çok kısa süre içinde huzura bırakırdı.

Büyük bir iyilik yapıp bunun sözünü etmeyen bir insan mükemmellik yolundadır.

Küçük bir iyilik yapıp bunu abartarak dile getiren kişinin ise neredeyse hiçbir değeri yoktur.

Eğer sizi seviyorsam, sürekli olarak sevgimden bahsetmeme gerek yoktur — sizler bunu hiçbir kelime olmadan da anlarsınız. Öte yandan eğer sizi sevmiyorsam, bunu da anlar ve sizi sevdiğimi binlerce kelime ile ifade etsem bile bana inanmazsınız.

İnsanlar, hemcinslerinden daha üstün ve iyi olduklarının düşünülmesini isteyip tüm dünyanın kendilerini tanımasını arzuladıkları için bol bol güzel sözler ederek iyilik yapacaklarına dair sözler verirler. En büyük iyiliği yapanlar ise yaptıkları şeyler hakkında çok az şey söylerler.

Tanrı'nın çocukları, işleri böbürlenmeden ve O'nun yasalarına itaat ederek yaparlar.

Sizin için umudum, zulümden ve baskıdan daima kaçınmanız; adalet her ülkede egemen olana dek durmaksızın çalışmanız; kalplerinizi temiz ve ellerinizi haksızlıktan uzak tutmanızdır.

Allah'a yakınlaşmanın sizden talep ettiği şey budur ve benim sizlerden beklentim de budur.

2. DOĞRU DÜŞÜNCENİN GÜCÜ VE DEĞERİ ONUN UYGULAMADA GÖSTERİLMESİNE BAĞLIDIR

18 Ekim

İnsanın gerçekliği onun maddi bedeni değil, düşünceleridir. Düşünce gücü ve hayvani güç birbirleriyle ortaktır. İnsan, hayvansal varoluşun bir parçası olsa da yaratılmış tüm diğer varlıklardan üstün bir düşünce gücüne sahiptir.

Eğer bir insanın düşünceleri daima semavi konularla meşgulse, o insan mukaddes bir kişi haline gelir. Öte yandan eğer düşünceleri yüksek seviyeye çıkmıyor ve bu dünyanın işlerine odaklanmak için

aşağıya yöneliyorsa, o kişi maddi açıdan günden güne gelişir; ta ki yalnızca bir hayvan olmaktan biraz daha iyi bir hale gelene dek.

Düşünceler iki sınıfa ayrılabilir:

Birincisi, sadece düşünce dünyasında kalan düşünce.

İkincisi, kendisini harekette ifade eden düşünce.

Bazı erkekler ve kadınlar düşüncelerinin yüceliğiyle övünürler, ama bu düşünceler hiçbir zaman hareket sahasına çıkmazsa faydasız kalır; düşüncenin gücü onun davranışlarda gösterilmesine bağlıdır. Bununla birlikte, bir filozofun düşüncesi, kendisi bu büyük ideallerini hayatında sergilemekte isteksiz veya başarısız olsa bile gelişme ve evrim dünyasında, başka insanların hareketlerine dönüşebilir. Filozofların birçoğu bu sınıfa girer ki, onların öğretileri davranışlarından çok daha üst seviyededir. Ruhani Öğretmen olan filozoflar ile sadece filozof olanlar arasındaki fark da budur. Ruhani Öğretmen kendi öğretisini takip eden ilk kişidir; Kendi ruhani kavrayışlarını ve ideallerini hareket sahasına taşır. O'nun kutsal düşünceleri dünyada açıkça görülür. O'nun düşüncesi Bizzat Kendisidir; öyle ki O ve düşünceleri birbirlerinden ayıramaz. Adaletin önemini ve yüceliğini vurgulayan, ardından da açgözlü bir hükümdarı baskı ve gaddarlığa teşvik eden bir filozofla karşılaştığımızda onun birinci sınıfa dâhil olduğunu hemen anlarız. Çünkü semavi düşüncelere sahiptir, ama buna uygun semavi erdemler sergilememektedir.

Bu durum, Ruhani Filozoflar için söz konusu değildir; çünkü onlar, yüksek ve asil düşüncelerini her zaman davranışlarla ifade ederler.

3. GERÇEK ŞİFA VEREN MERHAMETLİ YÜCE DOKTOR, YALNIZ ALLAH'TIR

19 Ekim

Her gerçek şifa Allah'tan gelir! Hastalığın iki nedeni vardır; biri maddi, diğeri ruhani. Eğer hastalık bedendeyseniz maddi bir tedavi, eğer ruhtaysa ruhani bir tedavi gerekir.

Tedavimiz esnasında ilahi teyit bizimle olursa ancak o zaman tam sağlığa kavuşabiliriz; çünkü ilaç ilahi tedaviyi elde etmemiz için zahiri ve görünür bir vasıttan başka bir şey değildir. Ruh şifa bulmadıkça bedensel tedavi işe yaramaz. Her şey Allah'ın elindedir ve O'suz sağlıklı olamayız!

Üzerinde özel olarak çalıştıkları hastalık yüzünden ölmüş birçok insan olmuştur. Örneğin sindirim konusunda özel bir araştırma yapan Aristo, bir mide hastalığından öldü. İbn-i Sina bir kalp uzmanıydı ama kalp hastalığından öldü. Gerçek şifa verme kudretine sahip merhametli yüce Doktor, yalnız Allah'tır.

Görünüşte ne kadar bilgili, güçlü ve bağımsız olurlarsa olsunlar bütün varlıklar Allah'a muhtaçtır.

Dünyadaki kudretli krallara bakınız. İnsanların onlara verebileceği bütün dünyevi güce sahip olsalar da ecel geldiğinde, tıpkı kapılarındaki köylüler gibi buna itaat etmek zorundadırlar.

Hayvanlara da bakınız. Görünürde bu kadar güçlüyken aslında ne kadar da çaresizler! Mesela hayvanların en büyüğü olan fil, sinek tarafından rahatsız edilir ve aslan da kurtçukların açtığı yaralardan kaçamaz. Yaratılan varlıkların en üstünü olan insan bile hayatta kalabilmek için pek çok şeye ihtiyaç duyar. Her şeyden önce havaya ihtiyacı vardır, birkaç dakika nefes alamazsa ölür. Aynı zamanda suya, yiyeceğe, kıyafete, ısıya ve diğer birçok şeye bağımlıdır. Dört bir yandan, fiziksel bedeninin tek başına başa çıkamayacağı tehlike ve

zorluklarla çevrilidir. Eğer insan çevresindeki dünyaya bakarsa yaratılmış her şeyin doğa kanunlarına bağımlı ve onun tutsağı olduğunu görecektir.

Sadece insan; ruhani gücüyle kendisini özgür kılabilmiş, bu madde dünyasının üstüne yükselebilmiş ve onu kendi hizmetkârı yapabirmiştir.

Allah'ın yardımı olmaksızın insan tıpkı telef olup giden vahşi hayvanlar gibidir; ama Tanrı ona öyle harikulade bir güç bahsetmiştir ki daima Tanrı katına yönelebilir ve diğer inayetleri almanın yanı sıra O'nun kutsal bağışıyla şifa bulabilir!

Ama heyhat! İnsan bu muazzam iyiliğe minnet duymaz. Gaflet uykusunu sürdürür, Tanrı'nın kendisine gösterdiği büyük merhametle ilgilenmez, ışıktan yüz çevirir ve yoluna karanlıkta devam eder.

En içten duam şudur ki sizler böyle olmayasınız; bilakis, yüzlerinizi sebatla ışığa dönük tutasınız ve böylece hayatın karanlıkları içindeki parlak meşaleler gibi olasınız.

4. DOĞU VE BATI HALKLARI ARASINDA BİRLİĞE İHTİYAÇ

20 Ekim, Cuma

Hz. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Ruhani Gerçeklik Güneşi, günümüzde olduğu gibi geçmişte de her zaman Doğu'nun ufkundan parlamıştır.

Hz. İbrahim, Doğu'da zuhur etti. Hz. Musa, insanlara yol göstermek ve onları eğitmek için Doğu'da ayağa kalktı. Hz. İsa, Doğu ufkundan yükseldi. Hz. Muhammed, bir Doğu toplumuna gönderildi. Hz. Bab, Doğu'daki İran'dan yükseldi. Hz. Bahau'llah, Doğu'da yaşadı ve dinini orada tebliğ etti. Tüm büyük Ruhani Eğitmenler Doğu

dünyasından doğup yükseldi. Ama Hz. İsa'nın Güneşi Doğu'dan doğmasına rağmen o Güneş'in ışığı, ihtişamının parlaklığının daha açıkça görüldüğü Batı'da belirgin oldu. O'nun öğretilerinin ilahi ışığı, doğduğu yerden daha hızlı bir ilerleme katettiği Batı dünyasında daha büyük bir güçle parladı.

Bu günlerde Doğu maddi gelişime muhtaçken Batı da ruhani bir fikir arayışı içindedir. Batı'nın manevi aydınlanma için Doğu'ya dönmesi ve karşılığında sahip olduğu bilimsel bilgiyi vermesi iyi olur. Lütuflar böyle takas edilmelidir.

Doğu ve Batı eksik olanı birbirlerine vermek için birleşmelidir. Bu birleşme, ruhaniyetin madden ifade edilip uygulandığı gerçek bir medeniyet doğuracaktır.

Bu alışveriş sayesinde en büyük uyum egemen olacak, bütün insanlar birleşecek, muazzam bir mükemmellik haline erişilecek, sağlam bağlarla birlik kurulacak ve bu dünya Tanrı'nın sıfatlarının yansıması için parlak bir ayna olacaktır.

Hepimiz, hem Doğu hem Batı milletleri, bu yüce ideale ulaşmak ve dünyanın tüm halkları arasında güçlü bağlarla birlik kurmak için gece gündüz canı gönülden çabalamalıyız. Böylece bütün kalpler tazelenmiş, tüm gözler açılmış, en harikulade güç bahşedilmiş, insanlığın mutluluğu temin edilmiş olacaktır.

Dua etmeliyiz ki İran, Allah'ın inayetiyle, Batı'nın maddi ve akli uygarlığını alıp bunun karşılığında yine Allah'ın lütfuyla kendi ruhani ışığını ona verebilsin. Birleşmiş Batılı ve Doğulu halkların adanmış ve hummalı çalışmaları bu sonucun elde edilmesini sağlayacaktır; çünkü Ruhu'l-Kuds'ün gücü onlara yardım edecektir.

Hz. Bahau'llah'ın öğretilerinin prensipleri aklen ve kalben anlaşılıp kavranana kadar dikkatle, tek tek incelenmelidir. Böylece sizler; İran'da, Avrupa'da ve bütün dünyada gerçek medeniyete

kavuşarak bu medeniyeti yayan ve ışığın güçlü takipçileri olan Allah'ın gerçekten ruhani ve semavi askerleri haline geleceksiniz.

Tüm insanlık İzzet Melekûtu'ndaki birlik çadırının altında toplanınca yeryüzüne gelecek olan cennet işte budur.

5. ALLAH HER ŞEYİ İDRAK EDER: O İSE İDRAK EDİLEMEZ

20 Ekim, Cuma akşamı

Hız. Abdülbaha Şöyle buyurdu:

Paris'te her gün farklı amaçlarla; politikanın, ticaretin, eğitimin, sanatın, bilimin ve diğer birçok konunun tartışıldığı pek çok toplantı düzenlenmektedir.

Bütün bu toplantılar iyidir; ama buradaki topluluk, yüzlerini Tanrı'ya çevirmek; insanlığın iyiliği için en iyi Şekilde nasıl çalışabileceklerini öğrenmek; önyargıların nasıl ortadan kaldırılabileceğini, sevgi ve tüm insanların kardeşliği tohumunun insan kalbine nasıl ekilebileceğini aramak üzere bir araya gelmiştir.

Tanrı bir araya toplanma sebebimizi teyit etmekte ve bize inayetini bahşetmektedir.

Eski Ahit'te Allah'ın "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım."¹ buyurduğunu okumaktayız. İncil'de Hız. İsa "Ben Baba'dayım, Baba da bendedir."² demiştir. Hız. Muhammed Allah'ın Şöyle buyurduğunu söylemiştir: "İnsan Benim sırrım ve Ben onun sırrıyım." Hız. Bahauallah da Allah'ın "Yüreğin yurdumdur; onu gelip

¹ Tevrat, Yaratılış 1:26

² İncil, Yuhanna 14:11

yerleşmem için arıt. Ruhun nazargâhımdır; onu görünmem için temizle.”³ buyurduğunu yazmaktadır.

Tüm bu kutsal sözler, bize insanın Tanrı'nın suretinde yaratıldığını göstermektedir. Ancak, insan aklı Allah'ın Özünü idrak edemez; çünkü sınırlı anlayış, bu sınırsız Sırrı kavrayamaz. Allah her şeyi çevreler, O ise çevrelenemez. Çevreleyen çevrelenenden üstündür. Bütün, kendisini oluşturan parçalardan daha büyüktür.

İnsan tarafından anlaşılan şeyler, insanın anlayış kapasitesinin dışında olamaz. Bu yüzden insan kalbi için Tanrısal Gerçekliği idrak etmek imkânsızdır. Hayal gücümüz sadece kendi yaratabileceği şeyleri tasvir edebilir.

İdrak gücü, yaratılış âleminin çeşitli kademelerinde farklı seviyelerdedir. Mineral, bitki ve hayvan âlemlerinin her biri kendilerinden ileride olan herhangi bir yaratılışı idrak etmekten acizdir. Mineral, bitkinin büyüme kuvvetini tasavvur edemez. Ağaç, ne hayvandaki hareket gücünü anlayabilir; ne de görme, işitme ve koku alma duyularına sahip olmanın ne anlama gelebileceğini kavrayabilir. Bunların hepsi fiziksel yaratılışa ait şeylerdir.

İnsan da bu yaratılışın bir parçasıdır; fakat insan aklında cereyan edenleri anlamak, daha alt seviyedeki âlemlerin hiçbirisi için mümkün değildir. Hayvan, bir insanın zekâsını kavrayamaz; sadece hayvani duyularıyla algıladıklarını bilir ve soyut olan hiçbir şeyi zihninde canlandıramaz. Bir hayvan, dünyanın yuvarlak olduğunu; güneşin etrafında döndüğünü ya da telgrafın yapısını öğrenemez. Bunlar sadece insan için mümkündür. İnsanoğlu yaratılışın en yüce eseri, tüm yaratıklar içinde Allah'a en yakın olanıdır.

³ Saklı Sözler, Arapça, no: 59

Bütün üst âlemler daha alt seviyedekiler için anlaşılmazdır; o halde yaratılmış olan insanın her şeyin yüceler yücesi Yaratıcısını anlaması nasıl mümkün olabilir!

O halde tasavvur ettiğimiz şey Allah'ın Gerçeği değildir. Bilinemez ve Kavranılamaz olan Allah, insanın en yüksek kavrayışının bile çok çok ötesindedir.

Tüm varlıklar Tanrısal İnanete bağımlıdır. Hayat veren şey doğrudan Tanrısal Merhamettir. Gün ışığının bütün dünyayı aydınlatması gibi, yüceler yücesi Tanrı'nın rahmeti de tüm yaratıkların üzerine saçılır. Güneş meyveleri nasıl olgunlaştırıyor ve tüm canlılara hayat ve ısı veriyorsa, Gerçeklik Güneşi de tüm ruhların üzerine parlar ve onları İlahi sevgi ve anlayış ateşi ile doldurur.

İnsanın yaratık dünyasının geri kalanından üstünlüğü, insanın ilahi ruhun meskeni olan bir ruha sahip olmasında da görülür. Daha alt seviyelerdeki varlıkların ruhları ise özleri itibarı ile daha düşük niteliktedir.

Öyleyse şüphe yok ki yaratılmış bütün varlıklar içinde Tanrı'nın tabiatına en yakın olan, insandır ve bu yüzden Tanrısal İnanetten aldığı bağış daha fazladır.

Mineral âlemi, var olma gücüne sahiptir. Bitki, hem var olma hem büyüme gücüne sahiptir. Hayvan, var olma ve büyümeye ek olarak hareket etme ve duyuların yetisini kullanma kapasitesine sahiptir. İnsan âleminde ise daha alt seviyelerdeki âlemlerin tüm özellikleriyle beraber çok daha fazlasını bulabiliriz. İnsan, önceki tüm yaratılışı kapsadığı için hepsinin toplamıdır.

Kendisine özel olarak bahşedilmiş olan akıl, insanın İlahi ışıktan daha fazla pay alabilmesini sağlar. Kâmil İnsan, Gerçeklik Güneşi'ni yansıtan ve Tanrı'nın sıfatlarını kendinde toplayan parlak bir aynadır.

Hız. İsa “Beni görmüş olan, Baba’yı görmüştür.”⁴ buyurmuştur. Allah insanda tezahür etmiştir.

Güneş, göklerdeki yerini bırakıp aynaya inmez; çünkü çıkış ve iniş, geliş ve gidiş eylemleri Tanrısal Gerçekliğin özellikleri olmayıp bunlar sınırlı maddi varlıkların yöntemleridir. İlahi özellikler, kusursuz parlaklıkta bir ayna olan Tanrı Mazharı’nda insanın idrak edebileceği şekilde görünür.

Bu o kadar basittir ki herkes bunu anlayabilir ve anlayabildiğimiz şeyi de mecburen kabul etmek durumundayız.

Babamız, inanmaktan ya da kavramaktan aciz olduğumuz dogmaları reddediyoruz diye bizi sorumlu tutmaz; zira O, tüm evlatlarına karşı her zaman sonsuz derecede adildir.

Oysa bu örnek öyle mantıklıdır ki üzerinde düşünmeye istekli tüm zihinlerce kolayca anlaşılabilir.

Hepiniz, alevi Tanrı Sevgisi olan parlak lambalar haline gelesiniz. Kalpleriniz birliğin ışığıyla tutuşsun. Gözleriniz Gerçeklik Güneşi’nin parıltısıyla aydınlansın!

Paris şehri günümüz dünyasında benzeri bulunamayacak kadar güzel, medeni ve her türlü maddi imkânla donanmış bir yerdir. Fakat ruhani ışık uzun zamandır Paris’in üzerine vurmamış; ruhani gelişimi, maddi medeniyetinin çok gerisinde kalmıştır. Bu şehrin ruhani hakikatin gerçekliğini fark etmesini sağlayıp uyuyan ruhuna hayat nefesi üfleyecek yüce bir güce ihtiyaç vardır. Bu Yüce Gücün yardımıyla hepimiz onu uyandırma ve insanlarını diriltme işinde birleşmelisiniz.

⁴ İncil, Yuhanna 14:9

Eğer bir hastalık hafifse küçük bir ilaç onu iyileştirmeye yetecektir. Ancak, bu hafif rahatsızlık korkunç bir hastalık haline geldiğinde İlahi Şifacı tarafından çok güçlü bir tedavi uygulanmalıdır. Bazı ağaçlar soğuk bir iklimde çiçek açıp meyve verirken diğerleri en olgun hale erişmek için güneşin en sıcak ışınlarına ihtiyaç duyarlar. Paris, ruhani uyanış için Allah'ın İlahi Gücünün alev alev yanan Güneşi'ne ihtiyacı olan o ağaçlardan birisidir.

Her birinizi gerçeğin Kutsal Öğretilerdeki ışığını dikkatle takip etmeye çağırıyorum. Zorlukların üstesinden gelebilmeniz ve insanlar arasında ayrılık ve nefrete sebep olan önyargıları yıkabilmeniz için Tanrı sizi Kutsal Ruhuyla güçlendirecektir. Kalpleriniz büyük bir Tanrı sevgisiyle dolsun ve herkes bunu hissetsin. Çünkü her insan Allah'ın bir kuludur ve İlahi Feyzden pay almak hepsinin hakkıdır.

Düşünceleri maddi ve geride kalmış olan insanlara özellikle sevgi ve sabır gösterin ki nezaketinizin ışığıyla onları da birlik çemberine katabilesiniz.

Kutsal Gerçeklik Güneşini yolunuzdan sapmadan takip ederek bu büyük görevinize sadık kalırsanız evrensel kardeşliğin kutsal şafağı bu güzel şehirde o zaman sökecektir.

6. SAVAŞIN ACINASI SEBEPLERİ VE HERKESİN BARIŞ İÇİN ÇABA GÖSTERMESİ GÖREVİ

21 Ekim

Hz. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Umuyorum ki hepiniz mutlu ve iyisinizdir. Ben mutlu değilim ve çok üzgünüm. Bingazi Savaşı'nın haberi yüreğimi burktu. Dünyada hâlâ hüküm süren insani vahşete şaşıyorum! İnsanın sabahtan akşama kadar savaştırması, birbirini öldürmesi, hemcinslerinin kanını dökmesi

nasıl mümkün olabilir? Ve ne amaçla? Bir toprak parçasına hâkim olmak uğruna! Hayvanların bile dövüşürken saldırmak için geçerli ve daha mantıklı bir sebebi vardır! Daha üst bir âlemden olan insanların, bir toprak parçasının hâkimiyeti için hemcinslerini katledecek ve onları sefalete sürükleyecek kadar alçalmaları ne kadar da korkunç!

Yaratılanların en yücesi, maddenin en aşağı biçimi için, toprak için savaşıyor! Toprak sadece bir halkın değil, tüm halklarındır. Bu dünya insanın evi değil, mezarıdır. Bu insanlar mezarları için savaşıyorlar. Bu dünyada mezardan, insanların çürüyen bedenlerinin meskeninden daha ürkütücü bir şey yoktur.

Muzaffer bir komutan ne kadar büyük, köleleştirdiği ülkeler ne kadar çok olursa olsun harabeye dönmüş bu toprakların çok küçük bir parçası yani kendi mezarı dışında hiçbirini elinde tutamaz. Eğer insanların şartlarını iyileştirmek ve medeniyetin yayılması (acımasız geleneklerin adil yasalarla değiştirilmesi) için daha fazla toprak gerekiyorsa gereken sınır genişlemesi barışçıl yollarla tabii ki olabilir.

Ancak, savaş insan hırsını tatmin etmek için yapılır; bir avuç insanın dünyevi çıkarı uğruna sayısız evin ocağına ateş düşer, binlerce kadın ve erkeğin yüreği dağlanır!

Kaç dul, kocası için yas tutuyor; kaç acımasız zulüm hikâyesi duyuyoruz! Kaç küçük yetim bırakılmış çocuk, ölmüş babası için ağlıyor ve kaç anne, katledilmiş oğulları için gözyaşı döküyor!

İnsani vahşetin patlak vermesi kadar yürekler acısı ve korkunç bir şey yoktur!

Her birinizden tüm kalbi düşüncelerinizi sevgi ve birlik üzerine yoğunlaştırmanızı istiyorum. Savaşmak düşüncesi geldiği zaman daha güçlü bir barış düşüncesi ile buna karşı çıkın. Nefret düşüncesi, çok daha kuvvetli bir sevgi düşüncesiyle yok edilmelidir. Savaş fikri tüm ahengi, mutluluğu, sükûneti ve huzuru yerle bir eder.

Sevgi dolu düşünceler; kardeşliğin, barışın, dostluğun ve mutluluğun mimarıdır.

Dünyanın askerleri, öldürmek için kılıçlarını çektiklerinde Tanrı'nın askerleri birbirlerine kenetlensin! Böylece insanların tüm vahşiliği, kalpteki saflık ve ruhun samimiyeti kanalıyla işleyen Allah'ın Merhameti ile yok olsun. Sanmayın ki dünya barışı ulaşılması imkânsız bir idealdir!

Tanrı'nın inayetiyle hiçbir şey imkânsız değildir.

Dünyadaki her ırk ile dost olmayı tüm kalbinizle arzu ederseniz, bu ruhani ve olumlu düşünceniz yayılacaktır; gittikçe daha da güç kazanarak diğer insanların da arzusu haline gelecektir, ta ki tüm insanların zihinlerine ulaşana kadar.

Umutsuzluğa kapılmayınız! Hiç durmadan çalışınız. Samimiyet ve sevgi nefrete galip gelecektir. İmkânsız gibi görünen kaç olay bugünlerde gerçekleşiyor! Yüzünüzü sabit bir şekilde Dünyanın Işığı'na çeviriniz. Herkese sevgi gösteriniz: 'Sevgi Kutsal Ruh'un insan kalbine üflediği nefestir.' Cesaretli olunuz! Allah, çalışıp gayret gösteren ve dua eden evlatlarını asla terk etmez! Kalpleriniz, huzur ve uyumun bu savaştan dünyayı bütünüyle kuşatması tutkusuyla dolsun. Böylece çabalarınız başarıyla taçlanacak ve Tanrı'nın Egemenliği, dünya halklarının kardeşliğiyle beraber barışla ve hayırlı bir şekilde gelecektir.

Bugün bu odada birçok ırkın üyeleri; Fransız, Amerikalı, İngiliz, Alman, İtalyan, erkek ve kız kardeşler dostluk ve uyum içinde bir aradalar! Bu toplantı, Tanrı'nın tüm çocukları; bir ağacın yaprakları, bir bahçenin çiçekleri, bir okyanusun damlaları ve adı sevgi olan tek bir Baba'nın oğulları ve kızları olduklarını fark ettikleri zaman dünyada gerçekleşecek şeylerin bir habercisi olsun.

7. GERÇEKLİK GÜNEŞİ

22 Ekim

Hız. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Bugün çok güzel bir gün; güneş tüm varlıklara ışık ve sıcaklık vererek dünyanın üzerine pırıl pırıl parlıyor. Gerçeklik Güneşi de insanların ruhlarına ışık ve sıcaklık vererek parlıyor. Güneş dünyadaki tüm yaratıkların fiziksel bedenine hayat verendir. Onun sıcaklığı olmazsa yaratıkların büyümesi sekteye uğrar, gelişimleri durur, çürüyüp ölürlür. Aynı şekilde insanların ruhları da ışınlarını onların üzerine saçması; onları geliştirmesi, eğitmesi ve cesaretlendirmesi için Gerçeklik Güneşi'ne ihtiyaç duyar. İnsan bedeni için güneş ne ise ruh için de Gerçeklik Güneşi odur.

Bir insan maddi açıdan en üst seviyede bir ilerleme kaydetmiş olabilir; ama gerçeğin ışığı olmaksızın ruhu, gelişemez ve açlıktan kıvrırır. Bir başkası ise hiçbir maddi nimete sahip olmayabilir, sosyal açıdan en alt basamakta olabilir; ancak Gerçeklik Güneşi'nin sıcaklığını aldığı için ruhu yücedir ve ruhani anlayışı aydınlanmıştır.

Hıristiyanlığın ilk zamanlarında yaşayan, bu dinin öğretilerini tamamen benimsemiş ancak Hıristiyan olduğunu açıkça söylemeyen bir Yunan filozofu şöyle yazmıştır: “İnanıyorum ki din gerçek medeniyetin esas temelidir.” Zira bir milletin beyni ve yeteneklerinin yanı sıra ahlaki karakteri de eğitilmedikçe medeniyetin sağlam bir temeli olmaz.

Din, ahlak aşıladığı için en doğru felsefedir ve tek kalıcı medeniyet onun üzerine inşa edilir. Bunun bir örneği olarak bu filozof, o zamanlar ahlaken çok yüksek bir seviyede olan Hıristiyanlara işaret etmektedir. Bu düşüncesi gerçeğe uygundur; çünkü Hıristiyanlık, dünyadaki en iyi ve en aydınlık medeniyetti. Hıristiyanlık öğretisi Kutsal Gerçeklik Güneşi ile aydınlanmıştı. Bu nedenle bu dinin

takipçilerine bütün insanları kardeşleri gibi sevmeleri ve hiçbir şeyden hatta ölümden bile korkmamaları, komşularını kendileri gibi sevmeleri ve insanlığın iyiliği için çalışırken kendi bencilce isteklerini unutmaları öğretilmişti! Hz. İsa'nın dininin en büyük amacı, tüm insanların kalplerini Allah'ın göz kamaştırıcı Gerçeğine yaklaştırmaktı.

Hz. İsa'nın takipçileri bu prensipleri sarsılmaz bir sadakatle takip etselerdi ne Hıristiyanlığın mesajının yenilenmesine ne de Hz. İsa'nın inananlarının tekrar uyandırılmasına gerek duyulurdu. Zira dünyada şu anda büyük ve muhteşem bir medeniyet hüküm sürecek ve Semavi Egemenlik yeryüzüne gelmiş olacaktı.

Ancak bunun yerine neler oldu! İnsanlar Efendilerinin ilahi ışıkla aydınlanmış öğretilerini takip etmekten yüz çevirdiler ve kalplerine kış geldi. Zira insan bedeni yaşamak için nasıl ki güneş ışınlarına bağımlıysa semavi erdemler de Gerçeklik Güneşi'nin ışığı olmaksızın ruhta gelişemez.

Allah, evlatlarını kasvet içinde bırakmaz; kış karanlığı onları kapladığı zaman beraberinde kutsal baharın yenilenmesini getiren Elçilerini, Peygamberlerini gönderir. Gerçeklik Güneşi, yeni bir şafağın haşmetinin farkına varmaları için uyuyanların gözlerini kamaştırarak dünyanın ufkunda tekrar görünür. Bunun sonrasındadır ki insanlık ağacı tekrar çiçek açar ve ulusları sağlığa kavuşturmak için dürüstlük meyvesini verir. İnsanlar, Gerçeğin Sesine kulak tıkadıkları ve Tanrı'nın Yasasını ihmal ederek gözlerini Kutsal Işığa kapattıkları için savaş ve kargaşanın karanlığı, tedirginlik ve sefalet dünyayı harap etmiştir. Dua ediyorum ki Tanrı'nın her evladını Gerçeklik Güneşi'nin ışığına getirmeye çabalayasınız; öyle ki karanlık, o ışığın ihtişamının nüfuz edici ışınlarıyla dağılabilsin ve kışın sertlik ve soğuğu, onun parlayışının merhamet dolu sıcaklığıyla eriyebilsin.

8. GERÇEĞİN IŞIĞI ŞİMDİ DOĞU'NUN VE BATI'NIN ÜZERİNDE PARLIYOR

23 Ekim, Pazartesi

Bir insan, bir yerde hayatın neşesini yakaladığında daha fazla neşe almak için aynı yere geri döner. Bir insan, bir madende altın bulduğunda daha fazla altın için aynı madene tekrar geri dönecektir.

Bu durum Allah'ın insana verdiği iç kuvveti ve doğal içgüdüyü, ayrıca insanoğlunun içinden çıkan yaşam enerjisinin gücünü gösterir.

Batı, ruhani aydınlanmayı her zaman Doğu'dan almıştır. Melekût'un Ezgisi ilk önce Doğu'dan işitilir; fakat bu ses, dinleyen kulaklara Batı'da daha gür ulaşır.

İsa Mesih Hazretleri, Doğu semasında parlak bir Yıldız olarak yükseldi; ama öğretilerinin ışığı, etkisinin daha derinlere kök saldığı ve Emrinin O'nun doğduğu topraklardan daha hızlı yayıldığı Batı'da daha mükemmel bir şekilde parladı.

Hz. İsa'nın Ezgisinin sesi, Batı dünyasındaki toprakların tamamında yankılandı ve oradaki insanların kalplerine ulaştı.

Batı'nın insanları sağlamdır ve inşa ettikleri temeller kayadandır; sebatkârdırlar ve kolay kolay unutmazlar.

Batı, güçlü ve dayanıklı bir bitki gibidir; yağmur onu beslemek için usul usul üzerine yağdığı ve güneş üzerine parladığında vakti gelince çiçek açar ve iyi meyve verir. Hz. İsa, tarafından yansıtılan Gerçeklik Güneşi ışığıyla Batı'yı aydınlatalı çok oldu; ancak Allah'ın Yüzü insanoğlunun günahları ve unutkanlığı tarafından perdelendi. Ama bugün yeniden, Tanrı'ya övgüler olsun ki Kutsal Ruh dünyaya yeni bir biçimde sesleniyor! Sevginin, hikmetin ve gücün takımyıldızı yüzlerini Allah'ın Işığına çevirenlere sevinç vermek için İlahi

Ufuk'tan bir kez daha parlıyor. Hz. Bahauallah insan ruhunu boğan önyargı ve batıl inanç perdesini yırtmıştır. Tanrı'ya dua edelim ki Kutsal Ruh'un nefesi insanlarda Allah'ın iradesini gerçekleştirme arzusu uyandırarak onlara bir kez daha umut ve tazelik versin. Her insanın kalbi ve ruhu canlansın ki hepsi yeni bir doğumun sevincini yaşasınlar.

Böylece insanlık Tanrı sevgisinin aydınlığında yeni bir elbise ile donanacak ve bu da yeni bir yaratılışın şafağı olacaktır! O zaman Merhametliler Merhametlisi'nin rahmeti bütün insanlığın üzerine yağacak ve hepsi yeni bir yaşama yükselecektir.

En samimi arzum, hepimizin bu yüce amaç için çalışıp çabalamanız; yeni ruhani medeniyetin inşasında sadık ve sevgi dolu çalışanlar, Allah'ın seçtiği ve O'nun büyük planını gönülden ve sevinç dolu bir itaatkârlıkla yürüten kişiler olmanızdır! Başarı gerçekten de çok yakındır; çünkü Ulûhiyet Bayrağı yükselmiş ve Tanrı'nın Doğruluk Güneşi tüm insanların gözleri önünde ufukta belirmiştir!

9. EVRENSEL SEVGİ

24 Ekim

Bir Hintli Hz. Abdülbaha'ya dedi ki:

“Hayattaki amacım var gücümle Krişna'nın mesajını dünyaya yaymaktır.”

Hız. Abdülbaha buyurdular ki:

Hız. Krişna'nın Mesajı sevgi mesajıdır. Tanrı'nın tüm elçileri sevgi mesajını getirmişlerdir. Hiçbirinin savaştın ve nefretin iyi şeyler

olduğu gibi bir dűşüncesi asla olmamıştır. Sevginin ve şefkatin en iyi şeyler olduğu söyleminde herkes hemfikirdir.

Sevgi, gerçekliğini davranışlarda ortaya koyar; sadece sözlerde değil—kelimeler tek başlarına etkisizdir. Sevginin, gücünü gösterebilmesi için bir nesne, bir araç, bir amaç olmalıdır.

Sevgi prensibini ifade etmenin birçok yolu vardır; aile sevgisi, ülke sevgisi, ırk sevgisi vardır. Politik bağlılıklar vardır; ayrıca çıkar ortaklığından kaynaklanan sevgi vardır. Bunların hepsi sevginin gücünü göstermenin yolları ve araçlarıdır. Böyle araçlar olmasaydı sevgi görülmemiş, duyulmamış ve hissedilmemiş olacaktı; yani sevgi bütünüyle ifade edilmemiş ve saklı halde kalacaktı! Su, gücünü çeşitli yollarla gösterir; susuzluğu gidermede, tohumun büyümesini sağlamada vs. Kömür, temel özelliklerinden bir tanesini gaz lambasında gösterir; elektriğin de güçlerinden birisi elektrik ışığında görülür. Ne gaz ne de elektrik olmasaydı dünyanın geceleri karanlık olurdu! Bu yüzden sevginin tezahürü için bir araca, bir amaca, bir nesneye, bir ifade biçimine ihtiyaç vardır.

İnsanlar arasında sevgiyi yaymanın bir yolunu bulmalıyız.

Sevgi sınırsızdır, engindir, sonsuzdur! Maddi şeyler ise sınırlıdır, kısıtlıdır, sonludur. Sınırsız sevgiyi sınırlı vasıtalarla layıkıyla ifade edemezsiniz.

Mükemmel sevgi; benliksiz, her türlü zincirden tamamen kurtulmuş bir vasıtaya ihtiyaç duyar. Aile sevgisi sınırlıdır; kan bağı en kuvvetli bağ değildir. Aynı ailenin üyeleri sık sık anlaşmazlıklar yaşar, hatta birbirlerinden nefret ederler.

Vatan sevgisi sınırlıdır; bir insanın başkalarından nefret etmesine yol açan türde bir vatan sevgisi mükemmel sevgi değildir! Üstelik aynı ülkenin vatandaşları, kendi aralarındaki çekişmelerden arınmış da değildir.

İrk sevgisi sınırlıdır; burada bir miktar birlik vardır ancak yetersizdir. Sevgi, sınırlardan bağımsız olmalıdır!

Kendi ırkımızı sevmemiz diğer herkesten nefret edilmesi anlamına gelebilir ki çoğu zaman aynı ırkın insanları bile birbirinden hoşlanmaz.

Politik sevgi de bir tarafın diğerinden nefret etmesiyle oldukça bağlantılıdır; bu sevgi de oldukça sınırlı ve belirsizdir.

Ortak çıkarlardan kaynaklanan sevgi de benzer biçimde inişli çıkışlıdır. Sıklıkla kıskançlığa yol açan rekabetler ortaya çıkar ve en sonunda nefret, sevginin yerini alır.

Birkaç yıl önce Türkiye ve İtalya siyasi müttefik idiler; şimdi ise savaşıyorlar!

Tüm bu sevgi bağları noksanıdır. Açık ki sınırlı maddi bağlar, evrensel sevgiyi layıkıyla ifade etmekte yetersizdir.

İnsanlığa duyulan büyük ve benliksiz sevgi, bu kusurlu ve yarı bencil bağların hiçbirisiyle sınırlı değildir. Tek mükemmel sevgi budur; tüm insanlık için mümkündür ve ancak Kutsal Ruh'un gücüyle başarılabilir. Dünyevi hiçbir güç evrensel sevgiyi gerçekleştiremez.

Geliniz, herkes sevginin bu İlahi gücünde birleşsin! Herkes Gerçeklik Güneşi'nin ışığı altında gelişim göstermeye gayret etsin ve sevginin bu parlaklığını bütün insanlara yansıtarken kalpleri öylesine birleşsin ki sonsuza dek sınırsız sevginin aydınlığı içinde kalsınlar.

Paris'te aranızda olduğum kısa süre boyunca söylediğim bu sözleri hatırlayınız. Size hararetle öğütlerim ki kalplerinizin bu dünyanın maddi şeylerinin tutsağı olmasına izin vermeyiniz. Ey maddi dünyanın tutsağı olanlar! Sizlerden talebim şudur: Gaflet döşeklerinde

rahatça uzanmayınız, ayağa kalkınız ve kendinizi maddiyat zincirlerinden kurtarınız!

Hayvanlar âlemi maddi dünyanın esiriyken Allah insana özgürlük vermiştir. Hayvan, doğanın kanunundan kaçamaz; oysa insan onu kontrol edebilir, çünkü doğası gereği onun ötesine geçebilir.

Kutsal Ruh'un insan aklını aydınlatan gücü, insanoğlunun birçok doğa kanununu iradesiyle değiştirebileceği araçlar keşfetmesini sağlamıştır. İnsan; gökyüzünde uçar, deniz yolculuğu yapar ve hatta sular altında bile hareket eder.

Tüm bunlar, aklın insanı doğanın sınırlamalarından nasıl kurtardığını ve onun birçok gizemini çözmesini sağladığını kanıtlar. İnsan, belli bir ölçüde, maddi dünyanın zincirlerini kırmıştır.

Eğer insan ruhani şeyler için uğraş verir, kalbini ilahi ve sınırsız sevgiyle uyumlu kılmak için gayret gösterirse işte o zaman Kutsal Ruh ona bunlardan daha büyük güçler verecektir.

Ailenizden bir kişiyi ya da bir vatandaşınızı sevdiğinizde bunun kaynağı İlahi Sevgi olsun! İnsanları Tanrı'nın hatırına sevelim! Bir insanda Tanrısal sıfatlar gördüğümüzde onu ailenizden olup olmadığına bakmaksızın seviniz. İster sizinle aynı ülkeden, ırktan, siyasi partiden olsun ister başka bir milletten, renkten veya farklı bir siyasi görüşten olsun; tanıştığımız her insanı sınırsız bir sevginin ışığı ile aydınlatınız. Dağılıp ayrılmış dünya insanların birliğin yüce çadırının gölgesi altında toplamak için çaba gösterirken Melekût âlemi sizleri destekleyecektir.

Sizler Allah'ın yakınında yaşayan Kendi hizmetkârları, hizmet alanında tüm insanlığa rehberlik yaparken O'nun mukaddes yardımcıları olacaksınız. Tüm insanlığa! Her bir insana! Bunu asla unutmayınız!

Asla şu kişi İtalyan, Fransız, Amerikalı ya da İngilizdir demeyiniz; sadece onun Allah'ın bir evladı, Yüceler Yücesi'nin bir kulu, bir insan olduğunu hatırlayınız! Hepsi insandır! Milliyetleri unutunuz; Allah'ın nazarında herkes eşittir!

Kendi sınırlarınızı unutunuz; Tanrı'nın yardımı size ulaşacaktır. Kendinizi unutunuz. Allah'ın yardımı mutlaka gelecektir!

Allah'ın sizi güçlendirmek için hazır bekleyen merhametine başvurduğunuzda gücünüz on katına çıkacaktır.

Bana bakınız: Ne kadar da zayıfım ama yine de bana sizin aranızda bulunma gücü verilmiştir; Allah'ın naçiz bir kuluna size bu mesajı verme imkânı tanınmıştır! Sizinle çok fazla birlikte olamayacağım! İnsan kendi zaaflarını asla önemsememelidir; tebliğ yapma gücünü veren şey, Ruhul-Kuds'ün gücüdür. İnsanın kendi zayıflığını düşünmesi sadece umutsuzluğa yol açar. Tüm dünyevi düşüncelerin ötesine bakmalıyız; kendimizi maddi her düşünceden arıtmalı, ruhani şeylerin özlemiyle yanıp tutuşmalıyız; gözlerimizi Her Şeye Gücü Yeten'in ebedi ve cömert merhametine dikmeliyiz; O, ruhlarımızı “Birbirinizi sevin”⁵ emrine sevinç dolu hizmetin mutluluğuyla dolduracaktır.

⁵ İncil, Yuhanna 13:34

10. ALLAH'IN İNSANA EN BÜYÜK ARMAĞANI

Perşembe, 26 Ekim

Allah'ın insana en büyük armağanı akıl ya da anlayıştır.

Anlayış, insanın onun vasıtasıyla görünür ve görünmez çeşitli varlık âlemlerine ve varoluşun türlü aşamalarına dair bilgiye ulaştığı güçtür.

Bu armağana sahip olan insan, kendinden daha alt seviyedeki tüm varlık âlemlerinin toplamıdır; o âlemlerle temas kurma imkânını bu sayede bulur; yine bu armağan sayesinde bilimsel bilgisi kanalıyla sık sık geleceği öngören bir bakış da kazanır.

Allah'ın inayet eliyle insanoğluna bahşedilen en değerli armağan, gerçekten de akıldır. Yaratılmış tüm varlıklar arasında bu harikulade güce sahip olan yalnızca insandır.

İnsandan önceki tüm yaratılış, doğanın kesin yasaları ile sınırlandırılmıştır. O büyük güneş, yıldız toplulukları, okyanuslar ve denizler, dağlar, nehirler, ağaçlar ve büyük küçük tüm hayvanlar; hiçbirisi doğanın yasasına itaat etmekten kaçamaz.

Özgür olan ve anlayışı ve aklıyla bu doğa yasalarının bazılarını kontrolü altına alarak kendi ihtiyaçlarını gidermek için kullanabilen, yalnızca insandır. İnsan, akıl gücü ile sadece büyük kıtaları kat ettiği hızlı trenler ve devasa okyanusları aştığı gemiler değil, suyun derinliklerinde balıklar gibi seyahat ettiği denizaltılar ve kuşları taklit ederek gökyüzünde uçabildiği hava araçları gibi çeşitli taşıtlar da icat etmiştir.

İnsanoğlu, elektriği de birkaç şekilde kullanmayı başarmıştır — aydınlatma için, itici güç olarak, dünyanın bir ucundan diğerine haber

göndermek için— ve elektrik aracılığıyla kilometrelerce uzaktaki bir sesi bile duyabilir!

İnsan, bu anlayış ya da akıl yetisi ile güneş ışınlarını kullanarak başka insanların ve şeylerin fotoğrafını çekebilmiş ve hatta uzaklardaki gök cisimlerinin şeklini de tespit edebilmiştir.

İnsanın, doğanın güçlerini ne kadar çok yöntemle kendi isteğine göre şekillendirebildiğini görmekteyiz.

İnsanoğlunun bu Tanrı vergisi armağanı, O'nun “Öldürmeyeceksin” buyruğuna karşı gelmek ve Hz. İsa'nın “Birbirinizi sevin” talimatını çiğnemek için savaş araç gereçleri yapmakta kullandığını görmek ne kadar üzücüdür.

Tanrı, bu gücü insana medeniyet ilerlesin; insanlığın iyiliği için kullanılsın; sevgiyi, uyumu ve barışı artırsın diye verdi. Ancak insan bu armağanı, yapmak yerine yıkmak; adaletsizlik ve zulüm, nefret, ihtilaf ve yıkım için; Hz. İsa'nın insanın kendini sevdiği gibi sevmesi gerektiğini emrettiği hemcinslerini yok etmek için kullanmayı tercih ediyor!

Ümit ederim ki sizler kendi anlayışınızı, insanlığın birlik ve huzurunu desteklemek, halklara aydınlanma ve medeniyet götürmek, çevrenizdeki herkeste sevginin görünmesini sağlamak ve evrensel barışı gerçekleştirmek için kullanırsınız.

Bilim dallarını öğreniniz; daha ve daha fazla bilgi sahibi olunuz. Şu kesindir ki insan, hayatının sonuna kadar öğrenmeye devam edebilir! Bilginizi her zaman diğer insanların yararı için kullanınız; böylece savaş bu güzel dünyanın yüzünden silinsin ve göz kamaştırıcı bir barış ve uyum bina edilsin. Yüksek ideallerinizin, tıpkı Cennette olduğu gibi, Tanrı'nın yeryüzündeki Krallığında gerçekleşebilmesi için çaba gösteriniz.

11. GERÇEKLİK GÜNEŞİ'Nİ ÖRTEN BULUTLAR

Camöens Bulvarı No:4,
27 Ekim Cuma sabahı

Güzel bir gün, hava tertemiz, güneş parlıyor; güneş ışınlarını örten ne bir pus var ne de bulut.

Bu parlak ışınlar şehrin her köşesine nüfuz ediyor; Gerçeklik Güneşi de insanların zihinlerini böyle aydınlatсын!

Hız. İsa demişti ki “İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde... geldiğini görecekler.”⁶ Hız. Bahauallah da şunu söylemişti: “İsa ilk geldiği zaman bulutlar üzerinde geldi.”⁷ Hız. İsa, gökten — Cennetten yani Allah'tan— geldiğini söylemişti; oysa annesi olan Hız. Meryem'den doğmuştu. Ancak Gökten geldiğini açıkladığında, mavi gökyüzünü değil, Tanrı'nın Melekût Göğü'nü kastettiği açıktır; O, bulutlar üzerinde, bu Gök'ten inmişti. Bulutların güneşin parlaklığını örtmesi gibi beşeri bulutlar da Hız. İsa'nın mukaddeslik ışığını insanların gözlerinden saklamıştır.

İnsanlar şöyle dediler: “O; Nasıralıdır, Meryem'den doğmuştur, Kendisini de yakınlarını da tanıyoruz. Ne demek istiyor? Ne söylüyor? Yani Allah'tan mı gelmiş?”

Hız. İsa'nın bedeni Nasıralı Meryem'den doğmuştu; ancak, Ruh Allah'tandı. O'nun cismani bedeninin kapasiteleri sınırlı ama ruhunun gücü muazzam, sonsuz ve ölçülemez derecede yüksekti.

İnsanlar, “Neden Allah'tan geldiğini söylüyor?” diye sordular. Eğer Hız. İsa'nın gerçekliğini anlasalardı fiziksel bedeninin O'nun Kutsallığını örten bir bulut olduğunu bilirlerdi. Dünya, O'nun sadece

⁶ Matta İncili 24:30

⁷ Krş: *Ordular Rabbinin Çağırısı, Papa 9. Pius'a Levih*, pasaj 102.

cismani şeklini görmüş bu nedenle nasıl olup da “Gök’ten inmiş” olabileceğini hayretle karşılamıştı.

Hz. Bahauallah dedi ki, “Bulutların güneşi ve gökyüzünü görüşümüzden saklaması gibi İsa’nın insani varlığı da O’nun gerçek İlahi karakterini insanlardan saklamıştır.”

Umarım dünyevi şeyleri seyre dalmaz ve bulutlanmamış gözlerle Gerçeklik Güneşi’ne yönelirsiniz ki kalpleriniz dünyanın değersiz ve gelip geçici zevklerine kapılmasın! Bırakın Güneş size Gücünü bahşetsin; o zaman önyargı bulutları, O’nun parlaklığı ile gözlerinizin arasına perde çekmez! O zaman Güneş bulutsuz şekilde size görünür.

Saflık havasını soluyunuz. Her biriniz ve hepiniz Semavi Âlem’in İlahi İnanetlerinden pay alsın. Hz. İsa’nın bedeninin O’nun Kutsallığını o devrin insanlarından saklaması gibi dünya da sizler için gerçeği gözünüzden saklayan bir engel olmasın. Kutsal Ruh’u apaçık bir şekilde görün ki kalpleriniz; aydınlansın ve bütün maddi bulutların arasından parlayan Gerçeklik Güneşi’ni, O’nun kâinatı kaplayan aydınlığını, tanıyabilsin.

Bedensel şeyler ruhun semavi ışığını örtmesin ki İlahi Bağış vasıtasıyla Allah’ın Ebedi Melekûtundaki evlatları arasına sizler de girebilesiniz.

Hepiniz için duam budur.

12. DİNİ ÖNYARGILAR

27 Ekim

Hız. Bahauallah'ın öğretisinin temeli İnsanlığın Birliğidir ve O'nun en büyük arzusu insanların yüreklerinde sevgi ve iyi niyetin yaşam sürmesiydi.

O, insanlara ihtilaf ve uyuşmazlığı ortadan kaldırmalarını öğütlediği için ben de size milletlerin arasındaki huzursuzluğun başlıca nedenini açıklamak istiyorum. Bunun baş sebebi, din liderleri ve hocaları tarafından dinin yanlış bir şekilde anlatılmasıdır. Bunlar; takipçilerine, sadece kendi din anlayışlarının Allah'ı memnun edeceğine ve diğer inanışların takipçilerinin ise herkesi seven Baba tarafından cezalandırılıp O'nun merhamet ve lütfundan yoksun bırakılacağına inanmalarını öğretirler. Bundan dolayı da insanlar arasında birbirini kabul etmeme, aşağılama, çekişme ve nefret ortaya çıkar. Eğer bu dini önyargılar yok edilebilseydi milletler çok geçmeden barış ve uyuma kavuşurdu.

Bir keresinde bir Yahudi tapınağının olduğu Taberiye şehrindeydim. Tapınağın hemen karşısındaki bir evde kalıyordum ve kendi Yahudi cemaatine hitap eden bir haham görüp konuşmasını duydum. Şöyle dedi:

“Ey Yahudiler, siz Tanrı'nın gerçek ümmetisiniz! Diğer hiçbir ırk ve din böyle değildir. O, sizi Hz. İbrahim'in soyundan yarattı ve takdislerini üzerinize yağdırdı. Size Hz. Musa'yı, Yakup ile Yusuf'u ve diğer pek çok büyük nebiyi gönderdi. Tüm bu peygamberler, tek tek hepsi sizin kavminizdendi.

Tanrı; sizin için Firavun'un gücünü elinden aldı ve Kızıldeniz'i kuruttu, yemeniz için size yukarıdan kudret helvası gönderdi, susuzluğunuzu dindirir diye sert kayadan su çıkarttı. Siz gerçekten de Tanrı'nın seçilmiş halkısınız, diğer tüm dünya ırklarından üstünsünüz!

Bu yüzden diğerk tüm ırklar Allah için makbul değildir ve O, hepsini cezalandıracaktır. Sizler gerçekten de dünyayı yönetip boyunduruk altına alacaksınız ve tüm insanlar sizin köleniz olacaktır.

Kendinizi sizin dininizden olmayan insanlarla vakit geçirerek kirliletmeyin; böyle insanlarla arkadaş olmayın.”

Haham heyecan verici konuşmasını bitirince kendisini dinleyenler neşe ve hoşnutlukla doldular. Yaşadıkları mutluluğu size tarif etmem imkânsızdır!

Heyhat! Dünyadaki bölünmüşlük ve nefretin sebebi bunlar gibi yanlış yoldaki kişilerdir. Bugün milyonlarca insan hâlâ putlara tapıyor ve dünyanın büyük dinleri birbiriyle savaşıyor. Hıristiyanlar ve Müslümanlar 1300 yıldır kavgalılar; oysa çok küçük bir çaba ile farklılık ve anlaşmazlıkların üstesinden gelinilebilir ve aralarında barış ve uyum gerçekleşebilir ve böylece dünya huzura kavuşabilirdi.

Hz. Muhammed takipçilerine şöyle buyurmuştu:

“Neden İsa’ya ve İncil’e inanmıyorsunuz? Kitab-ı Mukaddes şüphesiz ki Allah’ın Kitabı olduğu halde neden Musa’yı ve Nebileri kabul etmiyorsunuz? Hakikaten de Musa yüce bir Peygamberdi ve İsa da Kutsal Ruh ile doluydu. O; bu dünyaya Tanrı’nın Gücü ile geldi, Kutsal Ruh’tan ve kutsanmış Bakire Meryem’den doğdu. Annesi Meryem, Cennet’ten bir azizeydi. Günlerini Tapınak’ta ibadet ederek geçirir ve ona yukarıdan yemek gönderilirdi. Ona babalık eden Zekeriya geldi ve ona yemeğin nereden geldiğini sordu ve Meryem cevapladı: ‘Yukarıdan.’ Şüphesiz ki Allah Meryem’i diğerk tüm kadınlardan yüce kılmıştır.”

Hz. Muhammed kendi ümmetine Hz. İsa ve Hz. Musa hakkında işte bunları öğretmiş, bu büyük Öğitmenlere inanmadıkları için onları ayıplamış ve hepsine hakikat ve hoşgörü konusunda bir ders vermiştir. Hz. Muhammed, Allah tarafından, vahşi hayvanlar kadar yabani ve

İlkel bir halkın arasında çabalamak üzere yollanmıştır. Bunlar; sevgi, yakınlık ve merhamet duygusundan olduğu kadar anlayıştan da ziyadesiyle yoksundular. Kadınlar o kadar aşağı ve hakir görülüyordu ki bir adam kızını canlı canlı gömebilir ve istediği kadar kadını cariye olarak alabilirdi.

Hz. Muhammed ilahi Mesaj ile birlikte bu yarı vahşi insanlara gönderildi. İnsanlara putperestliğin yanlış olduğunu, Hz. İsa, Hz. Musa ve Peygamberlere saygı göstermeleri gerektiğini öğretti. O'nun etkisiyle bu insanlar daha aydınlanmış ve medenileşmiş bir halka dönüşüp Hz. Muhammed'in ilk geldiği zamanki aşağı seviyeden yukarı çıktılar. Bu; övgü, saygı ve sevgiye layık, güzel bir iş değil midir?

Mesih Hazretlerinin İncil'ine bakınız ve ne kadar muhteşem olduğunu görünüz! Buna rağmen bugün bile insanlar onun paha biçilmez güzelliğini anlamakta başarısız olup hikmet dolu sözlerini yanlış yorumluyorlar.

Hz. İsa savaşı yasaklamıştır! Efendisini korumayı düşünen havari Petrus, Başkâhin'in hizmetçisinin kulağını kesince Hz. İsa ona "Kılıcımı kınına koy."⁸ dedi. Ancak, kulluk edeceklerini açıkça beyan ettikleri Tanrı'nın açık buyruğuna rağmen insanlar hâlâ birbirleriyle çekişip savaşmakta ve birbirlerini öldürmekte. O'nun nasihat ve öğretileri neredeyse tamamen unutulmuş gibi.

Ancak takipçilerinin işledikleri kötü amelleri İlahi Eğitmen ve Peygamberlere bağlamayınız. Eğer papazlar, din hocaları ve halk takip edeceklerini söyledikleri dine aykırı bir yaşam sürüyorlarsa bu durum Hz. İsa'nın ya da diğer Eğitmenlerin kabahati midir?

İslam ümmetine, Hz. İsa'nın Allah'tan geldiğinin ve Ruh'tan doğduğunun idrak edilip tüm insanlar tarafından yüceltilmesi gerektiği

⁸ İncil, Yuhanna 18:11

öğretilmiştir. Hz. Musa Allah'ın bir peygamberiydi ve Kendi zamanında ve gönderildiği halka Tanrı'nın Kitabını nazil etti.

Hz. Muhammed, Hz. İsa'nın yüce haşmetini ve Hz. Musa ile diğer peygamberlerin büyüklüğünü teslim etmiştir. Eğer tüm dünya Hz. Muhammed'in ve Tanrı katından gelmiş tüm Eğitimcilerin büyüklüğünü kabul etseydi anlaşmazlık ve uyumsuzluk yeryüzünden silinir ve Tanrı'nın Krallığı insanların arasında hâkim olurdu.

İslam ümmeti Hz. İsa'yı yüceltmekle hiçbir surette küçülmez.

Hz. İsa Hıristiyanların, Hz. Musa da Yahudilerin peygamberiydi. Neden bir peygamberin takipçileri diğer peygamberleri de tanıyıp onurlandırmazın? Eğer insanlar sadece karşılıklı hoşgörü, anlayış ve kardeşçe sevgi dersini öğrenebilselerdi dünya birliği çok geçmeden somut bir gerçeklik olurdu.

Hz. Bahauallah, hayatını bu Sevgi ve Birlik dersini vererek geçirdi. O halde tüm önyargı ve hoşgörüsüzlükleri bir kenara atalım ve Hıristiyanlar ile Müslümanlar arasında anlayış ve birlik sağlamak için can-ı gönülden çaba gösterelim.

13. TANRI'NIN İNSANA BAHŞETTİĞİ NİMETLER

Camöens Bulvarı No:4,
27 Ekim

Tanrı her şeye tek başına hükmeder ve O, en güçlüdür. O halde neden kullarına sıkıntılar yollar?

İnsanların sıkıntıları iki türdür: (a) Kendi yaptıklarının sonuçları: Eğer bir insan çok yerse sindirim sistemini bozar; eğer zehir içerse hastalanır ya da ölür. Eğer bir kişi kumar oynarsa parasını kaybeder; çok içki içerse dengesi bozulur. Tüm bu acılar kişinin

kendisinden kaynaklanır. Bu yüzden bazı dertlerin kendi yaptıklarımızın sonuçları olduğu gayet açıktır. (b) Diğer acılar Allah'a iman edenlerin başına gelenlerdir. Hz. İsa ve havarilerinin katlandığı büyük acıları düşününüz!

En çok acı çeken kişiler, en büyük mükemmelliğe ulaşır.

Hz. İsa uğruna acı çekmek istediğini ilan eden kişiler samimiyetlerini kanıtlamak zorundadırlar; büyük fedakârlıklar yapmaya can attıklarını beyan edenler doğruluklarını sadece yaptıklarıyla kanıtlayabilirler. Eyüp peygamber, bolluk içinde yaşadığı günlerde olduğu gibi, büyük sıkıntılarında da Tanrı'ya sadık kalarak O'nun sevgisine bağlılığını kanıtladı. Hz. İsa'nın tüm belalara ve acılara kararlılıkla katlanan havarileri de imanlarını kanıtlamadı mı? Onların gösterdiği tahammül en iyi delil değil midir?

Bu acılar artık sona erdi.

Petrus'un hayatı keder ve dertle doluyken, Kayafa rahat ve mutlu bir ömür sürdü; bu ikisinden hangisine daha çok gıpta edilir? Elbette Petrus'un şu anki makamını tercih etmeliyiz, çünkü o ölümsüz bir hayata sahipken Kayafa ebedi bir utanç elde etmiştir. Petrus'un çektiği sıkıntılar onun bağlılığını sınamıştır. Bu sınavlar Allah'tan gelen nimetlerdir ve bunlar için O'na şükretmeliyiz. Acı ve keder başımıza şans eseri gelmez; bunlar bize Tanrı'nın merhamet eliyle ve kendi mükemmeliyetimiz için yollanırlar.

İnsan mutluyken Rabbini unutabilir, ama keder gelip acılara boğulduğunda kendisini düştüğü durumdan kurtarabilecek olan Gökteki Babası olan Allah'ı hatırlayacaktır.

Acı çekmeyen insanlar mükemmelliğe erişemezler. Yaz geldiğinde en güzel çiçekleri ve en bol meyveyi verecek ağaç, bahçıvanlar tarafından en çok budanmış olandır.

Çiftçi sabanıyla toprağı işler ve o topraktan bol ve bereketli hasat çıkar. Bir insan ne kadar terbiye edilirse gösterdiği ruhani erdemlerin hasadı da o kadar büyük olur. Bir asker en şiddetli bir savaşta cephenin en önünde olup en derin yaraları alana dek büyük bir General olamaz.

Tanrı'nın peygamberlerinin duaları hep şöyle olmuştur ve hâlâ da öyledir: Ey Allah'ım! Hayatımı Senin yolunda feda etmeyi arzuluyorum. Kanımı Senin için dökmek ve en büyük fedakârlığı yapmak için can atıyorum.

14. ÇEŞİTLİLİKTEKİ GÜZELLİK VE UYUM

28 Ekim

Her şeyin Yaratıcısı, Tek olan Tanrı'dır.

Tüm yaratılışın varlık alanına çıkışı, bu aynı Tanrı'dandır ve doğadaki her şeyin ulaşmayı arzuladığı tek hedef de O'dur. Bu anlayış Hz. İsa'nın sözlerinde şöyle vücut bulmuştur: “Alfa ve Omega, başlangıç ve son, Ben'im.” İnsanda yaratılışın tüm unsurları bulunur ve Kâmil İnsan, Yaratıcı'ya ait mükemmelliklerin —Tanrı Sözü'nün— tamamının ifadesidir.

Varlıklar âlemini düşününüz; ne çok tür ve çeşitlilik içermektedir, ancak bunların kökeni bir ve tektir. Görünür tüm farklılıklar dış şekil ve renklerdir. Türlerin bu çeşitliliği tüm doğada açıkça görülür.

Hayalinizde çiçekler, fundalıklar ve ağaçlarla dolu güzel bir bahçe canlandırınız. Her çiçeğin farklı bir çekiciliği, özgün bir güzelliği, kendine özgü hoş bir kokusu ve güzel bir rengi vardır. Ağaçlar da böyledir; boyları, büyüklükleri, yaprakları nasıl da çeşitlidir ve nasıl farklı farklı meyveler verirler! Bununla beraber tüm bu çiçeklerin, fundalıkların ve ağaçların hepsi aynı topraktan filiz verirler; üzerlerine parlayan güneş aynıdır ve yağmur hepsine aynı bulutlardan yağar.

İnsanlık da aynı şekildedir. Birçok ırktan oluşur ve halkları farklı renklerdendir; beyaz, siyah, sarı, kahverengi ve kızıl — ancak hepsi aynı Tanrı'dan gelirler ve hepsi O'nun kullarıdır. İnsanoğulları arasındaki bu çeşitlilik maalesef bitki âlemindekiyle aynı etkiyi yaratmamaktadır ki bitki âleminde daha uyumlu bir ruh sergilenir. İnsanlar arasında çeşit çeşit düşmanlıklar vardır ve farklı milletler arasında savaşa ve nefrete sebep olan şey de budur.

Sadece kandan kaynaklanan farklılıklar da insanların birbirlerini yok edip öldürmelerine neden olur. Heyhat! Durumun hâlâ böyle olması ne üzücü. Biz; çeşitlilikteki güzelliğe, uyumun güzelliğine bakalım ve bitki âleminde bir ders alalım. Eğer tüm bitkilerin şekil, renk ve kokusunun aynı olduğu bir bahçeye baksaydınız orası size hiç de güzel gelmezdi; tam tersine, sıkıcı ve yavan bulurdunuz. Göze güzel gelip kalbi mutlu eden bahçe, her renk, şekil ve kokudan çiçeğin yan yana büyüdüğü ve albeni ve güzellik yaratan coşkulu bir renk karşıtlığının olduğu bahçedir. Ağaçlar da aynı şekildedir. Meyve ağaçlarıyla dolu bir meyvelik hoştur; aynı şekilde pek çok tür fundalıktan oluşan bir fidanlık da öyle. Albeni yaratan şey işte bu farklılık ve çeşitliliktir; her çiçek, her ağaç, her meyve, tek başlarına güzel olmalarının yanı sıra bu karşıtlık sayesinde diğerlerinin niteliklerinin belli olmasını da sağlar ve tek tek her birinin güzelliğini gösterme fırsatı sunar.

İnsanoğulları arasında da böyle olmalıdır! Tıpkı müzikte birçok farklı notanın birlikte mükemmel bir ahenk oluşturması gibi insanlık ailesindeki çeşitlilik de sevgi ve uyum sebebi olmalıdır. Eğer kendinizden farklı bir ırk ve renkten kimselerle bir araya gelerseniz onlara karşı güvensizlik duymayın ve basmakalıp alışkanlıklarınıza sığınmayın; aksine, mutlu olun ve onlara nezaket gösterin. Onları güzel insanlık bahçesinde yetişen rengârenk güller olarak düşünün ve aralarında olduğunuz için sevinç duyun.

Aynı şekilde, düşünceleri sizinkilerden farklı olanlarla karşılaştığınızda da onlara sırt çevirmeyiniz. Herkes gerçeği arar ve oraya giden pek çok yol vardır. Birçok yönü olsa da gerçek her zaman ve sonsuza dek tektir.

Görüş ayrılığının veya düşünce farklılığının sizleri hemcinslerinizden ayırmasına ya da kalplerinizde çekişme, nefret ve anlaşmazlık yaratmasına izin vermeyiniz.

Bunun yerine, gerçeği özenle araştırın ve her insanla dostluk kurunuz.

Tüm binalar birçok farklı taştan yapılır ancak bunların hepsi birbirine bağımlıdır. Eğer taşın bir tanesi yanlış yerleştirilmişse bütün bina zarar görür; eğer bir tanesi kusurluysa bina kusurlu olur.

Hz. Bahau'llah birlik çemberini çizmiş, tüm insanları birleştirip evrensel birlik çadırının koruması altında toplamak için bir düzen oluşturmuştur. Bu İlahi İnanet'in işidir ve aramızda birliğin gerçekleştiğini görene dek hepimiz canı gönülden çabalamalıyız; biz çalıştıkça güç de bize verilecektir. Benlik düşüncesini tamamen terk edin ve sadece Allah'ın İradesi'ne itaatkâr ve teslim olmuş olmak için çabalayın. Yalnızca bu yolla Tanrı Krallığı'nın vatandaşları olabilir ve ebedi hayata erişebiliriz.

15. HZ. İSA'NIN GELİŞİYLE İLGİLİ KEHANETLERİN GERÇEK ANLAMI

30 Ekim

Kitab-ı Mukaddes'te Hz. İsa'nın gelişiyile ilgili kehanetler vardır. Yahudiler hâlâ Mesih'in gelişini bekler ve gelişinin hızlanması için Tanrı'ya gece gündüz dua ederler.

Hz. İsa geldiğinde Yahudiler şöyle diyerek O'nu suçlayıp öldürdüler: “Bu bizim beklediğimiz Zat değildir. Mesih geldiğinde, işaretler ve mucizeler O'nun gerçekten Mesih olduğunu kanıtlayacak. Bu işaret ve koşulları biliyoruz ve bunlar görünmediler. Mesih bilinmeyen bir şehirden zuhur edecek. Davud'un tahtına oturacak ve –dikkat ediniz– çelik bir kılıçla gelip demir bir asa ile hükmedecek! Peygamberlerin yasalarını yürürlüğe koyacak; Doğu'yu ve Batı'yı fethedip seçilmiş Yahudi halkını yüceltecek. Barışı egemen kılacak, öyle ki hayvanlar bile insanlara düşmanlığı bırakacak. Kurt ve kuzu aynı sudan içecek ve aslan ve geyik aynı çayırdaki yatacak; yılan ve fare aynı yuvayı paylaşacak ve Tanrı'nın tüm yaratıkları rahata erecek.”

Yahudilere göre İsa Mesih bu koşulların hiçbirisini yerine getirmemişti, çünkü onların gözleri bağlıydı ve göremiyorlardı.

Hz. İsa bilinmeyen bir yer olmayan Nasıra'dan geldi. Elinde bir kılıç, hatta bir sopa bile taşımadı. Davud'un Tahtına oturmadı, fakir bir insandı. Hz. Musa'nın Yasası'nı yeniden biçimlendirdi ve Sebt Gününü lağvetti. Doğu'yu ve Batı'yı fethetmedi, hatta Kendisi de Roma Yasasına tabiydi. Yahudileri yüceltmedi, eşitliği ve kardeşliği öğretip din bilginleriyle Ferisileri azarladı. Barışı egemen kılmak bir yana, O'nun zamanında adaletsizlik ve zulüm öyle bir raddeye vardı ki Kendisi bile bunun kurbanı oldu ve rencide edici bir şekilde, çarmıhta can verdi.

Yahudiler ne Kutsal Metinleri ne de bunlardaki olağanüstü gerçekleri anlamadıkları için böyle düşünüp konuştular. Sözleri ezbere biliyorlardı, ancak hayat veren ruhtan tek bir kelime bile anlamamışlardı.

Dinleyiniz; size bunların anlamını göstereceğim. O, bilindik bir yer olan Nasıra'dan gelmesine rağmen Gökten de geliyordu. Bedeni Hz. Meryem'den doğmuş ama ruhu Gökten gelmişti. Taşdığı kılıç iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan, imanlıyı imansızdan ve ışığı karanlıktan ayırdığı dilinin kılıcıydı. O'nun Sözleri gerçekten de keskin bir kılıçtı! Oturduğu Taht dünyevi değildi; Hz. İsa'nın sonsuza dek hüküm süreceği Ebedi Taht, semavi bir tahttı. Çünkü dünyevi şeyler gelip geçicidir ancak ilahi şeyler geçip gitmez. Hz. Musa'nın Yasası'nı yeniden yorumlayıp tamamladı ve Peygamberlerin Kanunu'nu yerine getirdi. Sözleri Doğu'yu ve Batı'yı fethetti. O'nun Krallığı bakidir. Kendisini tanıyan Yahudileri yüceltti. Bunlar mütevazı kadınlar ve erkeklerdi, ancak O'nunla bağları bu kişileri büyüttü ve kendilerine sonsuz itibar kazandırdı. Birlikte yaşayacak olan hayvanlardan kasıt ise bir zamanlar birbiriyle savaşan farklı mezhepler ve ırklardı; bunlar artık Ebedi Pınar olan Hz. İsa'nın hayat suyundan içerek sevgi ve dayanışma içinde yaşayacaktı.

Hz. İsa'nın gelişiyile ilgili tüm ruhani kehanetler bu şekilde yerine gelmişti. Ancak, Yahudiler gözlerini ve kulaklarını kapattıkları için bunu görüp duymadılar ve Hz. İsa'nın İlahi Gerçekliği kulak verilmeden, sevilmeden, tanınmadan, aralarından geçip gitti.

Kutsal Metinleri okumak kolaydır ama insan bunların gerçek anlamını yalnızca temiz bir kalp ve saf bir zihinle anlayabilir. Kutsal Kitapları anlayabilme yetisi vermesi için Tanrı'dan yardım isteyelim. Görecek gözler, işitecek kulaklar ve barış arzusu ile yanan kalpler için dua edelim.

Tanrı'nın ebedi Merhameti ölçülemez. Her zaman bazı ruhları seçmiş, üzerlerine Kendi kalbinden İlahi İnançta saçmış, anlayışlarını

semavi ışıkla aydınlatmış, gizli sırlarını onlara ayan etmiş ve gözlerine Gerçeğin Aynasını tutmuştur. Bunlar Tanrı'nın havarileridir ve O'nun iyiliği sınırsızdır. Yüceler Yücesi'nin kulu olan sizler de birer havari olabilirsiniz. Allah'ın hazineleri sınırsızdır.

Kutsal Metinler vasıtasıyla esen Ruh, açlık çeken herkesin yemeğidir. Peygamberlerine vahiy vermiş olan Tanrı, Kendisinden inançlı bir şekilde isteyenlere şüphesiz ki Kendi bereketli ekmeğinden verecektir.

16. KUTSAL RUH: ALLAH VE İNSAN ARASINDAKİ ARACI GÜÇ

Camöens Bulvarı No:4,
31 Ekim

İlahi Gerçeklik akla hayale sığmaz, sınırsız, ezeli, ebedi ve görünmezdir.

Varlık âlemi tabiat kanunlarına bağlı, sınırlı ve ölümlüdür.

Sonsuz Gerçeklik için yükselme veya alçalmadan söz edilemez. Bu, insanoğlunun anlayışının ötesindedir ve varlık âleminin maddi alanı için geçerli olan terimlerle tarif edilemez.

Öyleyse insan, İlahi Gerçeklik'ten yardım alabileceği biricik Güce fazlasıyla ihtiyaç duyar; insanın tüm yaşamın Kaynağı Olan ile temasını sağlayan da sadece bu Güç'tür.

İki uç noktanın birbiriyle ilişkisi için bir aracı gerekir. Zenginlik ve fakirlik, bolluk ve muhtaçlık: Aracı bir güç olmadan bu karşıt çiftler arasında bir ilişki kurulamaz.

O halde Tanrı ile İnsanoğlu arasında bir Aracı olması gerektiğini söyleyebiliriz; bu da varlık âleminin “Akla Hayale Sığmaz Olan”, yani İlahi Gerçeklik ile ilişkisini kuran Kutsal Ruh’tan başkası değildir.

İlahi Gerçek güneş ve Kutsal Ruh da güneşin ışınlarına benzetilebilir. Güneş ışınlarının dünyaya güneşin ışığını ve sıcaklığını getirmesi gibi Tanrı Mazharları da insanların ruhlarına ışık ve hayat vermek için İlahi Gerçeklik Güneşi’nden Kutsal Ruh’un gücünü getirir.

Dikkat ederseniz güneş ve dünya arasında bir aracı olması gerektiğini görürsünüz; güneş dünyaya inmez, dünya da güneşe çıkmaz. Bu temas; ışık, sıcaklık ve ısıyı getiren güneş ışınları aracılığıyla kurulur.

Kutsal Ruh sonsuz gücüyle tüm insanlığa güç, hayat ve aydınlık getiren, tüm ruhları İlahi Nur ile kaplayan, Allah’ın merhametinin nimetlerini tüm dünyaya taşıyan, Gerçeklik Güneşi’nden gelen Işık’tır. Dünya, ısı ve ışık taşıyan güneş ışınlarının aracılığı olmaksızın güneşten herhangi bir fayda göremez.

Aynı şekilde Kutsal Ruh da insan hayatının temel nedenidir. Kutsal Ruh olmadan insan akıl sahibi olamaz ve diğer varlıklar üzerinde çok etkili olmasını sağlayan bilimsel bilgiyi elde edemezdi. Kutsal Ruh’un sağladığı aydınlanma, insana düşünme gücü verir ve doğa kanunlarını kendi iradesine göre şekillendirmesini sağlayacak keşifler yapmasını sağlar.

Allah’ın Peygamberleri aracılığı ile insana ruhani erdemleri öğreten ve onun Ebedi Yaşam’a kavuşmasını sağlayan şey Kutsal Ruh’tur.

Tüm bu nimetler insana Kutsal Ruh vasıtasıyla ulaştırılır. Bu yüzden Kutsal Ruh’un Yaratıcı ve yaratılanlar arasında bir aracı olduğunu anlayabiliriz. Güneşin ışık ve ısıyı dünyanın verimli

olmasını sağlayarak her şeyin büyüdüğü bir yaşam ortamı yaratır ve Kutsal Ruh da insanların ruhlarını diriltir.

İki büyük havari, Aziz Petrus ve İncil Yazarı olan Aziz Yuhanna, geçimlerini sağlamak için çalışıp didinen, basit, mütevazı işçilerdi. Kutsal Ruh'un Gücü ile ruhları aydınlandı ve Hz. İsa'nın ebedi teyitlerine mazhar oldular.

17. İNSANIN İKİ DOĞASI

1 Kasım

Bugün Paris'te bayram günü! Azizler Yortusu'nu kutluyorlar. Sizce bu insanlar neden "Azizler" olarak anılıyorlar? Bu kelimenin tümüyle gerçek bir anlamı vardır. Saf bir hayat yaşayan, kendini tüm insani zaaf ve kusurlardan arıtmış kişiye aziz denir.

İnsanın iki doğası vardır: Ruhani veya yüce olan ile maddi veya daha aşağı olan. İnsan biriyle Allah'a yaklaşır, diğeriyle ise sadece dünya için yaşar. İnsanda bu iki özelliğin işaretleri de mevcuttur. İnsan, maddi yönünde vefasızlık, zalimlik ve insafsızlık gösterir; tüm bunlar onun bu aşağı doğasının sonucudur. İlahi doğasının sıfatları ise sevgi, merhamet, nezaket, dürüstlük ve insaf şeklinde görülür; tüm bunlar da daha yüce olan doğasının göstergeleridir. İyi alışkanlıkların ve asil özelliklerin tümü insanın ruhani doğasına ait iken tüm eksikleri ve günahkâr davranışları maddi doğasından kaynaklanır. Eğer bir insanın İlahi doğası insani doğasına egemen olursa o zaman bir aziz haline gelir.

İnsanda hem iyilik hem kötülük yapma gücü vardır; eğer iyiliği ağır basar ve yanlış yapma eğilimi zapt edilirse o kişi gerçekten de bir aziz sayılabilir. Ancak tam tersine, Rahmani şeyleri reddeder ve şeytani tutkularının kendisini ele geçirmesine izin verirse o insan bir hayvandan daha iyi değildir.

Azizler kendilerini madde dünyasından kurtarmış ve günahın üstesinden gelmiş insanlardır. Dünyada yaşarlar ama oraya ait değillerdir; düşünceleri sürekli ruh âleminde. Hayatları ruhaniyet içinde geçer ve davranışları sevgi, adalet ve takvayı yansıtır. Onlar ışıklarını yukarıdan alırlar; dünyanın karanlık yerlerinde yanan parlak lambalara benzerler. İşte bunlar Allah'ın azizleridir. Hz. İsa'nın öğrencileri olan havariler diğer insanlar gibiydi; hemcinsleri gibi onlar da dünyevi şeylerin çekiciliğine kapılmışlardı ve hepsi sadece kendi çıkarını düşünüyordu. Ne adalet hakkında fazla şey bilirdi ne de İlahi mükemmelliklerin kendi içlerinde olduğunu. Ancak Hz. İsa'yı takip edip O'na inandıktan sonra cahillikleri yerini anlayışa bıraktı; zulüm adalete, yalan doğruya, karanlık ışığa dönüştü. Dünyeviydiler; ruhani ve rahmani oldular. Karanlığın çocuklarıydılar; Tanrı'nın çocukları oldular, aziz oldular! Bu yüzden onların adımlarını takip etmek için çaba gösteriniz; dünyevi her şeyi geride bırakarak Ruhani Âleme ulaşmaya gayret ediniz.

Allah'a ilahi erdemlerinizi güçlendirmesi için dua ediniz; böylece dünyada melek gibi olabilir ve anlayış sahibi kalplere Melekût'un sırlarını açıklayan yol gösterici ışıklara dönüşebilirsiniz.

Allah dünyaya Peygamberlerini insanoğlunu eğitip aydınlatmak, ona Kutsal Ruh'un Gücü'nün sırlarını açıklamak, onun ışığı yansıtmasını sağlamak için yolladı ki böylece o da diğer insanlar için bir rehberlik kaynağı olabilsin. Semavi Kitaplar, Kitab-ı Mukaddes, Kur'an ve diğer Kutsal Yazılar; ilahi erdem, sevgi, adalet ve barış yolunda rehber olsunlar diye Allah tarafından bahşedilmiştir.

Bu yüzden sizlere şunu diyorum: Bu Mübarek Kitapların öğütlerini tutmak için çaba gösterip yaşamınızı buna göre düzenleyiniz ki önünüzdeki örnekleri takip ederek Yüceler Yücesi'nin azizleri haline gelebilesiniz!

18. MADDİ VE RUHANİ GELİŞİM

2 Kasım

Hz. Abdülbaha Şöyle buyurdu:

Bugün hava ne kadar da güzel, gökyüzü berrak, güneş parlıyor ve insanın yüreği bundan mutlu oluyor!

Böylesine parlak ve güzel bir hava insana yeni bir hayat ve gç bahŐeder ve eđer kiŐi hastaysa sağlığını yeniden kazanmanın mutluluk verici umudunu bir kez daha yüreğinde hisseder. Doğanın tüm bu armağanları insanın fiziksel yönüyle ilgilidir, Ćnk maddi yararlar görebilen yalnızca bedendir.

Eđer bir insan iŐinde, sanatında veya mesleğinde baŐarılıysa fiziksel refahını artırıp bedensel mutluluk verecek bir rahatlık ve konfor elde edebilir. Bugün dört bir yanda insanın, kendisini Ćađın sağladığı tüm kolaylıklar ve lksle nasıl sarıp sarmaladığını ve yaratılıŐının fiziksel ve maddi yönüyle ilgili hiĀbir Őeyi esirgemediğini görüyoruz. Ancak, dikkatli olunuz; bedensel Őeyleri fazla düŐünüp ruhani Őeyleri unutmaktan sakınınız; zira maddi kazanımlar insan ruhunu yükseltmez. Dünyevi Őeylerin mükemmelliği insan bedeni iĀin keyif vericidir; ancak, hiĀbir Őekilde onun ruhunu yceltmez.

Her türlü maddi kazanıma sahip ve modern uygarlığın sağlayabileceği azami rahatlıkla ĀevrenmiŐ Şekilde yaşayan bir insan, Kutsal Ruh'un en önemli armağanından mahrum kalmış olabilir.

Maddi yönden gelişmek aslında güzel ve övgüye değer bir Şeydir; ancak, bunun iĀin uđraŐırken daha önemli olan ruhani gelişimi ihmal etmeyelim ve aramızda parlayan İlahi ışığa gözlerimizi kapatmayalım.

Yalnızca maddi olduğu kadar ruhani olarak da gelişerek gerçek bir ilerleme gösterebilir ve mükemmel varlıklar olabiliriz. Tüm o büyük Eğitimciler, bu ruhani hayatı ve ışığı dünyaya getirmek amacıyla ortaya çıktılar. Onlar, Gerçeklik Güneşi izhar olup insanların kalplerinde parlasın ve insanlar onun harikulade gücüyle Ebedi Işığa erişebilsinler diye gelmişlerdir.

Hız. İsa geldiğinde Kutsal Ruh'un ışığını etrafındaki herkese saçtı; havarileri ve O'nun ışığını alan herkes, aydınlanmış ruhani varlıklar haline geldiler.

Hız. Bahauallah bu ışığı izhar etmek için doğup dünyaya geldi. İnsanlara Ebedi Gerçeği tebliğ etti ve İlahi Işığın ışınlarını tüm diyarlara saçtı.

Heyhat! Bakın insanlık bu Işığı nasıl da hiçe saymakta. Hâlâ kendi karanlık yolunda yürüyor ve bölünmüşlük, çekişmeler ve vahşi savaşlar hâlâ hüküm sürüyor.

İnsanoğlu maddi gelişimini savaş arzusunu tatmin etmek için kullanmakta ve kardeşlerini yok etmek için yıkıcı aletler ve araçlar yapmaktadır.

Ancak bizler, ruhani kazanımlara kavuşmak için çaba harcamayı tercih edelim, çünkü gerçek gelişimin, yani Tanrı'dan gelen ve yalnızca Tanrısal olan gelişimin tek yolu budur.

Her birinizin Kutsal Ruh'un lütuflarını alabilmesi, böylece gerçekten aydınlanabilmeniz ve sürekli Tanrı'nın Krallığına doğru ilerleyip oraya yükselebilmemiz için dua ediyorum. O zaman kalpleriniz müjdeleri almaya hazır olacak, gözleriniz açılacak ve Allah'ın Nuru'nu göreceksiniz; kulaklarınız açılacak ve Melekût'un çağrısını duyacaksınız ve belagatli kılınmış bir dil ile insanları İlahi Gücü ve Tanrı'nın Sevgisini fark etmeye çağıracaksınız!

19. MADDENİN EVRİMİ VE RUHUN GELİŞİMİ

3 Kasım

Paris çok soğumaya başladı; o kadar soğuk ki yakında gitmem gerekecek; ancak, sevginizin sıcaklığı beni hâlâ burada tutuyor. Allah izin verirse biraz daha sizlerle kalmayı ümit ediyorum; fiziksel soğuk ve ısı ruhu etkileyemez, çünkü ruh Tanrı Sevgisinin ateşi ile ısınır. Bunu anladığımız zaman, gelecek âlemdeki yaşantımız hakkında da bir şeyler anlamaya başlarız.

Allah, Kendi keremiyle bize burada bir önsezi bahşetmiş; beden, manevi özümüz ve ruh arasındaki farklara dair belli kanıtlar vermiştir.

Soğğun, sıcaklığın, acının vs. sadece bedenle ilgili olup ruhu etkilemediğini görmekteyiz.

Çok fakir, hasta, üstü başı perişan, hiçbir desteği olmayan ancak yine de ruhen güçlü bir insanla ne kadar da sık karşılaşırız. Bu kişinin bedeni ne kadar acı çekerse çeksin, ruhu özgür ve mutludur! Aynı şekilde zengin, fiziken güçlü ve sağlıklı, ancak ölümcül seviyede hasta bir ruha sahip bir insanı da ne kadar sık görmekteyiz.

Anlayış sahibi bir zihin için insanın ruhunun fiziksel bedeninden çok farklı bir şey olduğu gayet açıktır.

Ruh değişmez ve yok edilemez. İnsan ruhunun ilerlemesi ve gelişimi, neşesi ve kederi, fiziksel bedenden bağımsızdır.

Eğer bir arkadaşımız yüzünden sevinir ya da acı çekersek, eğer bir sevgi gerçek ya da yalansa bundan etkilenen şey ruhtur. Eğer sevdiğimiz bizden uzaksa buna üzülen de ruhtur ve ruhun kederi ya da tasası bedeni etkileyebilir.

Böylece ruh kutsal erdemlerle beslendiğinde beden de neşelenir; eğer ruh günaha girmişse, beden acı içindedir!

Doğruyu, vefayı, sadakati ve sevgiyi bulduğumuz zaman mutluyuzdur; ama yalan, sadakatsizlik ve hilekârlıkla karşılaşsak çok mutsuz oluruz.

Bütün bu şeyler insan ruhuna özgü olup bedensel hastalıklar değildir. Böylece ruhun da tıpkı beden gibi kendi benliği olduğu açıktır. Ancak, beden bir değişim yaşarsa ruhun bundan etkilenmesi şart değildir. Üzerine güneş vuran bir bardağı kırdığımızda kırılan şey bardak olur ama güneş parlamaya devam eder! İçinde kuş olan bir kafes zarar görürse kuşa zarar gelmez! Bir lamba kırılrsa bile alev yine de parlak bir şekilde yanabilir!

Aynı şey insan ruhu için de geçerlidir. Ölüm bedeni yok etse de ruhun üzerinde hiçbir gücü yoktur — ruh ezeldir, ebedidir, doğum ve ölümden arınmıştır.

İnsan ruhunun ölümden sonraki haline gelince; ruh, fiziki bedendeki yaşamı boyunca eriştiği saflık derecesinde kalmaya ve bedenden özgür kaldıktan sonra da Allah'ın merhamet okyanusuna dalmaya devam eder.

Bedenden ayrılp Semavi Âlem'e ulaştığı andan itibaren ruhun evrimi ruhanidir: Bu evrim Tanrı'ya yaklaşımdır.

Fiziksel yaratılıştta evrim, bir yetkinlik aşamasından öbürüne geçiş şeklindedir. Mineralin kendine özgü yetkin özellikleri bitkiye geçer; bitkinin yetkin özellikleri hayvanlar âlemine geçer; o da aynı şekilde insana... Bu dünya, görünürde karşıtlıklarla doludur; bu âlemlerin her birinde (mineral, bitki ve hayvan) o âlemin seviyesinde bir hayat vardır. Ancak insan hayatıyla karşılaştırıldığında ölü gibi görünse de toprak da yaşar ve onun da kendine özgü bir hayatı vardır.

Bu dünyadaki şeyler yaşarlar, ölürler ve başka yaşam biçimleri içinde tekrar yaşarlar; ancak ruh dünyası bundan oldukça farklıdır.

İnsan ruhu, yasanın gereği olarak, bir aşamadan diğerine evrilmez —Allah'ın merhamet ve inayetiyle, yalnızca O'na yaklaşmayı sürdürür.

En içten duam hepimizin Allah'ın Melekûtu'nda ve O'na yakın olabilmemizdir.

20. PARİS'TEKİ RUHANİ TOPLANTILAR

4 Kasım

Bugün tüm Avrupa'da toplantılar yapıldığı, meclisler ve her türden cemiyetler kurulduğu işitilmektedir. Bunlar ticaretle, bilimle, politikayla ve başka birçok şeyle ilgilidir. Hepsi maddi hizmet için vardır; arzuları madde dünyasının gelişimini ve aydınlanmasını sağlamaktır. Ancak ruhani âlemden bunların üzerine nadiren bir nefes üfleniyor. Âdeta İlahi Ses'ten habersiz, Allah'la ilgili şeylere kayıtsızlar. Ancak Paris'teki bu toplantı gerçekten ruhani bir toplantıdır. İlahi Nefes gerçekten de aranızda bol bol üflenmiş, Melekût'un ışığı tüm kalplerde parlamaktadır. İlahi sevgi aranızda bir güçtür ve susamış ruhlarla, büyük mutluluk veren müjdeleri alıyorsunuz.

Sizler kendi isteğinizle burada buluştunuz; kalpler birbirine cezbolmuş, dünyanın birliğini arzulayıp bunun için çalışan ruhlar İlahi sevgi ile dolup taşmıştır.

Gerçekten de bu toplantı ruhani bir toplantıdır! Çok güzel kokan bir bahçe gibidir! Semavi Güneş altın rengi ışıklarını onun üzerine

saçıyor ve sıcaklığı, beklenti içindeki her kalbe nüfuz edip onu sevindiriyor. Her bilginin ötesindeki Hz. İsa sevgisi aranızdadır; Kutsal Ruh yardımcınızdır.

Bu toplantı günden güne gelişip gücünü daha da artıracaktır; ta ki ruhu adım adım tüm dünyayı fethedene kadar!

Allah'ın ihsanının kanalları olmak için tüm kalbinizle çaba gösteriniz. Size bunu söyleme nedenim, O'nun sizleri, dünyanın her yerinde O'nun sevgisinin ulaşı olmanız için, insanoğluna ruhani hediyelerini taşıyanlar olmanız için, dünyada birliği ve ahengi yayan araçlar olmanız için seçmiş olmasıdır. Sizlere böylesi bir ayrıcalık tanındığı için Allah'a tüm kalbinizle şükrediniz. İnsan bütün hayatını bu lütuf için Allah'a şükretmeye adasa yine de yetmez.

Azminizi şimdikininkin üstüne çıkarın ve geleceğe güvenle bakın! Bugün tohum ekilmekte, tane toprağa düşmektedir; ancak harikulade bir ağaç olacağı ve dallarının meyve ile yüklü olacağı güne bakınız. Bu günün ağarmış olmasına sevininiz ve memnun olunuz; onun gücünü kavramaya çalışınız, çünkü o gerçekten harikadır! Tanrı sizi şerefle taçlandırmış, kalplerinize parlak bir yıldız koymuştur; onun ışığı gerçekten de tüm dünyayı aydınlatacaktır!

21. IŞIĞIN İKİ TÜRÜ

5 Kasım

Bugün hava kasvetli ve kapalı! Doğu devamlı güneşlidir, yıldızlar asla kaybolmaz ve çok az bulut olur. Işık her zaman Doğu'dan yükselir ve aydınlığını Batı'ya gönderir.

İki tür ışık vardır. Bir tanesi güneşin görülebilir ışığıdır; etrafımızdaki dünyanın güzelliklerini bunun yardımıyla fark edebiliriz. Onsuz hiçbir şey göremezdik.

Bu ışığın görevi nesnelere görünür kılmak olsa da bize onları görme ya da türlü güzelliklerini anlama gücü veremez; çünkü onun akli yoktur, bilinci yoktur. Bize bilgi ve anlayış veren şey aklın ışığıdır; o olmaksızın fiziksel gözler bir işe yaramaz.

Aklî ışığı var olan en üstün ışıktır, çünkü İlahî Işık'tan doğmuştur.

Aklî ışığı var olan her şeyi anlamamızı ve algılamamızı sağlarken görünmez şeyleri ve ancak binlerce yıl sonra görünür hale gelecek gerçekleri görmemizi ise sadece İlahî Işık sağlar.

Peygamberlerin iki bin yıl sonra olacak olanı önceden görmelerini sağlayan şey İlahî Işık'tı ve bizler bugün onların bu vizyonlarının gerçekleştiğini görmekteyiz. Bu yüzden aramızda gereken ışık bu Işık'tır; çünkü o diğer bütün ışıklardan üstündür.

Hız. Musa bu Işık vasıtasıyla İlahî Tecelli'yi görüp kavrayabilmiş ve Yanar Çalı'dan kendisine hitap eden Semavi Ses'i işitebilmişti.

Hız. Muhammed Kur'an'da "Allah, göklerin ve yerin nurudur."⁹ diye buyururken bu Işık'tan söz eder.

Gerçekleri anlayabilmeniz, Allah'ın sırlarına vakıf olabilmemiz ve saklı yolların gözlerinize ayan olabilmesi için tüm kalbinizle bu Semavi Işığı arayınız.

Bu ışık bir aynaya benzetilebilir. Bir ayna nasıl karşısındaki her şeyi yansıtırsa bu Işık da ruh gözümüze Allah'ın Melekûtunda var olan her şeyi gösterip varlıklara dair gerçekleri görünür kılar. Bu parlak Işığın yardımıyla Kutsal Yazıların tüm ruhani anlamı açığa çıkmış, Tanrı'nın kâinatındaki gizli şeyler görünür hale gelmiş ve insana dair İlahî amaçları idrak edebilmemiz sağlanmıştır.

⁹ Kur'an-ı Kerim 24:35

Allah'ın, merhametiyle ve Kendi göz kamaştırıcı Işığıyla kalplerinizi ve ruhlarınızı aydınlatması için dua ediyorum; böylece her biriniz dünyanın karanlık yerlerinde parlak bir yıldız gibi ışık saçacaksınız.

22. BATI'DAKİ RUHANİYET ÖZLEMİ

H. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz! Doğu diyarlarından Batı'ya geliş sebebim, geçici bir süre için aranızda olmaktır. Doğu'da sık sık Batılıların ruhani olmadıkları söylenir ama ben böyle bir durumla karşılaşmadım. Allah'a şükürler olsun ki Batılı halklar arasında ruhaniyet özleminin yoğun olduğunu görüp hissediyorum; öyle ki bazı durumlarda onların ruhani algısı Doğulu kardeşlerinden bile daha keskin. Doğu'da yayılan ruhani öğretiler gayretli bir şekilde Batı'da da yayılsaydı dünya bugün daha aydınlanmış bir yer olurdu.

Büyük Ruhani Eğitimcilerin tümü geçmişte Doğu'da ortaya çıkmış olmasına rağmen oralarda hala ruhaniyetten ziyadesiyle yoksun birçok insan vardır. Ruha ilişkin şeyler bakımından bu insanlar bir taş kadar cansızdırlar, başka türlü olmak gibi bir istekleri de yoktur; çünkü bunlara göre insan hayvanın sadece daha ileri bir türüdür ve Tanrı'ya ait şeyler insanı ilgilendirmez.

Ancak, insanın gayesi bunun ötesine geçmelidir; yani insan kendisinden hep daha yükseğe, hep daha yukarıya ve daha ileriye bakmalıdır, ta ki Allah'ın merhametiyle Semavi Melekût'a varana dek. Yine öyle insanlar vardır ki gözleri yalnızca fiziksel gelişimi ve madde dünyasındaki değişimi görür. Bu insanlar ruhları ile Tanrı arasındaki muazzam bağlantı üzerinde düşünmek yerine kendi fizik bedenleri ile maymun vücudu arasındaki benzerliği incelemeyi tercih ederler. Bu gerçekten tuhaftır, çünkü insan daha alt düzey yaratılışla

sadece fiziksel açıdan benzerlik gösterir. Zihinsel açıdan ondan bütünüyle farklıdır.

İnsan her zaman ilerlemektedir. Bilgi çemberi sürekli genişler ve zihinsel aktivitesi birçok ve çeşitli kanaldan akar. İnsanın bilimsel alandaki başarısına bakınız; yaptığı birçok keşfi, sayısız icadı ve doğa yasasına dair anlayışının derinliğini düşününüz.

Sanat dünyasında da durum aynıdır ve insanın yetilerinin bu harikulade gelişimi zaman geçtikçe daha da hız kazanmaktadır. Son bin beş yüz yılın keşif, icat ve maddi başarıları bir araya getirilseydi, son yüzyılda, geçen on dört asra göre daha büyük ilerleme olduğunu görürdünüz. Zira insanoğlunun ilerleme hızı yüzyıldan yüzyıla artmaktadır.

Akıl gücü Allah'ın insana en büyük armağanlarından biri olup insanı hayvandan daha üst seviyede bir varlık yapan da bu güçtür. Zira insan akıllı asırdan asra ve çağdan çağa gelişip keskinleşirken hayvanınki aynı kalır. Hayvanlar bugün bin yıl öncekinden daha zeki değiller! İnsanın hayvanla farkını göstermek için bundan daha büyük bir delile ihtiyaç var mı? Durum gün gibi aşikâr.

Ruhani mükemmelliklere gelince, bunlar da insanın doğuştan gelen ayrıcalığı olup tüm varlıklar arasında sadece ona aittir. İnsan gerçekte ruhani bir varlıktır ve ancak ruhani bir yaşam sürerse gerçekten mutlu olur. Bu ruhani arzu ve algılayış tüm insanlarda bulunur; Batılıların büyük bir ruhani özleme sahip oldukları kesin kanaatimdir.

Hararetle dua ediyorum ki Doğu'nun yıldızı parlak ışıklarını Batı dünyasının üzerine saçsın ve Batı'nın insanları da Doğulu kardeşlerine yardım etmek üzere, güç, azim ve cesaretle ayağa kalsınlar.

23. PARİS’TE BİR EVDE YAPILAN KONUŞMA

6 Kasım

Burası gerçekten bir Bahai evidir. Ne zaman böyle bir ev ya da buluşma mekânı tesis edilse bulunduğu şehrin ve ülkenin genel gelişiminin en büyük yardımcılarından birisi olur, öğrenme ve bilimin gelişmesini teşvik eder ve sahip olduğu yoğun ruhaniyet ve insanlar arasında yaydığı sevgi ile tanınır.

Böyle bir buluşma mekânının kuruluşu her zaman azami bir refahı ardından getirir. Tahran’da oluşan ilk Bahai Mahfili özellikle kutsanmıştı! Bir yıl içinde öyle hızlı büyüdü ki üye sayısı dokuz kat arttı.

Bugün, o çok uzaklardaki İran’da, Tanrı dostlarının tam bir sevinç, sevgi ve birlik içinde bir araya geldikleri böyle birçok mahfil bulunmaktadır. Bunlar; Tanrı’nın Emrini tebliğ eder, bilgisizleri eğitir ve kardeşçe bir iyilikseverlik içinde kalpleri birbirine çekerler. Fakirlere ve muhtaçlara yardım eden ve onlara günlük ihtiyaçlarını verenler de onlardır. Hastalara sevgi ve ilgi gösterirler; onlar umudun habercisi, kimsesizlere ve ezilenlere teselli kaynağıdır.

Ey siz Paris’tekiler, gayret edin ki sizin mahfilleriniz de bunun gibi olsun ve hatta daha büyük meyveler versin!

Ey Allah’ın dostları! Tanrı Sözü’ne güvenir ve güçlü olursanız; Hz. Bahau’llah’ın hastalara ilgi göstermek, düşmüşleri kaldırmak, fakir ve muhtaçlara el uzatmak, yoksullara barınak sunmak, ezilenleri korumak, kederlileri teselli etmek ve insan âlemini tüm kalbinizle sevmek emirlerine uyarsanız, size söylüyorum ki, er ya da geç bu buluşma mekânı harika bir hasat elde edecektir. Her bir üye günden güne gelişecek ve daha da ruhani olacaktır. Ancak temeliniz sağlam olmalı, amaç ve hedefleriniz her bir üye tarafından açıkça anlaşılmalıdır. Bunlar şu şekildedir:

1. Tüm insanlığa şefkat ve iyi niyet göstermek.
2. İnsanlığa hizmet etmek.
3. Karanlıkta kalanlara yol gösterici ve aydınlatıcı olmaya çalışmak.
4. Herkese karşı nazik olmak ve tüm insanlara sevgi beslemek.
5. Allah'a her gün daha fazla yaklaşmak için O'nun karşısında alçakgönüllü ve O'na ibadette sebatkâr olmak.
6. Tüm hareketlerinizde öylesine sadakatli ve içten olmak; öyle ki her bir üye dürüstlük, sevgi, iman, nezaket, cömertlik ve cesaretin vücut bulmuş hali olarak tanınsın. Tanrı'dan olmayan her şeyden arınmış ve Semavi Nefes'e cezbolmuş —yani mukaddes bir ruh— olmak; öyle ki dünya bir Bahai'nin mükemmel bir varlık olduğunu anlayabilsin.

Bu toplantılarda buna ulaşmaya gayret ediniz. O zaman, gerçekten ve hakikaten de, sevinç içinde bir araya gelen Allah dostları olacaksınız! Birbirinize yardımcı olunuz, mükemmel birliğe ulaşmış tek bir insan gibi olunuz.

Ruhani açıdan her gün daha da gelişmeniz, Allah'ın sevgisinin sizlerde daha ve daha fazla tezahür etmesi, kalplerinizdeki düşüncelerin saflaşması ve yüzlerinizin her zaman O'na dönük olması için Allah'a dua ediyorum. Umarım ki her biriniz ve hepiniz birlik eşliğine yaklaşıp Melekût'a giresiniz. Her biriniz Tanrı sevgisinin ateşiyle tutuşup pırıl pırıl yanan, parlak bir meşale gibi olsun.

24. HZ. BHAULLAH

7 Kasım

H. Abdülbaha Öyle buyurdu:

Bugün sizlere H. Bahauallah'tan söz edeceğim. H. Bab'ın görevini aıklayışının üçüncü senesinde, fanatik Mollalar tarafından bu yeni ėreتيye inandığı için suçlanan H. Bahauallah tutuklanıp zindana atıldı. Ancak ertesini gün, Hkmetin bazı bakanları ve diğer etkili insanlar O'nun serbest bırakılmasını sağladılar. Daha sonra tekrar tutuklandı ve din adamları Kendisini lme mahkûm etti! Vali, isyan korkusuyla bu cezayı infaz etmekte tereddüde düştü. Din adamları, önünde infaz alanı bulunan camide bir araya geldiler. Tüm Şehir halkı kalabalık bir Şekilde caminin dışında toplandı. Marangozlar testere ve ekilerini, kasaplar bıçaklarını getirmiş duvarcılar ve inşaat işçileri kreklerini omuzlarına atmıştı; çılgına dönmüş mollalar tarafından kışkırtılan bu insanlar, O'nun ldrlmesi Őerefini paylaşmak için can atıyorlardı. Caminin içinde din âlimleri toplantı halindeydi. H. Bahauallah onların karşısında durup tüm sorularını büyük bir hikmetle cevapladı. Özellikle en bilgin olan müçtehit, tüm savlarını rten H. Bahauallah tarafından bütünüyle susturulmuştu.

Bu din adamlarının ikisi arasında, H. Bab'ın yazılarındaki bazı kelimelerin anlamları hakkında bir tartışma başladı. H. Bab'ı hata yapmış olmakla itham edip, eğer becerebilirse, H. Bab'ı savunmasını isteyerek H. Bahauallah'a meydan okudular. H. Bahauallah tüm bu meclisin önünde H. Bab'ın tamamıyla haklı olduğunu ve suçlamanın cehaletten kaynaklandığını ispatlayınca bu din adamları tamamen utanç içinde kaldılar.

Mağlup olan bu insanlar, O'nu falaka cezasına arptırdılar ve öncekinden daha da gazaba gelmiş bir halde H. Bahauallah'ı cezanın infaz edileceği ve kandırılmış insanların Kendisini beklediği yere, cami duvarının önüne çıkardılar.

Vali ise hâlâ din hocalarının Hz. Bahauallah'ın idam edilmesi talebini yerine getirmekten korkuyordu. Saygıdeğer mahkûmun içinde bulunduğu tehlikeyi görerek bazı insanları O'nu kurtarmaya gönderdi. Bunlar, cami duvarını aşarak Hz. Bahauallah'ı güvenli bir yere açılan bir boşluktan çıkarmayı başardılar; ancak O yine de özgür kalamadı, çünkü Vali O'nu Tahran'a göndererek sorumluluğu üzerinden atmıştı. Hz. Bahauallah burada gün ışığının asla girmediği bir yeraltı zindanına atıldı. Boynuna, diğer beş Babi ile birlikte bağlandığı ağır bir zincir asıldı; bu zincirler güçlü ve çok ağır civatalar ve vidalarla sabitlenmişti. Hem giysileri hem fesi paramparça oldu. Dört ay boyunca bu korkunç şartlarda tutuldu.

Bu süre boyunca hiçbir dostu Kendisine ulaşamadı.

Bir hapishane görevlisi O'nu zehirlemeye teşebbüs etti; ancak, Kendisine büyük acı vermek dışında, bu zehirin etkisi olmadı.

Bir süre sonra hükümet Hz. Bahauallah'ı serbest bıraktı; O'nu ve ailesini, on bir yıl kalacağı Bağdat'a sürgün etti. Bu süre zarfında, devamlı tetikte bekleyen düşmanlarının nefretleri ile çepeçevre sarılmış bir halde, şiddetli zulümlere maruz kaldı.

Tüm kötülük ve eziyetlere en büyük bir cesaret ve metanetle katlandı. Çoğu zaman sabahları kalktığında, güneş batana dek yaşayıp yaşamayacağını bilmiyordu. Bunlar olurken bir de her gün din adamları gelip Kendisini din ve metafizik konusunda sorguluyordu.

En nihayet Osmanlı Valisi, Kendisini İstanbul'a sürgün etti ki daha sonra buradan da beş yıl kalacağı Edirne'ye gönderilecekti. En sonunda o çok uzaklardaki Akka Kalesi zindanına gönderildi. Burada zindanın askeri bölümünde hapisti ve en sıkı bir şekilde gözetim altındaydı. O hapishanede çektiği sayısız acıları ve katlandığı ıstırabı size anlatacak kelime bulamıyorum. Buna karşın Avrupa'nın tüm

Krallarına bu hapisneden yazdı ve bir tanesi hariç bu mektuplar posta yoluyla gönderildi.

Nasıruddin Şah'a yazılan Mektup ise, bunu Şah'ın bizzat kendine teslim etme işini üstlenen İranlı bir Bahai'ye, Mirza Bedi Horasani'ye emanet edilmişti. Bu cesur adam Tahran civarında, o yoldan yazlık sarayına gitmeyi planlayan Şah'ın geçişini bekledi. Cesur haberci, Şah'ı sarayına kadar takip etti ve yolda, girişe yakın bir yerde günlerce bekledi. İnsanlar onu hep yolda, aynı yerde bekler görüyorlardı; ta ki neden orada olduğunu merak etmeye başlayana dek. En sonunda Şah da durumu işitip hizmetkârlarına adamı kendisine getirmelerini emretti.

Bedi "Ey Şah'ın hizmetkârları, ben ona bizzat elden teslim etmem gereken bir mektup getirdim." dedi ve sonra da Şah'a şöyle söyledi: "Hz. Bahauallah'tan size bir mektup getirdim!"

Hemen tutuklandı ve Hz. Bahauallah'a daha fazla suçlamalar getirmelerine yardımcı olacak bilgiler almak isteyen kişilerce sorguya çekildi. Bedi, tek bir kelime bile etmedi; bunun üzerine ona işkence yaptılar ama o yine de sükûnetini korudu! Üç gün sonra, kendisini konuşturmayı başaramayarak onu öldürdüler! Bu zalim insanlar onun işkence görürken fotoğrafını da çektiler.

Şah, kendisine bir açıklama yapmaları için Hz. Bahauallah'ın mektubunu din adamlarına verdi. Birkaç gün sonra bu kişiler Şah'a, mektubun siyasi bir düşmandan geldiğini söylediler. Şah sinirlenerek "Bu bir açıklama değil. Size mektuplarımı okuyup cevaplamanız için para ödüyorum, o yüzden emrime itaat edin!" dedi.

Nasıruddin Şah'a yazılan Levhin ruhu ve anlamı kısaca şuydu:

"Allah'ın Emri'nin zuhur zamanı artık gelmiştir; Tahran'a gelerek din adamlarının Bana soracağı tüm sorulara cevap vermeme izin verilmesini senden rica ediyorum.

Sana öğüdüm şudur: Kendini İmparatorluğunun dünyevi ihtişamından arındır. Senden önce yaşamış olan tüm o büyük hükümdarları hatırla — ihtişamları geldi geçti!”

Mektup en güzel bir tarzda yazılmıştı ve hükümdarı uyarmaya devam ederek Hz. Bahauallah’ın Saltanatı’nın gelecekte hem Doğu hem de Batı dünyasında kazanacağı zaferi haber veriyordu.

Şah, bu mektuptaki uyarıya kulak asmadı ve sonuna dek aynı şekilde yaşamaya devam etti.

Hz. Bahauallah hapisanede olsa da Ruhü'l-Kuds’ün büyük Gücü O’nunla beraberdi!

Hapiste olan başka birisi O’nun gibi olamazdı. Katlandığı tüm zorluklara rağmen asla şikâyet etmedi.

Hapisteyken haşmetinin yüceliği içinde Hz. Bahauallah, Vali ve de şehrin itibarlı insanları ile görüşmeyi her zaman reddetti.

Devamlı sıkı gözetim altında olsa da istediği gibi gidip geldi! Akka’dan yaklaşık üç kilometre uzaktaki bir evde suud etti.

25. GÜZEL FİKİRLER UYGULAMAYA GEÇİRİLMELİDİR

8 Kasım

İnsan, dünyanın her tarafında güzel sözlerin övüldüğünü ve değerli öğütlere hayranlık duyulduğunu işitmekte. Tüm insanlar iyi olanı sevdiklerini ve kötü olan her şeyden nefret ettiklerini söylerler! Doğruluk takdir edilir iken yalan hor görülür. İnanç bir erdem iken ihanet insanlık için bir utançtır. İnsanların yüreklerini sevinçle doldurmak_yüceltilen bir şey iken ıstıraba neden olmak ise yanlıştır.

Nefret günahken doğrusu nezaket ve merhamettir. Adalet asil bir nitelik, adaletsizlik kötüdür. İnsanın görevi, şefkatli olmak; kimseyi incitmemek ve ne pahasına olursa olsun kıskançlık ve fesattan kaçınmaktır. İnsanın izzeti cahillikte değil, hikmette; karanlıkta değil, aydınlıktadır! İnsanın yüzünü Tanrı'ya dönmesi iyi bir şeyken O'nu göz ardı etmek akılsızlıktır. Görevimiz, insanları yoldan çıkarıp mahvolmalarına sebep olmak değil, yüceliğe kılavuzlamaktır. Bunlara benzer daha birçok örnek vardır.

Fakat tüm bunlar sadece sözde kalır ve çok azının uygulama alanına geçtiğini görüyoruz. Tam aksine insanların tutku ve bencillik peşinde sürüklendiğini, kardeşinin yıkımına sebep olsa bile yine de herkesin yalnızca kendi çıkarını düşündüğünü fark etmekteyiz. Hepsi servet yapma telaşındadır ve başkalarının refahını ya çok az önemser ya da hiç önemsemez. Kendi huzur ve rahatlarıyla ilgilenirken hemcinslerinin durumu hiç de umurlarında değildir.

Ne yazık ki insanların büyük çoğunluğunun tuttuğu yol budur.

Fakat Bahailer kesinlikle böyle olmamalı, bu halin üstüne çıkmalıdır. Ameller onlara sözlerden daha fazla şey ifade etmelidir. Sadece sözlerinde değil amellerinde de şefkatli olmaları gerekir. Sözlerini her durumda eylemleriyle pekiştirmelidirler. Davranışları vefakârlıklarının delili olmalı ve amelleri ilahi ışığı yansıtmalıdır.

Davranışlarınız sizlerin gerçekten Bahai olduğunuzu haykırın, zira dünyaya hitap eden ve insanlığın gelişimine neden olan şey davranışlardır.

Bizler gerçek Bahailer isek söze gerek yoktur. Amellerimiz dünyaya yardım edecek, medeniyeti yayacak, bilimin ilerlemesine yardımcı olacak ve sanat dallarının gelişmesini sağlayacaktır. Hareket olmaksızın maddi dünyada ne bir şey başarılabilir ve ne de sözler tek başına bir insanın ruhani Melekût'taki gelişimine yardım edebilir. Allah'ın seçtiği kişiler kutsallık makamına yalnızca sözle ifade edilen

bir bağıllıkla çıkmadılar; aktif bir hizmet hayatını sabırla sürdürerek dünyayı aydınlattılar.

Bu nedenle amellerinizin günden güne ibadet edercesine ruhanileşmesine gayret gösteriniz. Allah'a yöneliniz ve her zaman doğru ve asil olanı yapma arayışında olunuz. Yoksulları zenginleştiriniz, düşmüş olanları kaldırınız, kederlileri rahatlatınız, hastalara şifa vesilesi olunuz, korku içinde olanları teskin ediniz, ezilenleri kurtarınız, ümidini kaybetmiş olanlara ümit veriniz, muhtaçlara sığınak olunuz!

Gerçek bir Bahai'nin işi ve kendisinden beklenen şey budur. Eğer tüm bunları yapmaya gayret edersek o zaman gerçek Bahaiyiz demektir; ancak eğer bunu ihmal edersek Işığın takipçileri değilizdir ve bu ismi taşımaya hakkımız yoktur.

Tüm kalpleri gören Allah, yaşamlarımızın sözlerimizi ne ölçüde yerine getirdiğini bilir.

26. SU VE ATEŞLE VAFTİZİN GERÇEK ANLAMI

9 Kasım

İncil'de Aziz Yuhanna'ya göre Hz. İsa şöyle söylemiştir: “Bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez.”¹⁰ Rahipler bunu, günahlardan arınmak için vaftizin gerekli olduğu anlamında yorumlamışlardır. Bir başka İncil'de de şöyle der: “O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek.”¹¹

Bu nedenle su ve ateşle vaftiz aynıdır! “Su” derken kastedilenin maddi su olduğu söylenemez, çünkü su “ateş”in tam zıddıdır ve bunlar

¹⁰ İncil, Yuhanna 3:5

¹¹ İncil, Matta 3:11

birbirini yok eder. Hz. İsa'nın İncil'de "su" derken kastettiği şey suyun yaşam vermesidir, çünkü su olmadan hiçbir dünyevi varlık yaşayamaz. Mineral, bitki, hayvan ve insan; bunların hepsi var olabilmek için suya bağımlıdır. Evet, son bilimsel araştırmalar minerallerin bile bir tür yaşamı olduğunu ve varlıklarını sürdürmek için onların da suya ihtiyaç duyduklarını bize kanıtıyor.

Su, hayatın kaynağıdır ve Hz. İsa da sudan bahsederken Ebedi Yaşam'a sebep olan şeyi sembolize etmektedir.

O'nun sözünü ettiği yaşam veren su, ateşe benzer; zira bu, Tanrı sevgisinden başka bir şey değildir ve bu sevgi de ruhlarımız için yaşam demektir.

Bizi Semavi Gerçeklerden ayıran perde Tanrı sevgisi ateşiyle yanıp kül olur ve berrak bir anlayışla ilerleyip yükselmek için gayret gösterirken erdem ve kutsallık yollarında devamlı gelişip dünyayı aydınlatan araçlar haline geliriz.

Tanrı sevgisinden daha büyük ya da kutsal bir şey yoktur! Hastaya şifa, yaralıya merhem, tüm dünyaya neşe ve teselli verir ve insanoğlu Ebedi Yaşam'a yalnızca onun vasıtasıyla erişir. Tüm dinlerin özü ve tüm kutsal öğretilerin temeli Tanrı sevgisidir.

Hz. İbrahim'e, İshak ve Yakup peygamberlere yol gösteren; Mısır'da Hz. Yusuf'a güç, Hz. Musa'ya cesaret ve sabır veren şey Tanrı sevgisiydi.

Kendini feda etme ve adanmışlığın ilham verici, mükemmel bir örneği olan bir hayat yaşayan ve insanlara Ebedi Yaşam mesajını getiren Hz. İsa, dünyaya Tanrı sevgisi vasıtasıyla gönderilmişti. Hz. Muhammed'e Arapları insanlık dışı bir halden varoluşun daha üst bir aşamasına çıkarma gücü veren şey Tanrı sevgisiydi.

Hız. Bab'ı destekleyerek Kendisini en büyük fedakârlığa taşıyan ve sinisini binlerce merminin gönüllü hedefi yapan şey Tanrı sevgisiydi.

Ve son olarak, Doğu'ya Hız. Bahauallah'ı veren ve O'nun öğretilerinin ışığını şimdi de Batı'ya, bir kutuptan diğerine göndermekte olan şey de Tanrı sevgisiydi.

O yüzden sizlere tavsiyem, onun gücünü ve güzelliğini fark ederek tüm düşünce, söz ve davranışlarınızı Tanrı sevgisine dair bilgiyi bütün kalplere taşımaya adanmanızdır.

27. 'L'ALLIANCE SPIRITUALISTE' DERNEĞİNDEKİ¹² KONUŞMA

Salle de l'Athenée,
St Germain, Paris,

9 Kasım

Konukseverliğiniz için minnettarlığımı ve ruhani anlayışınızdan duyduğum sevincimi ifade etmek isterim. İlahi bir Haberi dinlemek için bir araya gelinen böyle bir toplantıda bulunmaktan mutluyum. Eğer hakikat gözüyle görebilerseniz ruhaniyetin büyük dalgaları sizlere burada ayan olacaktır. Ruh'u-Kuds'ün gücü herkes için buradadır. Allah'a övgüler olsun ki kalpleriniz, İlahi coşkudan ilham almıştır! Canlarınız ruh denizindeki dalgalar gibidir; her fert ayrı bir dalga olsa da okyanus tektir ve hepsi Tanrı'da birleşir.

Her kalp, birliği yaymalıdır ki tek bir İlahi Kaynağın nuru hepsinden ıslıl ıslıl parlaklık saçsın. Sadece tek tek dalgaları değil, denizin tamamını düşünmeliyiz. Bireyselden bütünsele yükselmemiz

¹² 1910 yılında Paris'te kurulan ve ruhani konularla ilgilenen bir dernek

gerekir. Ruh büyük bir deniz gibidir ve o denizin dalgaları da insanların manevi nefisleridir.

Kutsal Kitap'ta bizlere Yeni Kudüs'ün dünyada ortaya çıkacağı söylenmiştir. Açıktır ki bu semavi şehir maddi taşlar ve harç ile inşa edilmemiş, insan eliyle yapılmamış, ancak Göklerde ebediyen var olan bir şehirdir.

Bu, gelecekten haber vermeye dair bir semboldür ve anlamı da İlahi Öğreti'nin, insanların kalplerini aydınlatmak üzere tekrar gelişidir. Bu İlahi Rehberliğin insanlığın yaşamını idare ettiği günlerden bu yana çok zaman geçti. Ama şimdi, nihayet, Kutsal Yeni Kudüs Şehri tekrar dünyaya geldi, Doğu tarafındaki bir semadan yeniden göründü, parlaklığı tüm dünyayı aydınlatacak bir ışık şeklinde İran'ın ufkundan yükseldi. Bugünlerde İlahi Kehanetin gerçekleştiğini görüyoruz. Kudüs gözlerden kaybolmuştu. Semavi şehir yıkılmıştı, şimdi yeniden inşa edildi; yerle bir olmuştu, ama şimdi duvarları ve kuleleri bir kez daha yapıldı ve yenilenmiş ve göz kamaştırıcı güzellikleriyle göklere uzanıyorlar.

Batı dünyasında maddi refah muzaffer olmuş, Doğu'da ise ruhani güneş parlamıştır.

Ruhani ve maddi gelişimin birlik içinde bulunduğu böyle bir topluluğa Paris'te tanık olmaktan çok memnunum.

İnsan —yani gerçek insan— beden değil, ruhtur; insan fiziken hayvanlar âlemine ait olsa da ruhu onu diğer varlıkların üstüne çıkarır. Güneş ışığının madde dünyasını nasıl aydınlattığına bakınız; aynı şekilde İlahi Işık da ışınlarını ruh âlemine saçar. İnsanı semavi bir varlık yapan şey ruhudur!

İnsanoğlu, manevi nefsinin Ruhu'ı-Kuds'den aldığı güç sayesinde varlıkların İlahi gerçekliğini algılama yeteneğine sahiptir. Tüm büyük sanatsal ve bilimsel eserler Ruhun bu gücünün kanıtlarıdır.

Ebedi Yaşamı veren de bu aynı Ruhtur.

Tüm insanları birlik bağıyla birleştirebilecek olanlar, yalnızca İlahi Ruh tarafından vaftiz edilen kimselerdir. Doğu'nun ruhani anlayışını Batı'nın faaliyet alanıyla harmanlayarak madde dünyasını ilahi bir âlem yapacak olan şey, Ruhun gücüdür.

Bundan çıkan sonuç şudur ki Büyük Plan için çalışan herkes Ruh ordusunun askeridir. Semavi dünyanın ışığı, gölge ve yanlış dünyasına karşı savaşımaktadır. Gerçeklik Güneşi'nin ışınları, hurafe ve yanlış anlamaların karanlığını dağıtmaktadır.

Sizler ruhani âlemden feyz almaktasınız! Gerçeği arayan sizler için Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru büyük bir mutluluk getirecektir! Bu öğretisi, o Ruh'tandır ve içinde İlahi Ruh'a ait olmayan hiçbir prensip yoktur.

Ruh, görünür işaretler ve işlerle ifade edilmediği sürece fiziksel beden maddi duyularıyla algılanamaz. İnsan vücudu görülebilir, ruh ise görülemez. Bununla birlikte bir insanın insanlığını sevk ve idare eden, yeteneklerine yön veren şey, onun ruhudur.

Manevi nefsin iki temel özelliği vardır: (a) Dış olaylar; nasıl gözler, kulaklar ve beyin kullanılarak manevi nefse iletiliyorsa, aynı şekilde manevi nefis de kendi istek ve amaçlarını beyin vasıtasıyla fiziksel bedenine ellerine ve diline bildirerek bu şekilde kendini ifade eder. Manevi nefisteki ruh, yaşamın bizzat özüdür. (b) Manevi nefsin ikinci işlev alanı rüya âlemidir: Ruhun yerleştiği yer olan bu manevi nefis, bu âlemden maddi bedeninin duyularının yardımı olmaksızın ruhtan kaynaklanan güçlerle işlev görür. Orada, yani rüya âleminde, manevi nefis fiziksel gözün yardımı olmadan görür, fiziksel kulağın yardımı olmadan duyar ve fiziksel harekete bağımlı olmaksızın seyahat eder. Bu nedenle açıktır ki insanın manevi nefsi normal duyu organlarını kullanarak fiziksel beden vasıtasıyla işlev görebildiği gibi

rüya âleminde de bunların yardımı olmadan yaşayıp hareket edebilir. Bu da insanın manevi nefsinin bedeninden ve ruhun maddeden üstün olduğunu hiçbir şüpheyeye yer bırakmaksızın kanıtlar.

Örneğin şu lambaya bakınız: İçindeki ışık, kendisini tutan lambadan üstün değil mi? Lambanın şekli ne kadar güzel olursa olsun eğer ışığı yoksa lambanın varoluş amacı yerine gelmemiş demektir; cansızdır — ölü bir şeydir. Lamba ışığa muhtaçken ışık lambaya muhtaç değildir.

Ruhun bedene ihtiyacı yoktur; ancak beden ruha muhtaçtır ve o olmadan yaşayamaz. Manevi nefis bir beden olmaksızın yaşayabilir ama onsuz, beden ölür.

Eğer bir insan; görme ve duyma yeteneklerini, el ya da ayağını kaybederse manevi nefsi yine de bedendeki varlığını sürdürüp ilahi erdemleri yansıtmaya devam edecektir. Öte yandan eksiksiz bir beden ruh olmaksızın varlığı imkânsız olacaktır.

Ruhu'l-Kuds'ün en büyük gücü Hakk'ın İlahi Mazharları'nda mevcuttur. Semavi Öğretiler insanlık âlemine Ruh'un gücüyle taşınmıştır. Ebedi yaşam insanoğullarına Ruh'un gücüyle gelmiştir. İlahi Nur, Doğu'dan Batı'ya Ruh'un gücüyle parlamıştır ve insanlığın ilahi erdemleri yine aynı Ruh'un gücüyle açığa çıkacaktır.

En büyük çabamız, dünyevi şeylerden kopma yönünde olmalıdır. Daha ruhani, daha aydın olmak için İlahi Öğreti'nin öğüdünü takip etmeli; birlik ve gerçek eşitlik davasına hizmet etmek için şefkatli olmalı; insanlara Yüceler Yücesi'nin sevgisini yansıtmak için çaba göstermeliyiz ki Ruh'un ışığı tüm davranışlarımızda görünsün; ta ki tüm insanlık birleşene, fırtınalı deniz yatışana ve tüm şiddetli dalgalar yaşam okyanusunun yüzeyinden kaybolup o okyanus bundan böyle dümdüz ve sükûnet içinde olana dek. O zaman Yeni Kudüs, kapılarından geçerek İlahi İlayete kavuşacak olan insanların gözlerine ayan olacaktır.

Bu öğleden sonra aranızda olabildiğim için Allah'a şükrediyorum ve sizlere de ruhani duygularınız için müteşekkirim.

İlahi coşkunuzun ve ruhani birlik gücünüzün artması için dua ediyorum ki böylece mukaddes kehanetler gerçekleşebilsin ve Allah'ın Nuru'nun bu büyük yüzyılında Kutsal Kitaplar'da yazan müjdeler yerine gelebilsin. Bu, İsa Mesih'in bizlere şunun için dua etmemizi söylediği o muhteşem zamandır: "Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi yeryüzünde de Senin istediğin olsun." Ümit ederim ki sizlerin beklentisi ve büyük arzusu da budur.

Bizler, herkesin bir olacağı ve her kalbin, İlahi Babamız olan Allah'ın sevgisiyle aydınlanacağı tek bir gayede ve umutta birleşmişiz.

Tüm amellerimiz ruhani ve tüm ilgi ve muhabbetimiz İzzet Melekûtu'na odaklanmış olsun!

28. RUHUN EVRİMİ

15 Rue Greuze, Paris,
10 Kasım

Hz. Abdülbaha Şöyle buyurdu:

Bu gece ruhun evrimi ya da gelişimi hakkında konuŐacađım.

Doğada tam durağanlık yoktur. Bütün Şeyler ya gelişme kaydeder ya da kötüye gider. Her Şey ya ileriye ya da geriye doğru hareket eder, hiÇbir Şey hareketsiz değildir. Bir insan, doğumundan itibaren olgunluk mertebesine ulaşana dek fiziken gelişir; sonra yaŐamının en dinĖ evresine ulaşınca gerilemeye başlar, vücudunun gÇ ve kuvveti azalır ve adım adım ölüm saatine varır. Aynı Şekilde bir bitki de tohumluktan olgunluğa ilerler, sonra yaşam gücünü kaybetmeye başlar; ta ki kuruyup ölene dek. Bir kuş da belli bir seviyeye yükselir ve uğarak ulaŐabileceđi en yüksek noktaya varınca yeryüzüne doğru iniŐe geÇer.

Dolayısıyla hareketin tüm varlıklar iÇin esas olduğu aÇıktır. Maddi olan her Şey, belli bir seviyeye kadar gelişir ve sonra gerilemeye başlar. Tüm madde dünyasını yöneten yasa budur.

Şimdi de insan ruhunu ele alalım. Hareketin varoluş iÇin gerekli olduğunu görmüŐtük; canlı olan hiÇbir Şey hareketsiz değildir. Tüm varlıklar, ister mineraller olsun ister bitkiler ya da hayvanlar, hareket yasasına uymak zorundadırlar; ya yükselir ya da alĖalırlar. Ancak insan ruhu iÇin gerileme yoktur. Onun tek hareketi mükemmelliğe doğrudur; insan ruhunun hareketi yalnızca gelişme ve ilerlemeden ibarettir.

İlahi mükemmellik sınırsız olduğu iÇin insan ruhunun gelişimi de sınırsızdır. Ruh; insanın ta doğum anından itibaren gelişir, zekâ artar ve bilgi Ėođalır. Vücut öldüğünde ruh yaşamaya devam eder. Farklı

seviyelerde yaratılmış olan fiziki varlıkların tümünün bir sınırı vardır, ama ruh sınırsızdır!

Tüm dinlerde ruhun ölümden sonra da varlığını sürdürdüğüne inanılır. Rahmetli olanlar için şefaat istenir, ilerlemeleri ve günahlarının affedilmesi için dualar edilir. Eğer ruhun varlığı da vücut ile birlikte son bulsaydı tüm bunların bir anlamı olmazdı. Dahası ruhun vücuttan azade kaldıktan sonra mükemmelliğe doğru ilerlemesi mümkün olmasaydı tüm bu sevgi dolu duaların ona ne yararı olurdu?

Kutsal yazılarda şunu okuruz: “Bütün iyiliklerin bir ödülü vardır.” Şimdi, eğer ruh varlığını sürdürmeseydi, bunun da bir anlamı olmazdı!

Şüphe yok ki bize boş yere verilmemiş olan ruhani içgüdümüzün, madde dünyasından göç etmiş olan sevdiklerimizin mutluluğu için bizi dua etmeye sevk etmesi olgusunu ele alalım: Bu, onların varlıklarını sürdürdüklerinin kanıtı değil midir?

Ruh âleminde geriye gidiş yoktur. Fâni dünya bir tezatlar, karşıtlıklar dünyasıdır; hareketin zorunluluğu nedeniyle her şey ya ileri ya da geri gitmek zorundadır. Ruh âleminde geriye gidiş mümkün değildir, tüm hareket mükemmeliyete doğru olmak durumundadır. “İlerleme”, ruhun madde dünyasındaki ifadesidir. İnsanın akli, muhakeme gücü, bilgisi, bilimsel başarıları... Bunların hepsi ruhun tezahürleri olarak kaçınılmaz ruhani gelişim yasasında rol oynayan unsurlardır ve bu nedenle zorunlu olarak ölümsüzdürler.

Sizler için ümidim hepimizin hem ruh âleminde hem de madde dünyasında ilerleme göstermeniz, aklınızın gelişmesi, bilginizin çoğalması ve anlayışınızın artmasıdır.

Hep ileriye doğru gitmeli, asla sabit durmamalısınız; durağanlıktan kaçınınız, çünkü bu geriye, yani çürümeye gidişin ilk adımınıdır.

Tüm fiziki varoluş gelip geçicidir. Bu maddi bedenler atomlardan oluşur; atomlar dağılmaya başladığında çözülme başlar ve sonra da ölüm dediğimiz olay meydana gelir. Yaratılmış herhangi bir varlığın vücudunu ya da ölümlü bileşenini oluşturan atomların bu birleşmesi geçicidir. Bu atomları bir arada tutan çekim kuvveti kaybolduğunda vücut olduğu şekliyle varlığını sürdürmez.

Ruh için ise durum farklıdır. Ruh, elementlerin bir bileşimi değildir; pek çok atomdan oluşmaz. O, ayrıştırılamaz tek bir özden yapılmıştır ve bu nedenle ebedidir. Ruh, maddesel yaratılış düzeninin tamamen dışındadır; ölümsüzdür!

Bilimsel felsefe göstermiştir ki basit bir element (burada “basit” *bileşik olmayan* anlamındadır) yok edilemezdir, ebedidir. Ruh da, elementlerin bir bileşimi olmamakla beraber, karakteri itibarı ile basit bir element gibidir ve bu nedenle varlığı son bulamaz.

Ayrışmaz tek bir özden oluşan ruh hiçbir surette yok oluşa tabi değildir; bu nedenle bir sonu olmasını gerektiren bir sebep de yoktur. Tüm yaşayan şeyler var olduklarına dair işaretler gösterir ve bundan da şu sonuç çıkar ki bu işaretler, dışa vurdukları ya da kanıt oldukları şey var olmasaydı kendi başlarına var olamazlardı. Var olmayan bir şey, tabii ki, varlığına dair bir işaret veremez. Ruhun varlığına dair sayısız değişik işaretler her zaman karşımızdadır.

İsa Mesih’in Ruhunun izleri ve Kutsal Öğretisinin etkisi bugün aramızdadır ve ebedidir.

Var olmayan bir şeyin işaretler vasıtasıyla görülemeyeceği konusunda herkes hemfikirdir. Yazı yazması için bir insanın var olması gerekir —var olmayan birisi yazı yazamaz. Yazı yazmanın kendisi, yazanın ruh ve zekâsının bir işaretidir. Semavi Kitaplar (hep aynı öğretiyi getirerek) ruhun sürekliliğini vurgular.

Yaratılışın amacını düşününüz: Çağlar boyunca evrim geçirip gelişmek üzere yaratılmış olan insanın, dünyadaki birkaç yıllık ömrü gibi küçük bir amacı olması mümkün mü? Varoluşun nihai hedefinin bu olduğu düşünülebilir mi?

Mineral, bitki tarafından özümseyene kadar değişim geçirir; bitki en sonunda hayvanlarca tüketilip hayatını kaybedene dek gelişir; hayvan ise insan gıdasının bir parçası olarak yine insan tarafından tüketilir.

Buradan şu ortaya çıkar ki insan tüm yaratılışın doruk noktasıdır, yaratılmış tüm varlıklardan üstündür, varoluşun sayısız çağlar boyunca gösterdiği gelişimin amacı olan noktadır.

İnsanoğlu bu dünyada olsa olsa doksan yıl geçirir — bu gerçekten kısa bir süredir!

Bir insanın varlığı, bedeninden ayrılınca son mu bulur? Eğer yaşamı sona eriyorsa o zaman önceki tüm o evrim faydasız, her şey bir hiç uğruna olmuş olurdu! İnsan, Yaratılışın bundan daha büyük bir gayesi olduğunu tasavvur edemez mi?

Ruh ebedidir, ölümsüzdür.

Materyalistler şöyle der: “Ruh nerededir? Nasıl bir şeydir? Onu ne görebiliyoruz ne de ona dokunabiliyoruz.”

Onlara şöyle cevap vermeliyiz: Mineral, ne kadar gelişirse gelişsin, bitki âlemini idrak edemez; bu idrak noksanlığı bitkinin var olmadığını kanıtlamaz!

Bitki, hangi seviyede evrim geçirirse geçirsün, hayvan âlemini anlama imkânından yoksundur; bu bilgisizlik hayvanların var olmadığını kanıtı değildir!

Hayvan, asla o ölçüde bir gelişim göstermeyeceği için insan zekâsını tasavvur edemez ve insan ruhunun doğasını da anlayamaz. Ama bu da yine insanın zekâsının ya da ruhunun var olmadığını kanıtlamaz. Bu, yalnızca şunu gösterir ki bir varoluş biçimi, kendisinden daha üstün bir varoluş biçimini kavrama kapasitesinden yoksundur.

Şu çiçek, insan gibi bir varlığın bilincinde olmayabilir; ancak onun bu bilgisizliği insanlığın varlığına bir engel değildir.

Aynı şekilde, materyalistler de ruhun varlığına inanmıyorlarsa bu inançsızlıkları ruhani âlem gibi bir dünyanın olmadığını ispatlamaz. Bizzat zekânın varlığı insanın ölümsüzlüğünün kanıtıdır; dahası, karanlık ışığın varlığını kanıtlar, çünkü ışık olmasaydı gölge de olmazdı. Fakirlik, zenginliğin varlığını kanıtlar, çünkü zenginlik olmasaydı fakirliği neye göre ölçecektik? Cehalet de bilginin kanıtıdır, çünkü bilgi olmasaydı cehalet nasıl var olabilirdi?

Bu nedenle ölümlü olma fikri de ölümsüzlüğün varlığını gerektirir —çünkü Ebedi Yaşam olmasaydı bu dünyadaki yaşamı ölçebilmenin bir yolu olmazdı!

Eğer ruh ölümsüz olmasaydı Tanrı Mazharları o korkunç sınavlara nasıl tahammül edebilirdi?

İsa Mesih neden çarmıhta dehşet verici bir ölüme maruz kaldı?

Hız. Muhammed neden zulümlere katlandı?

Hız. Bab neden o en büyük fedakârlığı yaptı ve Hız. Bahauallah neden ömrünü yıllarca hapiste geçirdi?

Tüm bu acılar, ruhun ebediyen yaşayacağını kanıtlamak için değilse başka ne için yaşandı?

Hız. İsa, ruhu ölümsüz olduğu için acılar çekti ve tüm zorluklara razı oldu. Eğer insan, derinliğine düşünürse tekâmül yasaının, yani her şeyin nasıl alt seviyeden üst seviyeye doğru hareket ettiğinin ruhani anlamını anlayacaktır.

Bu şeyleri düşündükten sonra yaratılışın büyük düzeninin bir anda ilerlemeye son vereceğini, evrimin böylesine eksik bir şekilde sonlanacağını ancak akılsız bir insan düşünebilir!

Bu şekilde düşünerek ruhani âlemi göremiyor ya da Tanrı'nın bağışlarını algılayamıyor olduğumuzu öne süren materyalistler, hiç şüphesiz ki anlayışları olmayan hayvanlara benzerler; gözleri vardır, görmezler; kulakları vardır, ama duymazlar. Ve bu görüş ve duyuş eksikliği, bu kişilerin alt bir seviyede olduklarının kanıtından başka bir şey değildir. Onlar hakkında Kur'an'da şunu okuruz: “Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı anlamazlar.”¹³ Onlar, Allah'ın o büyük armağanını, anlayış gücünü kullanmazlar; oysa bunun sayesinde ruh gözüyle görebilir, ruhani kulaklarla işitebilir ve Tanrı'nın aydınlattığı bir kalple anlayabilirlerdi.

Materyalist aklın Ebedi Yaşam fikrini kavrayamıyor olması, bu tür bir yaşamın var olmadığının bir kanıtı değildir.

Ruhani algı kazanmadıkça öbür âlemi anlayamayız!

Sizler için dua ediyorum ki ruhani yetenek ve arzularınız her gün artsın ve dünyevi duyguların Semavi Aydınlığın ışınlarını gözlerinizden saklamasına asla izin vermeyesiniz.

¹³ Kur'an-ı Kerim 2:171

29. HZ. ABDÜLBAHA'NIN ARZULARI VE DUALARI

15 Kasım

Hz. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Hepiniz hoş geldiniz, sefalar getirdiniz; hepinizi tüm kalbimle seviyorum.

Sizler için gece gündüz İlahi Melekût'a dua ediyorum ki size güç versin ve hepiniz ve her biriniz Hz. Bahau'llah'ın feyizlerine mazhar olasınız ve Melekût'a giresiniz.

Tüm kalbimle dilerim ki yeni varlıklar haline gelip İlahi Ateş ile tutuşmuş parlak mumlar gibi olasınız da Tanrı sevgisi Avrupa'nın bir köşesinden diğerine yayılsın.

Bu sınırsız sevgi, kalplerinizi ve zihinlerinizi öyle doldursun ki keder içeri girecek kapı bulamasın ve sevinç dolu yüreklerinizle İlahi Parlaklığın içinde kuşlar gibi süzölesiniz.

Kalpleriniz, Gerçeklik Güneşi'ni tüm azametiyle yansıtan parlak aynalar gibi tertemiz ve lekesiz olsun.

Gözleriniz, Tanrı'nın Egemenliği'nin işaretlerini görecektir şekilde açılsın ve kulaklarınız aranızda çınlayan Semavi Beyan'ı kusursuz bir anlayışla işitebilmekten geri kalmasın.

Ruhlarınız yardıma ve huzura kavuşsun ve öylesine güçlü olsun ki Hz. Bahau'llah'ın öğretilerine göre yaşayabilsin.

Her biriniz ve hepiniz için dua ediyorum ki dünyada sevginin alevleri gibi olabilesiniz ve ışığınızın parlaklığı ve ilginizin sıcaklığı Allah'ın tüm üzgün ve kederli evlatlarının kalplerine ulaşsın.

Parlak yıldızlar gibi ebediyen Melekût'ta parlayıp ışık saçasınız.

Sizlere öğüdüm Hz. Bahau'llah'ın öğretilerini azimli bir şekilde incelemenizdir; böylece Allah'ın yardımıyla, eylemle ve içtenlikle gerçek Bahailer haline gelebilirsiniz.

30. BEDEN, NEFİS VE RUH HAKKINDA

Camöens Bulvarı No: 4, Paris
Cuma sabahı, 17 Kasım

İnsanlık âleminde üç seviye vardır: Beden, manevi nefis ve ruh.

Beden, insanın fiziksel ya da hayvansal seviyesidir. İnsan, bedensel açıdan bakınca hayvanlar âleminin bir parçasıdır. Hem insan hem hayvan bedeni, çekim gücünün etkisiyle bir arada tutulan elementlerin bileşimidir.

Hayvanlar gibi insanların da sıcak, soğuk, açlık, susuzluk vb. duyuları vardır; hayvandan farklı olarak ise insanda manevi bir nefis, insan zekâsı bulunur.

İnsanın bu zekâsı, vücudu ile ruhu arasındaki aracıdır.

İnsanoğlu kendi ruhuna, manevi nefsi vasıtasıyla anlayışını aydınlatma imkânını verdiği tüm varlık âlemini bünyesinde toplar; zira insan, gelmiş geçmiş her şeyin zirve noktasıdır ve önceki evrimlerin tümünden üstün olarak daha alt seviyedeki tüm âlemleri içinde barındırır. Manevi nefis aracılığıyla ruh tarafından aydınlatılınca insanın parlak zekâsı, onu varlık âleminin baş tacı yapar.

Ancak öte yandan insanoğlu aklını ve yüreğini ruhun teyitlerine açmaz ve nefisini maddi yöne, doğasının cisimsel boyutuna, yöneltirse o zaman bulunduğu yüksek mevkiden düşer ve daha alt seviyede olan

hayvanlar âleminin sakinlerinden de aşağı bir seviyeye iner. Bu durumdaki insan acınası bir haldedir! Çünkü manevi nefsin, kapısı Ruhü'l-Kuds'ün nefesine açık olan, ruhani nitelikleri kullanılmazsa bunlar körelir, zayıflar ve nihayet yetersiz hale gelir. Öte yandan manevi nefsin yalnızca maddi nitelikleri kullanılırsa bunlar had safhada güçlenir; o zaman da mutsuz ve yanlış yola sapmış olan insanoğlu, hayvandan daha vahşi, daha insafsız, daha alçak, daha zalim ve daha art niyetli olur. Arzuları ve tutkuları nefsinin alçak yönü tarafından güçlendirilirken giderek daha da gaddarlaşır; ta ki tüm varlığının yok olup giden hayvanlardan bile hiçbir üstünlüğünün olmadığı bir hale gelmesine dek. Böyle insanlar kötü, zarar verici ve mahvedici şeyler planlarlar; İlahi merhamet ruhundan bütünüyle yoksundurlar, çünkü manevi nefsin semavi niteliği maddi olanın güdümüne girmiştir. Buna karşın nefsin ruhani doğası maddi yönünü hâkimiyetine alacak derecede güçlendirilmişse o zaman insan, Kutsal olana yaklaşır; insaniyeti öylesine yücelir ki Melekût'un erdemleri onda tecelli eder; Allah'ın merhametini yansıtır, insanlığın ruhani gelişimine can katar; çünkü o artık insanların yolunu aydınlatan bir lambadır.

Manevi nefsin, beden ve ruh arasında nasıl bir vasıta olduğunu görüyorsunuz. Mesela şu ağaç da tohum ve meyve arasında bir vasıta¹⁴. Ağacın noksansız olduğunu meyvesi oluşup olgunlaşınca anlarız; eğer ağaç meyve vermezse hiçbir amaca hizmet etmeksizin boş yere büyümüş olur!

Manevi bir nefis, içinde kutsal ruhu yaşıyorsa iyi meyve verir ve İlahi bir ağaç olur. Rica ediyorum bu örneği anlamaya çalışın. Ümit ederim ki Allah'ın tarif edilemez derecedeki iyiliği sizleri öylesine güçlendirecek de manevi nefsinizi kutsal ruha bağlayan semavi sıfatlar daima maddi tarafa hâkim olsun; nefisleriniz duygulara öylesine bütünüyle hükümsün ki Melekût'un mükemmelliklerine yaklaşsın. Yüzleriniz İlahi Işığa sebatla yönelmiş bir halde öyle ışık saçsın ki tüm

¹⁴ Yakınlarda bir sehpa üzerinde duran küçük bir portakal ağacı.

düşünce, söz ve eylemlerinizi, ruhlarınızı yönlendiren Hakikat Güneşi ile parlatsın ve yaşamlarınız dünya insanlarına mükemmelliğin örneğini sunsun.

Bazı insanların hayatları sadece dünyevi şeylerle doludur; düşünceleri maddi yaklaşımlar ve alışıldık ilgi alanları ile öylesine kuşatılmıştır ki herhangi başka bir varlık âlemine, varlıkların ruhani önemine kördürler! Düşünüp hayal ettikleri şey dünyevi şöhrettir, maddi gelişimdir. Ufukları bedensel zevkler ve konforlu bir yaşam ortamıyla sınırlıdır; en büyük tutkuları dünyevi durum ve koşullarda başarılı olmaya odaklanmıştır! Basit dürtülerini dizginlemezler; yerler, içerler ve uyurlar! Tıpkı hayvanlar gibi bedensel rahatları ötesinde bir düşünceleri yoktur. Bu ihtiyaçların karşılanması gerektiği doğrudur. Hayat, dünyadayken taşımamız gereken bir yükür; ancak hayatın daha alt seviyedeki ihtiyaçlarına dair kaygının, bir insanın tüm düşünce ve özlemlerini esir almasına izin verilmemelidir. Kalp, daha yüce bir hedefi arzulamalıdır; zihinsel faaliyet daha üst seviyelere çıkmalıdır! İnsanlar; ruhlarında semavi mükemmelliğin vizyonunu barındırmalı, Ruhul'l-Kuds'ün sonsuz inayeti için orada bir yer hazırlamalıdır.

Gayeniz yeryüzünde Semavi bir medeniyetin kurulması olsun! En yüce teyidin sizinle olmasını dilerim: Ruhul'l-Kuds'ün enerjisiyle öylesine dolun ki dünyaya yaşam kaynağı olasınız.

31. BAHAILER DÜNYAYI DAHA İYİ BİR YER HALİNE GETİRMEK İÇİN CAN VE GÖNÜLDEN ÇALIŞMALIDIR

19 Kasım

Böyle bir toplantıya tanık olmak nasıl da mutluluk verici; zira bu gerçekten de “göksel bir topluluğun” buluşmasıdır.

Hepimiz tek bir İlahi amaçta birleşmişiz, maddi bir dürtüyle hareket etmiyoruz ve en büyük dileğimiz tüm dünyaya Tanrısal Sevgiyi yaymaktır!

İnsanlığın birliği için çalışıyor ve dua ediyoruz; öyle ki dünyadaki tüm ırklar tek bir ırk, tüm ülkeler tek bir ülke haline gelsin ve kusursuz bir birlik ve kardeşlik için hep beraber çalışan tüm kalpler tek bir kalp gibi atsın.

Allah'a övgüler olsun ki gayretlerimiz samimi ve kalplerimiz Melekût'a dönüktür. En büyük özlemimiz gerçeğin yeryüzünde yerleşip kurulmasıdır; bunun ümidiyle sevgi ve dostluk içinde birbirimize yaklaşıyoruz. Her birimiz ve hepimiz içten ve özveriliyiz ve uğruna çabaladığımız şu büyük ideal yolunda tüm kişisel tutkularımızı feda etmeye hazırız: Kardeşçe bir sevgi ve insanlar arasında barış ve birlik!

Tanrı'nın sağımızda ve solumuzda, bizimle birlikte olduğundan şüphe etmeyiniz; O, günden güne sayımızın artmasını sağlayacak ve böylece toplantılarımız daha güçlü ve faydalı olacaktır.

En büyük ümidim sizlerin başka insanlar için bir bağış vesilesi olmanız; ruhen kör olanların görmesini, ruhen sağır olanların duymasını ve günahlardan ötürü ölmüşlerin hayat bulmasını sağlamanızdır.

Maddiyata batmış olanlara Tanrı'nın evlatları olduklarının farkına varmaları için yardımcı olup ayağa kalkmaları ve özlerinde var olan değere layık olmaları için cesaret veresiniz ki sizlerin gayretiyle insanlık dünyası Allah'ın Melekûtuna dönüşsün ve Tanrı'nın takdirini kazansın.

Allah'a şükrediyorum ki bu büyük idealde yan yanayız, benim özlemlerim sizin de özlemlerinizdir ve mükemmel bir birlik içinde beraber çalışıyoruz.

Bugün dünyada zalim bir savaşın hüznü verici manzarasını görüyoruz! İnsanoğlu, bencilce çıkarlar ve topraklarını genişletmek için kendi kardeşini katliyor! Bu alçakça ihtiras yüzünden nefret duygusu insanoğlunun kalbini ele geçirmiş ve dökülen kan artıkça artıyor!

Yeni yeni çatışmalar çıkıyor; ordular büyüyor; daha fazla top, daha fazla silah, her türden daha fazla patlayıcı gönderiliyor; böylece üzüntü ve nefret günden güne artıyor!

Ama bu topluluk, Allah'a şükürler olsun ki, yalnızca barış ve birlik özlemi taşıyor ve dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için can ve gönülden çalışması gerekiyor.

Allah'ın kulları olan sizler; zulüm, nefret ve anlaşmazlığa karşı çarpışıyorsunuz ki savaşlar sona ersin ve Allah'ın barış ve sevgi yasaları insanlar arasında kurulsun.

Çalışın! Tüm gücünüzle çalışınız, Allah'ın Emri'ni insanlar arasında yayınız, kendisini beğenmiş olana alçakgönüllü bir şekilde Allah'a yönelmeyi ve günahkâr olana daha fazla günah işlememeyi öğretiniz ve sevinç dolu bir ümitle Melekût'un gelişini bekleyiniz.

Semavi Babanızı sevip O'na itaat ediniz ve İlâhi yardımın sizinle olduğundan emin olunuz. Gerçek söylüyorum, sizler hakikaten de dünyayı fethedeceksiniz!

Sadece inanınız, sabrediniz ve yürekli olunuz — bu sadece başlangıçtır ama mutlaka başaracaksınız, çünkü Allah sizinledir!

32. İFTİRA HAKKINDA

Pazartesi, 20 Kasım

Dünyanın başlangıcından bu güne kadar Allah'ın gönderdiği her Mazhar'a "Karanlığın Güçleri"nin bir timsali tarafından muhalefet edilmiştir.

Bu karanlık güç, her zaman ışığı söndürmeye uğraşmıştır. Zorbalık, hep adaleti tahakküm altına almaya çalışmıştır. Cehalet, devamlı olarak bilgiyi ayakları altında çiğnemeye çalışmıştır. Madde dünyasının yöntemi, ilk çağlardan bu yana hep böyle olmuştur.

Hz. Musa'nın zamanında Firavun kendisini, O'nun Işığının her yere yayılmasını engellemeye adadı.

Hz. Mesih zamanında Hanna ve Kayafa, Yahudileri O'na karşı kışkırttı ve İsraili âlimler O'nun gücüne karşı koymak için birleşti. Her türden iftira ile çepeçevre kuşatılmıştı. Din bilginleri ve Ferisiler; insanları O'nun yalancı, döneke, kâfir olduğuna inandırmak için komplolar düzenlediler. Hz. Mesih'in aleyhine bu iftiraları Doğu'nun her tarafına yayıp rencide edici bir şekilde ölüme mahkûm edilmesini sağladılar!

Hz. Muhammed'in durumunda da devrin âlimleri, O'nun etkisinin ışığını söndürmeye kararlıydılar. Öğretisinin yayılmasını kılıç gücüyle engellemeye çalıştılar.

Ama onların tüm bu gayretlerine rağmen Gerçeklik Güneşi ufukta parladı. Işığın ordusu, karanlığın güçlerini bu savaşta her seferinde yenilgiye uğrattı ve İlahi Öğreti'nin parlaklığı dünyayı aydınlattı. Bu Öğreti'yi kabul edip Allah'ın Emri için çalışanlar, insanlık semasının parlak yıldızları haline geldiler.

Şimdi, bizim zamanımızda, tarih tekerrür ediyor.

Kendilerini dindar olarak gösteren bazıları bir kez daha Gerçeklik Güneşi'ne karşı harekete geçiyorlar: Allah'ın emrine karşı çıkıyor, ne karşı bir görüşleri ne de delilleri olduğu için iftiralar icat ediyorlar. Gün ışığına çıkacak cesaretleri olmadığı için de maskelerle saldırıyorlar.

Bizim yöntemlerimiz ise farklıdır: Ne saldırıyor ne de iftira atıyoruz; bu kişilerle sürtüşmek istemiyoruz; ortaya deliller ve düşünceler koyuyor ve onları, açıklamalarımızı çürütmeye çağırıyoruz. Bize cevap veremiyor, bunun yerine İlahi Elçi, yani Hz. Bahauallah hakkında akıllarına ne gelirse yazıyorlar.

Bu aşağılayıcı yazıların canınızı sıkmasına izin vermeyiniz! Hz. Bahauallah'ın sözlerine itaat ediniz ve onlara cevap vermeyiniz. Bu yalanlar bile gerçeğin yayılmasıyla sonuçlanacağı için tam tersine mutlu olunuz. Ortaya böyle iftiralar çıkınca araştırmalar yapılır ve bunları araştıranlar da Emre dair bilgi edinmiş olurlar.

Eğer bir kişi “Yan odadaki lamba yanmıyor” derse onu işiten birisi bu bilgiyle yetinebilir ama akıllı bir insan kendi kararını vermek için o odaya girer ve işte bakınız, ışığın lambada parladığını görünce gerçeği öğrenmiş olur!

Yine birisi “Şu bahçedeki ağaçların dalları kırılmış, meyve vermiyorlar ve yaprakları solup sararmış! Ayrıca çiçek açmamış bitkiler de var ve güller solmuş ve ölüyor—o bahçeye gitmeyin!” der. Bahçeyle ilgili bunları duyan insafli bir insan, söylenen şeyin gerçek olup olmadığını kendi gözleriyle görmeden bu sözlerle yetinmeyecektir. Bu nedenle o bahçeye girer ve işte, bahçenin sürülmüş olduğunu görür! Dallar sağlam ve güçlüdür; üstelik gür ve yemyeşil yapraklar arasından sarkan en tatlı, olgun meyvelerle doludur. Bitkiler rengârenk çiçeklerle parlamaktadır, gül ağaçları güzel kokulu ve harikulade güllerle kaplıdır ve hepsi taptaze ve gayet bakımlıdır. Bahçenin azameti gözlerine ayan olunca bu insaf sahibi

kişi Allah'a övgüler sunar, zira gerçekdışı bir suçlama vasıtasıyla böylesine harika ve güzel bir yere gelmiştir!

İftira edenin yaptığı şeyin sonucu şudur: İnsanları gerçeği keşfetmeye kılavuzlamaya vesile olmak.

Biliyoruz ki Hz. Mesih ve havarileri hakkında yayılan bütün iftiralar ve O'nun aleyhinde yazılan tüm kitaplar, yalnızca insanları O'nun öğretisini araştırmaya sevk etti ve bu kişiler güzelliği görüp mis gibi kokuyu içlerine çekerek ebediyen o semavi bahçenin gülleri ve meyveleri arasında dolaştılar.

Bu nedenle size şunu söylüyorum: İlahi Gerçeği olanca kuvvetinizle yayınız ki insanların anlayışları aydınlansın; iftira atanlara verilecek en iyi cevap budur. Böyle kişilerden söz etmek ya da haklarında kötü bir şey söylemek istemem—size söyleyeceğim tek şey, iftiranın hiçbir önemi olmadığıdır!

Bulutlar, güneş i perdeleyebilir ama hiçbir zaman yeterince koyu olamazlar; güneş ışıkları nüfuz edecektir! Hiçbir şey güneş ışıklarının İlahi Bahçe'yi ısıtıp canlandırmasına engel olamaz.

Hiçbir şey cennet yağmurlarının yağmasına engel olamaz.

Hiçbir şey Tanrı Sözü'nün gerçekleşmesine engel olamaz!

Bu yüzden Zuhurun aleyhinde yazılmış kitaplar ve yazılar gördüğünüzde üzülp endişelenmeyiniz; bunun yerine Emrin bu vesileyle daha da güçleneceğinden emin olarak rahatlayınız.

Hiç kimse meyve vermeyen bir ağacı taşlamaz. Hiç kimse ışığı olmayan bir lambayı söndürmeye kalkmaz!

Geçmiş devirleri düşününüz. Firavun'un iftiralarının bir etkisi oldu mu? Hz. Musa'nın bir katil olduğunu, bir adamı öldürdüğünü ve

idamı hak ettiğini ileri sürmüştü! Hz. Musa ve Harun'un huzursuzluk çıkarttıklarını, Mısır'ın dinini mahvetmeye çalıştıklarını ve bu nedenle öldürülmeleri gerektiğini de ilan etmişti. Firavun'un bu sözleri boşunaydı. Hz. Musa'nın ışığı parladı. Allah'ın Yasası'nın parlaklığı dünyayı sardı!

Ferisiler; Hz. Mesih'in Sebt Günü'nü ihlal ettiğini, Hz. Musa'nın şeriatına karşı geldiğini, kutsal Kudüs şehrini ve Tapınağı yıkmakla tehdit ettiğini ve çarımha gerilmeyi hak ettiğini söyledikleri zaman biliyoruz ki tüm bu iftira ve saldırılar İncil'in yayılmasına engel olamadı!

Hz. Mesih'in Güneşi gökyüzünde pırıl pırıl parladı ve Ruh'u'l-Kuds'ün nefesi tüm yeryüzüne üflendi!

Ve size derim ki hiçbir iftira Allah'ın Işığı'na galip gelemes; yaratacağı tek sonuç, o ışığın daha evrensel ölçekte fark edilmesine sebep olmaktır. Eğer bir davanın hiçbir önemi yok ise kim ona karşı çıkma sıkıntısına katlanır ki!

Ancak bir dava ne kadar büyükse onu alaşağı etmeye çalışacak düşmanların sayısı da arttıkça artar! Işık ne kadar parlaksa gölge o kadar karanlık olur! Bize düşen şey, Hz. Bahau'llah'ın tevazu ve sağlam durmak öğretisine uygun davranmaktır.

33. RUHANİYET OLMADAN GERÇEK MUTLULUK VE İLERLEME OLAMAZ

21 Kasım

Yırtıcılık ve vahşet hayvanlarda doğaldır; ama insanların, sevgi ve şefkat vasıflarını göstermesi gerekir. Allah tüm Peygamberlerini dünyaya tek bir amaçla, insanların yüreğine sevgi ve iyi niyet tohumları ekmeleri için göndermiş ve Peygamberler bu büyük amaç

uğruna acı çekmeye ve ölmeye razı olmuşlardır. Tüm kutsal Kitaplar, insanoğlunu sevgi ve birlik yollarına yönlendirmek için yazılmıştır; ama tüm bunlara rağmen gördüğümüz şey, üzüntü verici savaşlar ve dökülen kandır.

Tarihin sayfalarına baktığımızda, geçmişte ve bugün, kara toprağın insan kanıyla kırmızıya boyandığını görüyoruz. İnsanlar; vahşi kurtlar gibi birbirini öldürüyor, sevgi ve hoşgörü yasalarını unutuyorlar.

Şimdi ise bu parlak çağ gelmiş, beraberinde harikulade bir uygarlık ve maddi gelişim getirmiştir. İnsan aklının sınırları genişlemiş, kavrayışı artmıştır; ama heyhat, tüm bunlara rağmen her gün yeni kanlar dökülüyor. Şu Türk-İtalyan savaşına¹⁵ bakın; bu zavallı milletlerin kaderini bir an düşününüz! Bu üzücü zaman zarfında kaç kişi öldürüldü! Nice yuvalar dağıldı; kaç kadın dul, kaç çocuk yetim kaldı! Ve tüm bu ıstırap ve kederin karşılığında elde edilen şey ne? Yalnızca bir toprak parçası!

Tüm bunlar gösteriyor ki maddi gelişim tek başına insanlığı yükseltmez. Tam tersine, insanoğlu maddi gelişime ne kadar çok gömülürse ruhaniyeti de o ölçüde perdelenir.

Geçmiş zamanlarda maddi gelişim çok hızlı olmadığı gibi, bu kadar çok kan da dökülmezdi. Çok eski tarihlerdeki savaşlarda top, ateşli silah, dinamit, bomba, hücumbotlar, savaş gemileri, denizaltılar yoktu. Şimdi ise maddi uygarlık sayesinde tüm bunları icat ettik ve savaşlar giderek daha kötü hale geliyor! Avrupa, patlayıcılarla dolu devasa bir cephaneliğe dönüştü. Allah korusun da patlamasın, yoksa etkisi tüm dünyayı içine alır.

Sizlerin şunu anlamanızı istiyorum: Maddi gelişim ve ruhani gelişim birbirinden çok farklı şeylerdir ve maddi gelişim eğer ruhani

¹⁵ Trablusgarp Savaşı (1911-1912).

gelişimle el ele ilerlerse gerçek bir gelişim ancak o zaman olur ve En Büyük Barış dünyaya hükmeder. Eğer insanlar Peygamberlerin kutsal tavsiye ve öğretilerini takip etse, İlahi Işık tüm kalplerde yansa ve tüm insanlar gerçekten dindar olsaydı dünyada barışı ve insanlar arasında Tanrı'nın Egemenliği'ni kısa zamanda görebilirdik. Tanrı'nın yasaları ruha ve maddi gelişim de vücuda benzetilebilir. Eğer ruh yaşam gücünü vermeseydi beden varlığı son bulurdu. En içten duam şudur; dünyada ruhaniyet devamlı gelişip artsın ki geleneksel değerler İlahi ışıkla aydınlansın ve barış ve uyum tesis edilsin.

Savaş, yağma ve bunlara eşlik eden gaddarlıklar Allah'ın nazarında nefret edilen şeyler olup cezalandırılma sebebidir; çünkü Allah sevginin Tanrısı olduğu gibi adaletin de Tanrısıdır ve her insan kaçınılmaz olarak ektiğini biçmelidir. Yüceler Yücesi'nin buyruklarını anlamaya ve yaşamlarımızı O'nun emrettiği şekilde düzenlemeye gayret edelim. Gerçek mutluluk, ruhani iyiliğe ve her an İlahi İnayeti almaya hazır bir kalbe bağlıdır.

Şayet kalp Tanrı'nın bahsettiği lütuflardan yüz çevirirse nasıl mutluluk umabilir? Umudunu ve güvenini Tanrı'nın Merhametine bağlamazsa nerede huzur bulabilir? Allah'a güvenin, çünkü O'nun Bağışları sınırsızdır ve O'nun İnayetlerine itimat edin, çünkü o inayetler zengindir! İnancınız Yüceler Yücesine olsun, çünkü O zeval bulmaz ve O'nun ihsanı ilelebet sürer! O'nun Güneşi sürekli Işık verir ve Merhametinin Bulutları, O'na güvenenlerin, kalplerini suladığı Şefkat Sularıyla yüklüdür. O'nun canlandıran Meltemi, kanatlarında, insanların kavrulmuş ruhlarına her zaman şifa taşır!

Allah, o sınırsız iyiliğiyle bizleri bu kadar çok onurlandırmış ve maddi dünyanın efendisi kılmışken kalkıp da o dünyanın esiri mi olacağız? Hayır! Doğuştan hakkımız olana sahip çıkalım ve Allah'ın ruhani evlatlarının hayatını yaşamaya çalışalım. O göz kamaştırıcı Gerçeklik Güneşi bir kez daha Doğu'da yükseldi. Aydınlığı, İran'ın uzak ufkundan dört bir yana yayılıyor ve batılığın yoğun bulutlarını dağıtıyor. İnsanlığın birlik ışığı dünyayı aydınlatmaya başlıyor ve İlahi

uyumun ve milletlerin dayanışmasının sancağı yakında Göklere dalgalanacak. Evet! Ruhu'l-Kuds'ün esintileri tüm dünyaya ilham verecek!

Ey halklar ve milletler! Ayağa kalkınız, çalışınız ve mutlu olunuz! İnsanlığın birliği çadırının altında bir araya toplanınız!

34. ACI VE KEDER

22 Kasım

Bu dünyada iki duygudan etkileniriz: Neşe ve Acı.

Neşe, bizi kanatlandırır! Neşeli olduğumuzda daha güçlü ve yaşam doluyuzdur, zekâmız daha keskin ve anlayışımız daha berrak olur. Dünyayla daha iyi başa çıkabilir ve faydalı olabileceğimiz alanı daha bir kolaylıkla bulabiliriz. Keder kapımızı çaldığında ise acze düşer, gücümüzü kaybederiz, kafamız bulanıklaşır ve zekâmız körelir. Âdeta hayatın gerçeklerini anlayamaz hale geliriz, iç gözümüz kutsal sırları keşfedemez ve neredeyse ölü varlıklara döneriz.

Bu ikisinden etkilenmeyen insan yoktur; ancak tüm keder ve üzüntülerin kaynağı madde dünyasıdır — ruhani âlem ise sadece neşe bahşeder!

Eğer acı çekiyorsak maddi şeylerdendir ve tüm sınav ve sıkıntılar bu maddi dünyadan kaynaklanır.

Örneğin bir tüccar işini kaybedip bunalıma girebilir. Bir işçi işinden kovulup açlıkla karşı karşıya kalabilir. Hasadı yetersiz olan bir çiftçi kaygıya kapılabilir. Yaptığı ev yangında kül olan kişi, bir anda evsiz, mahvolmuş ve umutsuz bir hale düşebilir.

Bütün bu örneklerin amacı, her adımımızda karşımıza çıkan sınavların, tüm kederimizin, acılarımızın, yaşadığımız utanç ve

üzüntünün maddi dünyadan kaynaklandığını sizlere göstermektedir. Oysaki ruhani Âlem asla üzüntüye sebep olmaz. Düşünce dünyasında bu Âlemi yaşayan bir insan, ebedi mutluluğun ne olduğunu bilir. Maddi dünyanın acıları onun yanına uğramaz, ancak hayatının yüzeyine dokunur; derinler, sakin ve huzurludur.

Bugün insanlığın boynu zillet, ıstırap ve kederle bükülmüştür; kimse kaçıp kurtulamaz. Dünya gözyaşlarıyla ıslanmıştır, ancak Allah'a şükür çare kapımızdadır. Geliniz, kalplerimizi madde dünyasından çevirelim ve ruhani dünyada yaşayalım! Bizi özgür kılacak şey ancak budur! Eğer güçlüklerle kuşatılırsak Allah'a başvurmamız yeter ve O'nun yüce Merhametiyle yardım görürüz.

Eğer başımıza bir ıstırap ve sıkıntı gelirse yüzlerimizi Melekûta dönelim, böylece semavi teselli üzerimize yağacaktır.

Eğer hastaysak ve dertliysek Tanrı'nın şifası için yalvaralım; böylece O, duamızı cevaplandıracaktır.

Düşüncelerimiz bu dünyanın tatsızlıklarıyla dolduğunda gözlerimizi Allah'ın merhametinin tatlılığına çevirelim; O, bize semavi dinginlik gönderecektir! Maddi dünyada hapsedilmiş olsak bile ruhumuz Göklerde süzülebilir ve gerçekten de özgür olabiliriz!

Günlerimiz sona ererken ebedi âlemleri düşünelim, böylece neşeyle dolabiliriz!

Maddi şeylerin yetersizliğinin kanıtlarını — yani bu dünyanın gelip geçici şeylerinde neşe, rahatlık, huzur ve teselli bulunmadığını her tarafta görüyorsunuz. O halde bu hazineleri, bulunabilecekleri yerde aramayı reddetmek akılsızlık olmaz mı? Ruhani Âlem'in kapıları herkese açıktır ve onsuz her şey zifiri karanlıktır.

Allah'a şükürler olsun ki bu toplulukta bulunan sizler bu bilgiye sahipsiniz; çünkü yaşamın tüm üzüntülerinde en büyük teselliye

kavuşabilirsiniz. Yeryüzündeki günleriniz sayılı olsa da ebedi yaşamın sizi beklediğini bilmektesiniz. Dünyevi endişeler üzerinize kara bir bulut gibi çökse bile ruhani ışık yolunuzu aydınlatır. Gerçekten de en büyük teselli, zihni Yüceler Yücesi'nin Ruhı ile aydınlanmış olanlarıdır.

Ben kendim kırk yıl hapisteydim —ki bunun bir yılı bile katlanılacak gibi değildi—; bu zindana getirilen tutuklular bir yıldan fazla yaşayamıyordu! Ama Allah'a şükürler olsun, tüm bu kırk yıl boyunca azami ölçüde mutluydum! Her sabah uyandığımda sanki müjdeler alıyor ve her gece sonsuz derecede mutlu oluyordum. Beni rahatlatan şey, ruhaniyetti; en büyük mutluluğum da Tanrı'ya yönelmekti. Eğer böyle olmasaydı bu kırk yıl boyunca hapiste yaşamam sizce mümkün olur muydu?

O halde ruhaniyet, Tanrı'nın bahşettiği şeylerin en büyüğüdür ve “Ebedi Hayat” da “Tanrı'ya Yönelmek” demektir. Umuyorum ki ruhaniyetiniz günden güne artsın, daha mükemmel olun, İlahi yardım içinizi daha fazla ferahlatın, Ruhı'l-Kuds sizleri özgür kılsın ve Melekût'un güçleri aranızda görev yapsın.

Bu benim en büyük arzumdur ve sizlere bu lütfü bahşetmesi için Allah'a dua ediyorum.

35. MÜKEMMEL İNSANİ DUYGULAR VE ERDEMLER

23 Kasım

H. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Sahip olduğunuz büyük ayrıcalıktan dolayı hepiniz çok mutlu olmalı ve Allah'a şükretmelisiniz.

Bu toplantı tamamen ruhani bir toplantıdır! Allah'a övgüler olsun ki kalpleriniz O'na dönük ve ruhlarınız Melekûta cezbolmuştur;

özlemleriniz ruhani ve düşünceleriniz toprak dünyasının üstüne çıkmaktadır.

Sizler paklık dünyasına aitsiniz, günlerinizi yiyip içerek ve uyuyarak geçirip hayvanlarınkı gibi bir yaşam sürmekle yetinmiyorsunuz. Sizler gerçekten insansınız! Düşünce ve istekleriniz insani mükemmelliğe ulaşmakla meşguldür. İyi olanı yapmak ve diğer insanlara mutluluk getirmek için yaşıyorsunuz. En büyük özleminiz kederli olanları teselli etmek, zayıfları güçlendirmek ve ümidini kaybetmiş ruhlara umut vesilesi olmaktır. Düşünceleriniz gece gündüz Melekûta dönük, kalpleriniz Tanrı Sevgisi ile doludur.

Ne zıtlaşmayı, ne sevgisizliği, ne de nefreti bilirsiniz; zira sizler için her canlı azizdir ve her birisinin iyiliğini arıyorsunuz.

Bunlar mükemmel insani duygular ve erdemlerdir. Eğer bir insanda bunların hiçbiri yok ise o kişinin var olmaması daha iyi olur. Eğer bir lamba artık ışık vermeyi bırakmışsa yok olması daha iyidir. Eğer bir ağacın meyvesi yoksa kesilmesi daha iyidir; çünkü sadece toprağa yük olmaktadır.

Gerçekten de bir insanın ölmesi, erdemsiz bir yaşam sürmesinden bin kat iyidir.

Görmek için gözlerimiz vardır, ama kullanmazsak bunların bize ne faydası var? Kulaklarımız işitmek içindir ama sağırsak bunlar ne işe yarar?

Dilimiz Allah'ı övmek ve güzel müjdelere vermek içindir; eğer dilsiz isek o dil ne kadar da yararsızdır!

Herkesi seven Tanrı; insanı, İlahi ışığı yayıp sözleri, hareketleri ve yaşamıyla dünyayı aydınlatması için yaratmıştır. Eğer insan erdemden yoksun ise hayvandan bir farkı kalmaz; akıl yoksunu bir hayvan da değersiz bir şeydir.

Semavi Baba insana, maddiyat karanlığını delen ve dünyaya iyiyi ve doğruyu getiren ruhani bir ışık olabilmesi için paha biçilmez bir inayet olan akli vermiştir. Eğer Hz. Bahau'llah'ın öğretilerini içtenlikle takip ederseniz, gerçekten de dünyanın ışığı, yeryüzü bedenine ruh, insanlık için teselli ve yardım ve tüm kâinat için kurtuluş kaynağı olursunuz. Bu yüzden Cemal-i Mübarek'in talimatlarını takip etmek için canı gönülden gayret edin ve şundan emin olun: O'nun sizin için belirlediği hayatı yaşamayı başarırsanız, Sonsuz Yaşam ve sonsuz mutluluk Semavi Melekût'ta sizin olacak ve tüm yaşamınız boyunca sizi güçlü kılmak için göksel azıklar gönderilecektir.

Yürekten duam, her birinizin bu en büyük mutluluğa kavuşmasıdır!

36. İNSANLARIN YABANCI IRKLARIN ACILARI KARŞISINDAKİ MERHAMETSİZCE DUYARSIZLIĞI

24 Kasım

Hz. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Bana biraz önce bu ülkede korkunç bir kaza olduğunu söylediler. Bir tren nehre yuvarlanmış ve en az yirmi kişi ölmüş. Konu bugün Fransız Paramentosunda tartışılacaktı. Devlet Demiryollarının Yöneticisi bilgi vermek üzere çağrılmış. Kendisini demiryollarının durumu ve bu kazaya neyin sebep olduğu konusunda sorgulayacaklarmış. Ateşli bir tartışma olacaktır. Trablusgarp'ta binlerce İtalyan, Türk ve Arap'ın katli karşısında bu kadar duygusuz ve umursamaz kalınırken yirmi kişinin ölümüne ülke genelinde nasıl bir ilgi gösterildiğini ve bunun yarattığı heyecanı merak ve şaşkınlıkla izliyorum! Bu toplu katliamın korkunçluğu, Hükümeti zerre kadar rahatsız etmemiş! Oysa o talihsiz insanlar da insan.

Bu yirmi kişiye bu kadar yoğun bir ilgi ve sempati gösterilirken o beş bin kişiye neden hiç gösterilmiyor? Onlar da insan, onlar da insanlık ailesine aittir; ama ülkeleri ve ırkları farklı. Bu insanların paramparça edilmeleri ilgisiz ülkelerin umurunda değil, bu toplu katliam onları etkilemiyor! Bu, nasıl bir insafsızlık, nasıl bir zalimlik; herhangi iyi ya da doğru bir duygudan ne kadar yoksundur! Başka ülkelerden olan bu insanların da çocukları ve eşleri, anneleri, kızları ve küçücük oğulları var! Bugün o ülkelerde acı dolu ağlayışların duyulmadığı bir ev bile bulmak zor, savaşın acımasız elinin değmediği bir yuva bulmak neredeyse imkânsızdır.

Heyhat! İnsanoğlunun ne kadar acımasız, önyargılı ve insafsız olduğunu; Allah'a inanmakta ve O'nun emirlerine uymakta nasıl ayak sürüdüğünü her yerde görüyoruz.

Eğer bu insanlar birbirlerini kılıç ve toplarla imha etmeye bu kadar hevesli olacaklarına birbirlerini sevip yardım etselerdi bu, ne kadar da asil bir davranış olurdu! Eğer kurtlar gibi birbirlerini parçalayacaklarına güvercin sürüleri gibi barış ve uyum içinde yaşasalardı ne kadar iyi olurdu.

İnsanoğlu neden bu kadar taş kalpli? Çünkü henüz Allah'ı tanımıyor. İnsan Tanrı bilgisine sahip olsaydı O'nun yasalarına aykırı davranmazdı; eğer ruhani bir görüşü olsaydı böyle davranması mümkün olmazdı. Allah'ın peygamberlerinin yasa ve emirlerine inanılsaydı, bunlar anlaşılrsa ve takip edilseydi savaşlar artık asla dünyanın yüzünü karanlığa boğmazdı.

Eğer insanoğlu adaletin temel bilgisine bile sahip olsaydı böyle bir noktaya gelinmezdi.

Bu yüzden size dua etmenizi, Allah'a yakararak yüzünüzü O'na dönmenizi söylüyorum ki yanlış yönlendirilmiş olan bu insanlara sonsuz şefkat ve merhametiyle yardım etsin ve imdatlarına yetişsin. Dua edin ki Allah onlara ruhani anlayış bahşetsin, hoşgörülü ve merhametli olmayı öğretsin ki idrak gözleri açılsın ve ruhani ödüle

kavuşsunlar. Ancak o zaman barış ve sevgi tüm ülkelerde el ele yürüyecek ve bu zavallı mutsuz insanlar huzur bulacaklar.

Koşulları iyileştirmek için gece gündüz gayret edelim. Kalbim bu korkunç şeyler nedeniyle kırık ve feryat ediyor — inşallah bu feryat başka kalplere de ulaşır!

O zaman körler görececek, ölümler ayağa kalkacak ve Adalet gelerek dünyaya hükmedecektir.

Sizlerden dileğim, bunun gerçekleşmesi için canı gönülden dua etmenizdir.

37. SAYIMIZIN AZLIĞI CESARETİMİZİ KIRMAMALI

25 Kasım

Hız. İsa geldiği zaman Kendisini Kudüs'te izhar etti. İnsanları Tanrı'nın Egemenliği'ne çağırdı, Sonsuz Yaşam'a davet etti ve mükemmel insani nitelikler edinmelerini söyledi. İlahi Kılavuzluk Işığı o pırıl pırıl Yıldız vasıtasıyla parladı ve nihayetinde O, yaşamını insanlık için feda etti.

Tüm mübarek yaşamı boyunca baskı ve zorluklara maruz kaldı. Tüm bunlara rağmen bu insanlar yine de O'na düşmandı!

O'nu inkâr ettiler, hor gördüler, kötü davrandılar ve lanetlediler. İnsanlık dışı bir muameleye maruz bırakıldı ve tüm bunlara rağmen merhamet, azami bir iyilik ve sevginin timsali oldu.

O, tüm insanlığı sevdi ama insanlar Kendisine bir düşmanmış gibi davrandı ve O'nu takdir etmeyi beceremedi. Sözlerine değer vermeyip O'nun sevgisinin ateşiyle aydınlanmadılar.

Daha sonra O'nun kim olduğunu anladılar; O, Kutsal ve İlahi Işık'tı ve sözleri Sonsuz Yaşam sebebiydi.

O'nun kalbi tüm dünya için sevgi dolu; iyiliği herkese ulaşmaya mukadderdi ve insanlar bunların farkına varmaya başladıkları zaman pişman oldular, ama artık O çarmıha gerilmişti!

O'nun kim olduğunu ancak Kendisinin göğe yükselişinden çok yıllar sonra anlayabildiler. Suud ettiği zaman sadece birkaç havarisi vardı; emirlerine inanıp yasalarına uyanların sayısı da oldukça azdı. Cahiller şöyle diyordu: “Bu adam kim ki; sadece birkaç taraftarı var!” Gerçeği bilenler ise şöyle diyordu: “O, Doğu'da ve Batı'da parlayacak olan Güneş, dünyaya yaşam verecek olan Mazhar'dır.”

İlk havarilerin görmüş olduğu şeyi dünya daha sonra idrak etti.

Bu nedenle, siz Avrupa'da olanlar, sayınız az ya da insanlar Dininizi önemsemiyor diye cesaretiniz kırılmasın; toplantılarınıza gelenler az olursa umudunuzu yitirmeyiniz ve sizinle alay edilirse ve size karşı çıkılırsa üzülmeyiniz, çünkü Hz. Mesih'in havarileri de aynı şeye katlanmak zorundaydılar. Hakarete uğrayıp zulüm gördüler, lanetlendiler ve kötü muameleye maruz bırakıldılar ama en sonunda muzaffer oldular ve düşmanlarının haksızlığı anlaşıldı.

Eğer tarih tekerrür edip aynı şeyler sizlerin de başına gelecek olursa kederlenmeyiniz, sevinç dolu olunuz ve Tanrı'ya şükrediniz; geçmişteki kutsal insanlar gibi acı çekmek üzere bu sefer de sizler seçildiniz. Eğer size karşı çıkarlarsa onlara nezaket gösteriniz, eğer inkâr ederlerse inancınızda sabit olunuz, eğer sizleri yalnız bırakıp yanınızdan kaçarlarsa siz onları arayıp bulunuz ve nazik davranınız. Kimseyi incitmeyiniz; herkes için dua ediniz; ışığınızın dünyayı aydınlatmasına çalışınız ve bayrağınızı yüksek Semalarda dalgalandırınız. Yaşadığınız asil hayatın güzel kokuları tüm dünyaya nüfuz edecektir. Kalplerinizde yanan doğruluk ışığı en uzak ufuklarda parlayacaktır!

Dünyanın umursamazlığı ve küçümsemesi hiç önemli değildir; en önemli olan şey sizlerin yaşamı olacaktır.

Gerçeği Semavi Melekût'ta arayan herkes yıldızlar gibi parlar; onlar, seçkin meyvelerle dolu ağaçlar, paha biçilmez incilerle dolu denizler gibidirler.

Sadece Tanrı'nın merhametine inanınız ve İlahi Gerçeği yayınız.

38. HZ. ABDÜLBAHA'NIN PARİS'TEKİ PASTÖR WAGNER (FOYER DE L'ÂME) KİLİSESİ'NDEKİ KONUŞMASI

26 Kasım

Bana yönelik cana yakın sözlerden derin bir biçimde etkilendim. Umarım gerçek sevgi ve muhabbet aramızda günden güne artar. Allah, sevginin dünyada yaşamsal bir güç olmasını takdir buyurmuştur ve benim de sevgi hakkında konuşmaktan ne kadar mutlu olduğumu hepimiz biliyorsunuz.

Çağlar boyunca Allah'ın peygamberleri dünyaya, hakikat davasına hizmet etsinler diye gönderildiler. Hz. Musa, hakikatin yarasını getirdi ve O'ndan sonraki tüm İsrail nebilere de bunu yaymayı amaçladılar.

Hz. İsa gelince O da hakikat meşalesini yakıp tüm dünya bununla aydınlansın diye onu yükseklerde taşıdı. O'ndan sonra seçilmiş havarileri, uzak diyarlara giderek Efendilerinin öğretisinin ışığını karanlık bir dünyaya taşıdılar ve zamanı gelince meşaleyi başka kişilere devrettiler.

Sonra Hz. Muhammed geldi ve Kendi zamanında, Kendi yöntemiyle hakikati vahşi bir halkın arasında yaydı; çünkü Tanrının seçkinlerinin görevi her zaman bu olmuştur.

Ve nihayet Hz. Bahauallah İran'da zuhur ettiğinde en büyük arzusu, artık zayıflamış olan hakikat ışığını tüm ülkelerde tekrar parlatmaktı. Allah'ın tüm mübarek kulları, maddiyatçılığın karanlığı yok olsun ve ruhaniyetin ışığı insan evlatları arasında parlansın diye tüm dünyada sevgi ve birlik ışığını canı gönülden yaymaya çalıştılar. Böylece nefret, iftira ve cinayet yok olacak; bunların yerine sevgi, birlik ve barış egemen olacaktı.

Tüm Tanrı Mazharları, aynı gayeyle gelmiş ve hepsi insanları erdem yoluna kılavuzlamayı amaçlamıştır. Ama onların kulları olan bizler hâlâ ihtilaf içindeyiz! Neden böyle? Neden birbirimizi sevmiyor ve birlik içinde yaşamıyoruz?

Çünkü gözlerimizi tüm dinlerin temelinde yatan prensibe, yani Allah'ın tek olduğu ve O'nun hepimizin Semavi Babası olduğu prensibine; hepimizin O'nun merhamet okyanusuna batırıldığımız ve O'nun sevgi dolu ihtimamına sığınıp bununla korunduğumuz ilkesine kapatmışız.

Göz kamaştırıcı Hakikat Güneşi herkes için parlar, İlahi Merhamet suları herkesi içine alır; O'nun ilahi inayeti O'nun tüm evlatlarına bahşedilmiştir.

Bu sevgi dolu Allah'ın tüm yaratıkları için arzuladığı şey barıştır; öyleyse o yaratıklar neden zamanlarını savaşa geçiriyorlar?

O, tüm evlatlarını sever ve korur; onlar neden O'nu unutuyorlar?

O, koruyucu Babalığını hepimize bahşeder; biz neden kardeşlerimizi ihmal ediyoruz?

Şüphesiz, Allah'ın bizleri nasıl sevip gözettiğini fark ettiğimiz zaman yaşamlarımızı öyle düzenlemeliyiz ki O'nun hepimizi sevdiği gibi bizler de birbirimizi sevelim.

Hepimizi Allah yaratmıştır; hepimiz O'nun evlatlarıyken ve aynı Baba'yı seviyorken neden O'nun isteklerine aykırı davranıyoruz? Her tarafta gördüğümüz tüm bu bölünmeler, bu anlaşmazlık ve ihtilaflar, insanların ritüel ve taklitlere bağlanıp o basit ve temel gerçeği unutmuş olmasındandır. Farklı olan şey, dinin şekilsel uygulamaları olup, anlaşmazlıkları ve husumeti yaratan da budur. Öte yandan gerçek, her zaman aynıdır ve tektir. Gerçek olan şey, Doğru olandır ve doğru da parça parça değildir. Doğru olan şey Allah'ın kılavuzluğudur, bu dünyanın ışığıdır, sevgidir, merhamettir. Doğruluğun bu nitelikleri aynı zamanda Ruhü'l-Kuds'ün ilham ettiği insani erdemlerdir.

O halde hepimiz dört elle gerçeğe sarılalım ve bu sayede hakiki özgürlüğe kavuşalım!

Dünyanın tüm dinlerinin birleşeceği gün geliyor, çünkü prensip olarak zaten hepsi birdir. Bunları birbirinden ayıran şeyin sadece şekil farklılıkları olduğunu görebildiğimiz zaman bölünmeye gerek kalmaz. İnsanların bazıları cehalet dolayısıyla acı çekiyorlar; onları eğitmek için acele edelim. Bazıları büyüyene kadar bakıma ve eğitime muhtaç olan çocuklar gibi, bazıları da hastadır; bunlara İlahi şifayı götürmeliyiz.

İster cahil, ister çocuk gibi ya da hasta olsunlar hepsine sevgi gösterilmeli ve yardım edilmeli, eksiklikleri yüzünden sevgisiz bırakılmamalıdır.

Din âlimleri, insanlara ruhani şifayı ulaştırmak ve milletler arasında birlik sebebi olmak için tayin edilmişlerdi. Bunlar, eğer bölünme nedeni olurlarsa var olmamaları daha iyidir! Bir ilaç, bir hastalığı tedavi etmek için verilir; ama tek sonucu şikâyetin artması

olan bir ilacı bırakmak daha iyidir. Eğer din sadece ayrılık sebebi oluyorsa var olmaması daha iyidir.

Allah tarafından dünyaya gönderilen tüm İlahi Mazharlar, korkunç zorlukları ve acıları sadece Doğru'nun, birliğin ve ahengin insanlar arasında yayılması ümidiyle çektiler. Hz. Mesih dünyaya sevginin mükemmel bir örneğini sunabilmek için keder, acı ve üzüntü dolu bir yaşama katlandı. Buna rağmen bizler birbirimize buna aykırı bir ruhla davranmaya devam ediyoruz!

Sevgi, Tanrı'nın insanlığa dair amacının temel prensibidir. O, bize birbirimizi O'nun bizleri sevdiği gibi sevmemizi emretmiştir. Her tarafta işittiğimiz tüm bu anlaşmazlık ve çekişmeler yalnızca maddiyatçılığın artmasını kolaylaştırır.

Dünyanın büyük kısmı maddeciliğe batmış ve Ruh'u'l-Kuds'ün inayetleri göz ardı edilmiştir. Gerçek ruhaniyet duygusu çok azdır ve dünyadaki ilerlemenin büyük kısmı sadece maddidir. İnsanlar vahşi hayvanlara dönüşüyorlar, zira biliyoruz ki bunlar ruhaniyet duygusundan yoksundurlar. Allah'a yönelmezler, dinleri yoktur! Bu özellikler sadece insana ait olan şeylerdir ve eğer insan bunlardan yoksun ise tabiatın bir esiridir ve bir hayvandan zerre kadar farkı yoktur.

Tanrı onu bu kadar üstün bir yaratık yapmışken insanoğlu nasıl olur da sadece hayvansal bir varoluşla yetinebilir? Tüm varlıklar doğanın yasalarına tabi kılınmıştır; ama insan bu yasalara hükmetmeyi başarmıştır. Güneş, güç ve azametine rağmen, doğanın yasalarına bağlıdır ve rotasını bir saç teli kadar bile değiştiremez. Büyük ve kudretli okyanus gelgit olayını değiştirmekten acizdir — İnsan dışında hiçbir şey doğanın yasalarına direnemez!

Ancak Tanrı insana öyle harikulade bir güç vermiştir ki doğayı yönlendirebilir, kontrol ve mağlup edebilir.

İnsanın doğal yasası yeryüzünde yürümektir; ancak o, gemiler yapar ve gökte uçar! Toprakta yaşamak için yaratılmıştır; ama denizin üstünde dolaşır ve hatta altında bile seyahat eder!

İnsan, elektrik gücünü kontrol etmeyi de öğrenmiştir ve bunu istediği gibi alıp bir lambanın içine hapsedebilir! İnsan sesi kısa mesafelerde konuşmak için yaratılmıştır; ancak insanın gücüyledir ki sesini Doğu'dan Batı'ya ulaştırabilecek araçlar yapmıştır! Tüm bu örnekler insanın doğayı nasıl idare edebildiğini ve deyim yerindeyse, doğanın bağrından çıkardığı bir kılıcı yine ona karşı nasıl kullanabildiğini göstermektedir. İnsanın, efendisi olmak için yaratıldığı doğanın kölesi olması ne büyük bir akılsızlıktır! Allah, Kendi iyiliği ile bizleri doğanın efendisi olarak yaratmışken doğaya tapıp bağlanmak nasıl bir cehalet ve ahmaklıktır. Allah'ın gücü hepimizin gözü önündedir; oysa insanlar gözlerini kapatıp onu görmüyorlar. Gerçeklik Güneşi tüm ihtişamıyla parlıyor ama insanoğlu sınıksız kapalı gözleriyle O'nun azametini göremiyor! Allah'a içtenlikle dua ediyorum ki O'nun merhameti ve sevgi dolu inayetiyle hepimiz birlik olasınız ve en büyük mutlulukla dolasınız.

Hepinizden dualarınızı benim dualarıma eklemenizi diliyorum ki savaş ve kan dökücülük son bulsun ve dünyada sevgi, dostluk, barış ve birlik hâkim olsun.

Yeryüzünün dökülen kanlarla nasıl lekeliğini çağlardır görüyoruz; ama artık daha büyük bir ışık demeti geldi. İnsanoğlu daha zeki... Ruhaniyet artmaya başlıyor ve dünya dinlerinin barış içinde olacağı bir zaman şüphesiz geliyor. Gelin şekil farklılıklarına dair anlaşmazlıkları terk edelim ve İlahi birlik Davası'nın ilerleyişini hızlandırmak için birleşelim, ta ki tüm insanlık kendisini sevgi ile birleşmiş tek bir aile olarak görene dek.

Hz. Abdülbaha'nın bir grup dostla birlikte olan bu fotoğrafı Ocak 1913'te Paris'te Eyfel Kulesinde çekilmiştir.

İkinci Bölüm

HZ. BAHAULLAH'IN ÖĞRETİSİNİN PARİS'TE HZ. ABDÜLBAHA TARAFINDAN AÇIKLANAN ON BİR PRENSİBİ

I. Gerçeği Aramak

II. İnsanlığın Birliği

III. Din, Sevgi ve Dostluk Sebebi Olmalıdır
(Ayrıca yer verilmemiştir)

IV. Din ve Bilimin Birliği

V. Önyargıların Ortadan Kaldırılması

VI. Geçim Kaynaklarının Dengelenmesi

VII. İnsanların Kanun Önünde Eşitliği

VIII. Evrensel Barış

IX. Din ile Siyasetin Birbirlerine Karışmaması

X. Cinsiyet Eşitliği — Kadınların Eğitimi

XI. Ruhu'l-Kuds'ün Gücü

39. TEOSOFİ¹⁶ DERNEĞİ, PARİS

Paris'e geldiğimden beri bana Teosofi Derneği'nden söz edildi ve bu derneğin onurlu ve saygın insanlardan oluştuğunu biliyorum. Sizler ruhani idealleri olan, akıl ve düşünce sahibi insanlarsınız ve aranızda olmak benim için büyük bir zevk.

Bizi bu akşam bir araya getirmiş olan Tanrı'ya şükredelim. Sizlerin gerçeğin peşindeki arayıcılar olduğunuzu görmek bana büyük mutluluk veriyor. Önyargı zincirlerinin esaretinde değilsiniz ve en büyük özleminiz gerçeği bilmektir. Gerçek, güneşe benzetilebilir! Güneş tüm gölgeleri dağıtan aydınlık cisimdir. Aynı şekilde gerçek de hayal gücümüzün gölgelerini dağıtır. Güneşin insanlığın bedenine hayat vermesi gibi gerçek de insan ruhlarına böyle hayat verir. Gerçek, ufuktaki farklı noktalardan doğan bir güneştir.

Bazen güneş ufkun merkezinden doğar, sonra yazın daha kuzeyden doğar, kışın da daha güneyden. Ancak doğuş noktaları ne kadar farklı olsa da güneş hep aynı güneştir.

Benzer biçimde, görünüş şekilleri çok farklı olsa da gerçek tektir. Bazı insanların gözleri vardır ve görürler. Bu kişiler, ufkun hangi noktasından doğduğuna bakmaksızın güneşe tapar; yaz göğünde görünmek üzere kış göğünü terk ettiğinde onu tekrar nasıl bulacaklarını bilirler. Bazıları ise yalnızca güneşin doğduğu noktaya taparlar. Öyle ki güneş tüm ihtişamıyla başka bir yerden doğduğu zaman da eski doğuş noktasını seyre devam ederler. Yazık! Bu insanlar, güneşin inayetlerinden mahrum kalırlar. Gerçekten güneşin kendisine bağlanmış olanlar, hangi noktadan doğarsa doğsun onu tanıyacak ve yüzlerini derhal onun parlaklığına döneceklerdir.

¹⁶ Kaynağını Hint mistisizminden alan bir düşünce ekolüdür. Kelime anlamı "Tanrı'nın Bilgeligi" veya "İlahi Hikmet" demektir. Teosofist düşünce Tanrı, evren ve insanın esas gerçeğini anlamayı ve bunların arasındaki ilişkinin sırlarını çözmeyi amaçlar.

Güneşin kendisine bağlanmalıyız, sırf görüldüğü yere değil. Aynı şekilde, kalpleri aydınlanmış insanlar, hangi ufukta ortaya çıkarsa çıksın gerçeğe taparlar. Şahsiyetlere bağlı olmayıp gerçeği takip eder ve nereden gelirse gelsin onu tanıyabilirler. İnsanlığın ilerlemesine yardımcı olan ve yaratılmış her şeye hayat veren de bu aynı gerçektir. Zira bu gerçek, Yaşam Ağacı'dır!

Hz. Bahauallah, öğretisinde bize gerçeğin tanımını verir; anlama kabiliyetiniz olduğunu gördüğüm için sizlere kısaca bundan bahsetmek istiyorum.

I) Hz. Bahauallah'ın ilk prensibi şudur:

Gerçeği Aramak

İnsan, gerçeği engelsiz bir şekilde arayabilmek için kendisini tüm önyargılardan ve kendi hayalinin ürünü şeylerden koparmalıdır. Gerçek, tüm dinlerde tektir ve bu vasıtayla dünyanın birliği gerçekleştirilebilir.

Bütün halkların ortak bir temel inancı vardır. Gerçek, tek olduğu için bölünemez ve milletler arasında varmış gibi görünen farklılıklar ise yalnızca önyargılara bağlılıktan kaynaklanmaktadır. İnsanlar sadece gerçeği araştırsalardı kendilerini birleşmiş bulurlardı.

II) Hz. Bahauallah'ın ikinci prensibi şudur:

İnsanlığın Birliği

Herkesi seven tek Tanrı, ilahi merhamet ve lütfunu tüm insanlığa bahşeder. Her insan Yüceler Yücesi'nin kuludur ve O'nun iyilik, merhamet ve şefkati tüm yaratıklarının üzerine yağar. İnsanlığın izzeti her ferdin ortak mirasıdır.

Tüm insanlar aynı ağacın yaprakları ve meyveleridir, hepsi Hz. Âdem'in ağacının dallarıdır, hepsinin kökeni aynıdır. Hepsinin üzerine aynı yağmur yağmıştır, büyümelerini aynı sıcak güneş sağlar, hepsi aynı meltemle tazelenir. Var olan ve onları birbirinden ayıran farklar sadece şunlardır: Rehberliğe ihtiyacı olan çocuklar, eğitilmesi gereken cahiller, ilgilenilmesi ve iyileştirilmesi gereken hastalar. Bu yüzden tüm insanlığın Allah'ın merhameti ve lütfu ile çevrelenmiş olduğunu söylüyorum. Kutsal Yazıların bize söylediği gibi: "Her insan Tanrı önünde eşittir. O, insanlar arasında ayırım yapmaz."

III) Hz. Bahau'llah'ın üçüncü prensibi şudur:

Din, Sevgi ve Dostluk Sebebi Olmalıdır

Din; tüm kalpleri birleştirmeli, savaşların ve anlaşmazlıkların veryüzünden silinmesine sebep olmalı, ruhaniyet doğurmalı ve her yüreğe yaşam ve ışık vermelidir. Eğer din bir sevgisizlik, nefret ve bölünme nedeni olacaksa olmaması daha iyidir ve böyle bir dinden uzaklaşmak gerçekten dindarca bir hareket olacaktır. Zira açıktır ki bir ilacın amacı iyileştirmektir; ama ilaç sadece şikâyeti artırıyorsa bırakılması daha iyidir. Sevgi ve birlik nedeni olmayan bir din, hangisi olursa olsun din değildir. Kutsal peygamberlerin tamamı ruhun doktoru gibiydiler. İnsanlığın, sağlığına kavuşması için reçeteler yazdılar. Bu yüzden hastalığa yol açan herhangi bir ilaç, büyük ve yüce Hekim'den gelmiş bir ilaç değildir.

IV) Hz. Bahau'llah'ın dördüncü prensibi şudur:

Din ve Bilimin Birliği

Bilimi bir kanat ve dini de diğer kanat olarak düşünebiliriz. Bir kuş uçmak için iki kanada ihtiyaç duyar; bir tanesi tek başına faydasızdır. Bilimle çelişen veya onunla zıtlaşan bir din, cehaletten ibarettir; zira cehalet bilginin zıddıdır.

Yalnızca önyargılı ritüel ve ayinlerden oluşan din, hak değildir. Din ve bilimin birleşmesine vesile olmak için ısrarla gayret edelim.

Hz. Muhammed'in damadı Hz. Ali "Bilime uygun olan, dine de uygundur." demiştir. İnsan zekâsının anlayamadığı bir şeyi din de kabul etmemelidir. Din ve bilim el ele yürür ve bilime aykırı hiçbir din, hak değildir.

V) Hz. Bahau'llah'ın beşinci prensibi şudur:

Din, Irk veya Mezhep Önyargıları İnsanlığın Temelini Yıkar

Dünyadaki tüm ayrılıklara, nefret, savaş ve katliamlara bu önyargılardan biri ya da diğeri neden olmaktadır.

Bütün dünya tek bir ülke, tüm milletler tek bir millet, tüm insanlar aynı ırka mensup olarak görülmelidir. Dinî, ırksal ve milli ayrımlar insanın yarattığı ve gerekli olduğunu da yine sadece kendisinin düşündüğü şeylerdir. Allah'ın nezdinde İranlı, Arap, Fransız ya da İngiliz yoktur. Allah herkesin Allah'ıdır ve O'nun için yaratılış tektir. Allah'a itaat etmeli ve tüm önyargılarımızı terk edip dünyaya barışı getirerek O'nu takip etmeye çalışmalıyız.

VI) Hz. Bahau'llah'ın altıncı prensibi şudur:

Geçim Kaynaklarında Fırsat Eşitliği

Her insanın yaşama hakkı vardır. Dinlenmeye ve belli bir düzeyde refaha da hakkı vardır. Zengin bir adam sarayında nasıl lüks ve azami konfor içinde yaşayabiliyorsa fakir bir adam da yaşamın temel gereksinimlerine sahip olabilmelidir. Kimse açlıktan ölmemelidir; herkesin yeterli giysisi olmalıdır; bir insanın hiçbir geçim kaynağı yokken diğeri aşırı bolluk içinde yaşamamalıdır.

Daha mutluluk verici koşullar sağlamak için tüm gücümüzle çaba gösterelim ki tek bir insan bile mahrumiyet yaşamasın.

VII) Hz. Bahauallah'ın yedinci prensibi şudur:

İnsanların Eşitliği — Kanun Önünde Eşitlik

Egemen olması gereken şey birey değildir; Hukuktur. Böylece dünya güzel bir yer olacak ve hakiki kardeşlik gerçekleşecektir. İnsanlar birliğe kavuşunca gerçeği de bulmuş olacaklardır.

VIII) Hz. Bahauallah'ın sekizinci prensibi şudur:

Evrensel Barış

Her ulusun hükümetleri ve halkları tarafından, her bir ülkeden ve hükümetten üyelerin birlik içinde toplanacağı bir Yüce Mahkeme seçilmelidir. Her anlaşmazlık bu Mahkeme'ye getirilmelidir. Onun baş görevi savaşı önlemektir.

IX) Hz. Bahauallah'ın dokuzuncu prensibi şudur:

Din, Siyasi Meselelerle Meşgul Olmamalıdır

Din; ruha dair şeylerle ilgilenir, siyaset ise dünya meseleleriyle. Dinin düşünce dünyasıyla meşgul olması gerekir, siyaset ise cismani dünya ile ilgilenir.

Ruhani olarak gelişebilmeleri için insanları eğitmek, yönlendirmek, iyi öğütler vermek ve bilgilendirmek din adamlarının işidir. Bu kişilerin siyasi konularla hiçbir ilgileri yoktur.

X) Hz. Bahauallah'ın onuncu prensibi şudur:

Kadınların Eğitim ve Öğretimi

Kadınlar, yeryüzünde erkeklerle eşit haklara sahip olup din ve toplum içinde çok önemli bir unsurdurlar. Kadınlar en yüksek imkânlarla sahip olmaktan alıkonulduğu sürece erkekler de ulaşabilecekleri yüksek seviyeye çıkamayacaklardır.

XI) Hz. Bahauallah'ın on birinci prensibi şudur:

Kutsal Ruh'un Gücü — Ruhani Gelişim Yalnız Onunla Elde Edilir

Ruhani gelişim yalnızca Ruh'u'l-Kuds'ün nefesiyle gerçekleşebilir. Maddi dünya ne kadar gelişirse gelişsin, ne kadar harika görünürse görünsün, ruhu olmadığı sürece asla cansız bir bedenden başka bir şey olamaz. Çünkü bedene can veren ruhtur; beden tek başına gerçek bir değeri yoktur. Maddi beden Ruh'u'l-Kuds'ün inayetlerinden mahrum kaldığında durağanlaşır.

İşte bunlar, Hz. Bahauallah'ın çok kısaca açıklanan bazı prensipleridir.

Kısacası, herkese düşen görev, gerçeğin âşıkları olmaktır. Kendimizi asla şahsiyetlere bağlamamaya dikkat ederek her dönemde ve her ülkede gerçeği arayalım. Nerede parlarsa parlansın ışığı görelim ve nerede doğarsa doğsun gerçeğin ışığını tanıyabilelim. Gülün kokusunu, onu saran dikenlerin arasından içimize çekelim; her berrak pınardan akan suyu içelim.

Paris'e geldiğimden beri sizin gibi Parislilerle tanışmak bana çok keyif verdi. Zira Allah'a övgüler olsun ki akıllısiniz, önyargısızsiniz ve gerçeği bilmeyi arzuluyorsunuz. Gönüllerinizde insan sevgisi var ve hayır işleri ve birliğin sağlanması için elinizden geleni yapıyorsunuz. Bu, Hz. Bahauallah'ın özellikle arzu ettiği şeydir.

Bu nedenle aranızda olmaktan çok mutluyum ve Allah'ın başlıklarının muhatabı olup ruhaniyeti bu ülkenin her köşesine yayacak vasıtalar olasınız diye sizler için dua ediyorum.

Zaten harikulade bir maddi medeniyete sahipsiniz; aynı şekilde ruhani medeniyet de sizin olsun.

Bay Bleck Hz. Abdülbaha'ya teşekkür etti ve yanıt olarak şunları söyledi:

“Az önce dile getirdiğiniz güzel düşüncelerden ötürü size çok minnettarım. Umarım bu iki hareket bir an önce tüm dünyada yaygınlaşır. O zaman insanlığın birliği, kendi otağını dünyanın merkezinde kuracaktır.”

40. İLK PRENSİP: GERÇEĞİ ARAMAK

Camöens Bulvarı No: 4, Paris

10 Kasım

Hz. Bahauallah'ın Öğretisinin ilk prensibi şudur:

Gerçeği Aramak

Bir insan gerçeği arayışında başarılı olacaksa, öncelikle, gözünü geçmişin tüm geleneksel hurafelerine kapatmak zorundadır.

Yahudilerin geleneksel hurafeleri vardır; ne Budistler ve Zerdüştiler ne de Hıristiyanlar bunlardan azadedir! Tüm dinler, zamanla gelenek ve dogmalarla kuşatıldı.

Hepsi, ayrı ayrı, kendisinin gerçeğin tek koruyucusu ve diğer bütün dinlerin yanılğılardan ibaret olduğunu düşünür. Kendileri haklı, başka herkes hatalıdır! Yahudiler, gerçeğin tek sahibinin kendileri olduğuna inanır ve diğer tüm dinlerin yanlış olduğunu iddia ederler. Hıristiyanlar, tek gerçek dinin kendi dinleri ve diğer hepsinin asılsız olduğunu ileri sürerler. Budistler ve Müslümanlar da aynı şekildedir; gerçeğe sadece kendilerinin sahip olduğunu düşünürler. Eğer hepsi birbirini yanlış buluyorsa gerçeği nerede arayacağız? Hepsi birbiriyle çelişiyorsa hiçbiri gerçek olamaz. Eğer bir insan tek gerçek dinin kendi dini olduğuna inanıyorsa diğer dinlerdeki gerçeğe körleşiyor demektir. Örneğin bir Yahudi, İsrail dininin zahiri uygulamalarıyla sınırlı kalmışsa gerçeğin başka bir dinde de var olabileceğini anlama imkânını bizzat kendisi engeller; ona göre gerçek, kendi inancının sınırları içinde olmalıdır!

Bu nedenle kendimizi dinin yüzeysel biçim ve uygulamalarından koparmalıyız. Ne kadar güzel olurlarsa olsunlar bu biçim ve uygulamaların, İlahi gerçeğin sıcacık kalbini ve canlı uzuvlarını örten giysilerden başka bir şey olmadığını idrakine varmalıyız. Tüm dinlerin özündeki gerçeği bulmayı başaracaksa geleneklerden kaynaklanan önyargıları terk etmeliyiz. Eğer bir Zerdüştü güneşin Tanrı olduğuna inanıyorsa diğer dinlerle nasıl birlik kurabilir? Putperestler çeşitli putlarına inanırlarken Allah'ın tekliğini nasıl anlayabilirler?

Bu yüzden gerçeği arayışta bir ilerleme kaydetmek istiyorsak hurafeleri terk etmemiz gerektiği açıktır. Eğer tüm arayıcılar bu prensibe uyarlarsa gerçeğe dair berrak bir vizyon elde edeceklerdir.

Eğer beş kişi gerçeği aramak üzere bir araya gelirse işe, kendilerini tüm özel koşullarından ayırmak ve tüm yerleşmiş fikirleri terk etmek suretiyle başlamalıdır. Gerçeği bulabilmek için önyargılarımızdan, kendi küçük ve önemsiz düşüncelerimizden vazgeçmeliyiz. Açık ve alıcı bir zihin gereklidir. Eğer kadehimiz benlikle doluyorsa onda hayat suyuna yer yoktur. Kendimizin haklı ve

başka herkesin haksız olduğu yanlışlığı, birliğe giden yoldaki tüm engellerin en büyüğüdür ve eğer gerçeğe ulaşacaksak birlik gereklidir; zira gerçek tektir.

Bu nedenle, eğer cidden gerçeği aramak istiyorsak, kendi önyargılarımızı ve batıl inançlarımızı terk etmek zorundayız. Bağnazlık, hurafe ve önyargı ile gerçeği zihnimizde birbirinden ayırmadıkça ilerleme gösteremeyiz. Eğer bir şeyi gerçekten arıyorsak onu bulmak için her yere bakarız. Gerçeği ararken uygulamamız gereken prensip budur.

Bilim kabul edilmelidir. Hiçbir gerçek, bir başka gerçekle çelişemez. Işık, hangi lambada yanarsa yansın iyidir! Bir gül, hangi bahçede açarsa açsın güzeldir! Bir yıldız, Doğu'dan da Batı'dan da parlarsa aynı parlaklığa sahiptir. Önyargıdan arınmış olun ki ufkun hangi noktasından doğarsa doğsun Gerçeklik Güneşi'ni seversiniz! Fark edeceksiniz ki eğer İlahi ışık Hz. İsa'da parladıysa aynı şekilde Hz. Musa'da ve Hz. Buda'da da parlamıştır. İçten bir arayıcı bu gerçeğe varacaktır. "Gerçeği Aramak" ile kastedilen şey budur.

Bu, ayrıca şu anlama da gelir: Daha önce öğrendiğimiz her şeyi, gerçeğe götüren yolda adımlarımıza köstek olabilecek her şeyi bertaraf etmeye istekli olmalıyız. Eğer gerekiyorsa eğitimimize en baştan başlamaktan kaçınmamalıyız. Tek bir dine veya tek bir şahsiyete olan sevgimizin, gözlerimizi körleştirerek bizi batıl inançların esiri haline getirmesine izin vermemeliyiz! Bütün bu bağlardan kurtulup özgür kılınmış zihinlerle aradığımız zaman hedefimize ulaşmayı başarabiliriz.

"Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak"¹⁷ Dolayısıyla gerçeği tüm dinlerde görebiliriz, zira gerçek hepsindedir ve gerçek tektir!

¹⁷ İncil, Yuhanna 8:32

41. İKİNCİ PRENSİP: İNSANLIĞIN BİRLİĞİ

11 Kasım

Dün Hz. Bahau'llah'ın Öğretisi'nin ilk prensibi olan "Gerçeği Aramak" hakkında konuştum. İnsanın hurafe niteliğindeki her şeyi ve bunun yanında gözlerini gerçeğin tüm dinlerdeki varlığına karşı körleştiren her geleneği bir kenara koymasının ne kadar gerekli olduğunu anlattım. İnsan, dinin bir şeklini sevip ona dört elle sarılırken diğer dinlere karşı olumsuz duygular beslemeye izin vermemelidir. Gerçeği bütün dinlerde araması esastır ve bu arayışı içtense, elbette başarılı olacaktır.

"Gerçeği Ararken" yapacağımız ilk keşif, bizi ikinci prensibe götürür; bu da "İnsanlığın Birliği"dir. Tüm insanlar yüce Allah'ın kullarıdır. O, tüm dünya halklarına hükmeden ve tüm evlatlarını seven tek İlah'tır. Tüm insanlar bir ailedir; insanlık tacı her başın ziyetidir.

Yaratıcı'nın nazarında tüm evlatları eşittir; O'nun iyiliği hepsinin üzerine yağar. Şu milleti ya da bu milleti kayırmaz, hepsini aynı şekilde O yaratmıştır. Hal böyleyken, bizler neden bir ırkı diğerinden ayıran ayrımlar yapalım? Neden halklar arasında uyuşmazlık ve nefret doğuran hurafe ve geleneklerle engeller yaratalım?

İnsanlık ailesinin fertleri arasındaki tek fark mertebe farkıdır. Bazıları bilgisiz çocuklar gibidir ve olgunlaşana dek eğitilmeleri gerekir. Bazıları hastalara benzer; şefkat ve dikkatle tedavi edilmelidirler. Hiç kimse kötü ya da şeytan değildir! Bu muhtaç çocuklar bize itici gelmemeli. Onlara büyük bir nezaketle muamele edip cahil olanı eğitmeli ve hasta olanın bakımını sevgiyle yapmalıyız.

Düşünün: Varoluş için birlik zorunludur. Hayatın temel nedeni sevgidir; öte yandan ayrılık, yok olma sebebidir. Örneğin maddi varlık âleminde her şey hayatını birliğe borçludur. Odunu, minerali ya da taşı

oluşturan elementler çekim yasasıyla bir arada tutulurlar. Bu yasa bir an bile işlemese bu elementler bir arada kalamaz; dağılıp gider ve maddenin o özel şekliyle varlığı son bulur. Çekim yasası, bazı elementleri bu güzel çiçek biçiminde bir araya getirmiştir. Ama çekim yasası ortadan kalkarsa çiçek ayrışacak ve bir çiçek olarak varlığı son bulacaktır.

Bu, büyük insanlık bedeninde de böyledir. O harika Çekim, Uyum ve Birlik Yasası bu olağanüstü Yaratılışı bir arada tutar.

Bütünde olduğu gibi parçalarda da böyledir; ister bir çiçek ister bir insan bedeni olsun çekim prensibini ondan çekip aldığımız zaman bunların ikisi de ölür. O halde şurası açıktır ki çekim, uyum, birlik ve Sevgi yaşam sebebidir; oysa nefret, uyuşmazlık, kin ve ayrılık ölüm getirir.

Varlık âleminde bölünmeye yol açan her şeyin ölüme sebep olduğunu görmüş olduk. Aynı yasa benzer şekilde ruhani âlemde de işler.

Bu nedenle Biricik Allah'ın tüm kulları her türlü nefret, anlaşmazlık ve çatışmadan kaçınarak sevgi yasasına bağlı kalmalıdır. Doğayı gözlemlediğimizde şunu görürüz: Yumuşak başlı hayvanlar, sürüler ve kabileler halinde gruplaşırlar; öte yandan vahşi ve yırtıcı hayvanlar, örneğin aslan, kaplan ve kurt, vahşi ormanlarda yalnız yaşarlar. İki kurt ya da iki aslan birlikte dostça yaşayabilir; ama bin tane kuzu aynı ağılı paylaşır, çok sayıda geyik bir sürü meydana getirebilir. Aynı yerde iki kartal yuva yapabilir; ama binlerce güvercin tek bir yaşam alanında toplanabilir.

İnsan da en azından bu yumuşak başlı hayvanlar arasında sayılmalıdır; ancak insan vahşileştiğinde hayvanlar âleminin en vahşi üyesinden bile daha zalim ve kötü olur!

Hz. Bahauallah, artık “İnsan Âleminin Birliği”ni ilan etmiştir. Tüm halklar ve uluslar tek bir aileye mensup olup tek Baba’nın çocuklarıdır ve erkek ve kız kardeşler gibi olmaları gerekir! Sizlerin de yaşamınızda bu öğretiyi sergileyip yaymak için çaba göstermenizi umarım.

Hz. Bahauallah, düşmanlarımızı bile sevmemiz ve onlara dostlarımızımız gibi davranmamız gerektiğini söylemiştir. Eğer tüm insanlar bu prensibe uysalardı en büyük birlik ve anlayış insanlığın kalbinde tesis edilirdi.

42. ÜÇÜNCÜ PRENSİP

[“Din, Sevgi ve Dostluk Sebebi Olmalıdır” prensibi hem bu kitapta notlarına yer verilen Konuşmaların çoğunda hem de bazı diğer Prensiplere dair açıklamalarda çokça vurgulanmıştır.]

43. DÖRDÜNCÜ PRENSİP: DİN VE BİLİM ARASINDAKİ İLİŞKİNİN KABULÜ

Camöens Bulvarı No: 4, Paris

12 Kasım

Hz. Abdülbaha şöyle buyurdu:

Sizlere Hz. Bahauallah’ın bazı prensiplerinden bahsetmişim: Gerçeği Aramak ve İnsanlığın Birliği. Şimdi de Dördüncü Prensibi, Din ve Bilim Arasındaki İlişkinin Kabulünü açıklayacağım.

Gerçek din ve bilim arasında bir çelişki yoktur. Bir din, bilimle zıtlaşırsa bütünüyle hurafeye dönüşür; yani bilgiye aykırı olan şey cehalettir.

Bir insan, bilimin imkânsız olduğunu ispatladığı bir şeyin gerçekliğine nasıl inanabilir? İnsan; eğer akla aykırı bir şeye inanıyorsa bu, imandan ziyade, cahilce batıl inançtır. Tüm dinlerin gerçek prensipleri, bilimsel öğretilerle uyumludur.

Allah'ın Birliği mantığa uygundur ve bilimsel çalışmalarla elde edilen sonuçlara aykırı bir fikir değildir.

Tüm dinler, iyi olanı yapmamız; cömert, içten, doğru sözlü, yasalara saygılı ve vefalı olmamız gerektiğini öğretir. Bunların hepsi akla uygun şeylerdir ve insanlığın gelişebileceği tek yol da mantıken budur.

Dini yasaların tümü akla uygun olup hitap ettikleri insanlara ve geldikleri zamanın ihtiyaçlarına göre şekillenmiştir.

Din iki ana bölümden oluşur:

(1) Ruhani

(2) Uygulama

Ruhani bölüm asla değişmez. Allah'ın tüm Mazharları ve Nebileri aynı gerçekleri tebliğ etmiş ve aynı ruhani yasayı getirmişlerdir. Hepsi aynı ahlaki yasayı öğretir. Gerçekte, ayrılık yoktur. Güneş, insan aklını aydınlatmak üzere birçok ışın göndermiştir ve ışık her zaman ayındır.

Dinin uygulama kısmı dışsal biçim ve törenlerle ve bazı suçların cezalandırılma biçimiyle ilgilidir. Bunlar, yasanın maddi tarafıdır: Geleneklere ve insanların tutum ve davranışlarına kılavuzluk yapar.

Hız. Musa'nın zamanında ölümle cezalandırılan on suç vardı. Hız. İsa geldiğinde bu değışti: "göze göz, dişe diş"¹⁸ kuralı "düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyi davranın"¹⁹ haline dönüştü ve o eski sert yasa yerini sevgi, merhamet ve hoşgörü yasına bıraktı!

Geçmiş devirlerde hırsızlığın cezası sağ elin kesilmesiydi; zamanımızda bu yasa artık uygulanamaz. Bu çağda babasına lanet okuyan kişinin yaşamasına izin verilirken eskiden ölümle cezalandırılırdı. Bu nedenle şu açıktır ki ruhani yasa asla değışmezken pratik kuralların uygulanışı, zamanın gereklerine göre değışmelidir. Dinin ruhani yönü daha önde gelir ve ikincisinden daha önemlidir: Bu, her zaman böyledir; asla değışmez! Bu; dün de böyleydi, bugün de böyledir ve sonsuza dek böyle olacaktır! "Başlangıçta olduğu gibi bugün de öyledir ve hep böyle olacaktır."

Şimdi, her dinin ruhani ve değışmez olan yası kapsamında tüm ahlaki konular mantıken doğrudur. Eğer din, mantığa aykırı olsaydı din olmaktan çıkar ve sadece bir gelenek haline gelirdi. Din ve bilim, insan zekâsını yükseltebilecek ve insan ruhunu geliştirebilecek iki kanattır. Yalnızca tek bir kanatla uçmak mümkün değildir! Bir insan yalnızca din kanadıyla uçmaya çalışacak olursa hızla hurafe çamuruna saplanacak, öte yandan yalnız bilim kanadıyla da gelişim gösteremeyecek ve bu sefer materyalizmin çaresizlik bataklığına sürüklenecektir. Bugünkü dinlerin hepsi batıl uygulamalara saplanmış, hem temsilcisi oldukları öğretinin gerçek prensipleri ile hem de zamanın bilimsel keşifleri ile uyumlarını kaybetmişlerdir. Birçok dini lider, dinin öneminin esas itibarıyla çeşitli dogma, ritüel ve törensel uygulamaların bir toplamından oluştuğu düşüncesine kapılmıştır! Ruhlarını tedavi etme iddiasında oldukları kişilere de aynı şeye inanmaları telkin ediliyor ve bu insanlar da şekilsel uygulamaları manevi gerçeklerle karıştırıp ısrarla bunlara sarılıyorlar.

¹⁸ İncil Matta 8:38

¹⁹ Bkz. İncil Matta 8:44: "... düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin."

Şimdi bu şekilsel uygulama ve ritüeller, kiliseden kiliseye ve mezhepten mezhebe değişmekte ve hatta anlaşmazlığı, nefreti ve ihtilafı besleyecek şekilde birbiriyle çelişmektedir. Bu çekişmenin yarattığı sonuç, birçok aydının din ve bilimin zıt kavramlar olduğuna inanmasıdır. Bunlara göre dinde düşünceye yer yoktur ve bilimle hiçbir şekilde uyuşmaz; tam aksine bunların birbirleriyle karşıt olması kaçınılmazdır. Bunun yarattığı talihsiz etki ise şudur: Bilim dinle bağını koparmıştır; din ise, cazip buldukları dogmalar bilime aykırı olsa bile bunların kabul edilmesinde ısrar eden bazı din hocalarının talimatlarının körü körüne ya da aşağı yukarı duygusuz bir şekilde takip edilmesine dönüşmüştür. Bu; akılsızlıktır, çünkü bilimin ışık olduğu son derece aşikârdır ve gerçeklik iddia eden bir din de bilgiye karşı değildir.

“Aydınlık ve Karanlık”, “Din ve Bilim” ifadelerine aşinayız. Ancak bilimle el ele yürümeyen dinin bizzat kendisi hurafe ve cehalet karanlığının içinde demektir.

Dünyadaki anlaşmazlık ve ayrılıkların çoğu, bu insan icadı zıtlasma ve çelişkilerin sonucudur. Eğer din bilimle uyum içinde olsaydı ve birlikte yürüselerdi bugün insan ırkını sefalete düşüren nefret ve kızgınlığın çoğu son bulurdu.

İnsanı diğer yaratıklardan ayıran ve farklı bir varlık yapan şeyin ne olduğunu düşünün. Bu; onun muhakeme gücü, onun akıllı değil midir? İnsan, din konusunu incelerken bunlardan faydalanmayacak mıdır? Size derim ki sizlere din olarak sunulan her şeyi, akıl ve bilim terazisinde dikkatle tartınız. Eğer bu testi geçerse o zaman kabul ediniz, çünkü gerçektir! Ancak eğer uygun değilse o zaman reddediniz, çünkü cahilce bir şeydir!

Etrafınıza bakınız ve bugünün dünyasının nasıl hurafeler ve dışsal şekiller içinde boğulduğunu görünüz!

Bazıları, kendi hayallerinin ürünü olan şeylere taparlar: Bunlar, kendileri için bir Tanrı tasavvur edip ona bağlanırlar; oysa kendi sınırlı akıllarının yarattığı şey, görünen ve görünmeyen her şeyin o Güçlüler Güçlüsü Yaratıcısı olamaz! Başkaları ise güneşe ya da ağaçlara, bir de taşlara taparlar! Geçmiş çağlarda denize, bulutlara ve hatta çamura bağlananlar bile vardı!

Bugün insanlar, zahiri şekil ve törenlere öyle derinden bağlılar ki şu ritüel ya da bu uygulama konusunda ihtilafa düşüyorlar; o kadar ki insan her taraftan bu sıkıcı tartışmaları ve kargaşayı duyar hale geliyor. İdrak ya da muhakeme gücü zayıf insanlar vardır; ancak bunların anlayış kapasiteleri düşük diye dinin gücünden ve kuvvetinden şüphe duyulmaması gerekir.

Küçük bir çocuk doğayı yöneten yasaları kavrayamaz ama bu, o çocuğun zekâ açısından olgunlaşmamış olmasındandır; büyüyüp eğitim gördüğünde ebedi gerçekleri o da anlayacaktır. Bir çocuk dünyanın güneşin etrafında döndüğünü kavrayamaz, ama zekâsı keskinleştiğinde bu gerçek onun için de net ve açık hale gelir.

Kimi zihinler gerçeği anlayamayacak kadar zayıf ya da olgunlaşmamış olsalar dahi dinin bilime aykırı olması imkânsızdır.

Tanrı; dini ve bilimi, anlayışlarımız için bir ölçüt kılmıştır. Böylesine harikulade bir gücü ihmal etmekten sakınınız. Her şeyi bu terazide tartınız.

İdrak gücü olan insan için din açık bir kitaba benzerken muhakeme ve akıldan yoksun bir insanın Allah'ın İlahi gerçeklerini anlaması nasıl mümkün olabilir?

İnandığınız her şeyi bilimle uyumlu hale getiriniz; bir karşıtlık olamaz, zira gerçek tektir. Din; bu hurafelerden, geleneklerden, ahmakça dogmalardan kurtulup bilimle ittifak ettiği zaman dünyada ortaya çıkacak olan birleştirici ve temizleyici büyük bir kuvvet tüm

savaşları, anlaşmazlıkları, uyuşmazlıkları ve çekişmeleri silip süpürecek ve o zaman insanlık Allah'ın sevgisinin kuvveti altında birleşecektir.

44. BEŞİNCİ PRENSİP: ÖNYARGILARIN ORTADAN KALDIRILMASI

Camöens Bulvarı No:4, Paris

13 Kasım

İster dini, ister ırksal, ister politik ya da milli olsun tüm önyargılardan vazgeçilmesi gerekir; çünkü bu önyargılar dünyanın hastalığına sebep olmuştur. Bu, öyle ağır bir hastalıktır ki engel olunmadığı takdirde tüm insan ırkının mahvolmasına sebep olabilecek güçtedir. Tüm yıkıcı savaşlar, beraberinde gelen korkunç katliam ve acılarla birlikte, bu önyargıların ya birinden ya diğerinden kaynaklanmıştır.

Bu günlerde devam eden üzücü savaşlar ya bir milletin diğerine beslediği fanatikçe dini nefret ya da ırk veya renk önyargıları sebebiyle olmaktadır.

Önyargının diktiği tüm bu engeller yıkılana dek insanlığın huzur bulması imkânsızdır. Hz. Bahauallah bu yüzden şöyle söylemiştir: “Bu önyargılar insanlık için yıkıcıdır.”

İlk olarak dini önyargıyı düşününüz: Sözde dindar denilen milletleri ele alınız; eğer gerçekten Allah'a tapıyor olsalardı O'nun birbirini öldürmeyi yasaklayan Yasasına itaat ederlerdi.

Eğer din adamları sevgi dolu Tanrı'ya gerçekten bağlı olup Rahmani Işık'a hizmet etselerdi kendi ümmetlerine “Tüm insanlara sevgi ve iyilik beslemek” temel Buyruğunu öğretirlerdi. Ama bunun

tam tersini görüyoruz, çünkü halkları savaşa teşvik edenler genellikle din adamlarıdır. Dini nefret her zaman en acımasız olandır!

Bütün dinler, birbirimizi sevmeyi; başkalarının hatalarını ayıplamaya kalkmadan önce kendi noksanlarımızı aramamız, kendimizi komşularımızdan üstün görmememiz gerektiğini öğretir! Dikkatli olmamız gerekir, zira akıbetimizin iyi mi kötü mü olacağını bilemeyiz.

Biz kimiz ki yargılayalım? Allah'ın nazarında kimin en doğru insan olduğunu nasıl bileceğiz? Allah'ın düşünceleri bizimkine benzemez! Nice insan olmuştur ki dostlarına mübarek biri gibi görünürken çok aşağılık bir duruma düşmüştür. Yahuda İskaryot'u düşününüz; iyi başladı ama sonunu hatırlayınız! Öte yandan Havari Pavlus önceleri Hz. İsa'nın düşmanıyken daha sonra O'nun en sadık hizmetkârı oldu. Öyleyse nasıl olur da kendimizi göklere çıkarıp diğerlerini hakir görebiliriz?

O halde alçakgönüllü, önyargısız olalım; başkalarının iyiliğini kendi iyiliğimize tercih edelim! Hiçbir zaman "Ben inançlıyım, o kâfirdir", "Ben Allah'a yakınım, o ise reddedilmiş biri" demeyelim. Nihai yargının ne olacağını asla bilemeyiz! Bu yüzden herhangi bir desteğe ihtiyacı olan herkese yardım edelim.

Cahil olanı eğitelim ve küçük çocuğa olgunlaşana dek göz kulak olalım. Düşkünlük ya da günahın derinliklerine yuvarlanmış birisini gördüğümüzde ona nezaket göstermeli, elinden tutmalı, tekrar ayağa kalkıp gücünü geri kazanmasına yardım etmeliyiz; ona sevgi ve şefkatle yol göstermeli, bir düşman gibi değil bir dost gibi muamele etmeliyiz.

Hiçbir fâniye kötümüş gözüyle bakmaya hakkımız yoktur.

İrksal önyargı hakkında: Bu; hayal ürünü, apaçık ve düpedüz bir hurafedir! Zira Tanrı hepimizi tek bir ırktan yaratmıştır. Başlangıçta herhangi bir fark yoktu, çünkü hepimiz Hz. Âdem'in soyundanız.

Başlangıçta dünyada herhangi bir sınır ve engel de yoktu; hiçbir halkın dünyanın herhangi bir köşesinde diğerinden daha fazla hakkı yoktu. Allah'ın nazarında çeşitli ırklar arasında hiçbir fark yoktur. İnsanoğlu neden böyle bir önyargı icat etsin ki? Nasıl oluyor da bir yanılısama yüzünden savaş çıkarıyoruz?

Allah, insanları birbirlerini yok etsinler diye yaratmadı. Tüm ırklar, kabileler, mezhep ve sınıflar Semavi Babalarının yanında eşit hakka sahiptir.

Tek fark Tanrı'nın yasalarına sadakat ve bağlılık derecesinde yatar. Yanan meşaleler gibi olanlar da vardır, insanlık semasında yıldız gibi parlayanlar da. İnsanlığı sevenler; hangi millet, inanç ya da renkten olurlarsa olsunlar en üstün insanlardır. Çünkü onlar Allah'ın şu mübarek sözleri söyleyeceği kişilerdir: "Aferin size Benim iyi ve sadık kullarım." O gün Allah bize "İngiliz, Fransız ya da İranlı mısınız? Doğu'dan mı Batı'dan mı geliyorsunuz?" diye sormayacaktır.

Tek gerçek fark şudur: Bir ruhani olanlar vardır bir de dünyevi olanlar. İnsanlığın hizmetkârı olanlar, ki bunlar Yüceler Yücesi'nin sevgisiyle insanoğluna uyum ve birlik getirir, barışı ve iyiliği öğretirler. Diğer yandan bencil ve kardeşlerinden nefret eden insanlar vardır; bunların kalplerinde önyargı, sevgi dolu şefkatin yerini almıştır ve yarattıkları etki anlaşmazlık ve çatışmayı besler.

Bu iki grup insan hangi ırk ya da renge aitler? Beyaza mı, Sarıya mı, Siyaha mı, Doğu'ya mı, Batı'ya mı, Kuzey'e mi, Güney'e mi? Eğer bu farklılıkları Allah yarattıysa biz neden başka şeyler icat edelim? Siyasi önyargı da aynı derecede zararlı olup insanlar arasındaki acı çatışmaların en büyük sebeplerindendir. Anlaşmazlığı körüklemekten zevk alan insanlar vardır; bunlar, devamlı bir şekilde ülkelerini başka milletlerle savaşmak için kışkırtmaya çalışırlar. Neden? Bunlar, başka ülkelere zarar vererek kendi ülkelerine avantaj sağlayacaklarını düşünürler ve hem ün kazanmak hem de fetih mutluluğunu yaşamak için bir ülkeye zarar verip onu mahvetmek

üzere ordular gönderirler ki şöyle söylensin: “Şu ülke başka bir ülkeyi mağlup ederek onu boyunduruğu altına aldı.” Dökülen çok kanlar pahasına kazanılan bu zafer sonsuza dek sürmez! Günün birinde boyun eğdiren de boyun eğer ve mağluplar muzaffer olur! Geçmiş tarihi hatırlayınız: Fransa birkaç kez Almanya’yı fethetmedi mi? Sonra da Almanlar Fransızlara üstün gelmedi mi?

Fransa’nın İngiltere’yi de fethettiğini, sonra İngilizlerin Fransa karşısında zafer kazandığını da biliyoruz!

Bu parlak fetihler öyle kısa ömürlüdür ki! O halde neden insanların kanlarının dökülmesine istekli olacak kadar bunlara ve kazandırdıkları üne bu denli önem verelim? Herhangi bir zafer; sonucu insani kıyım, acı, keder ve her iki taraftan birçok yuvayı mahvedecek bir yıkım olan kaçınılmaz kötülükler kervanına değer mi? Zira sadece bir ülkenin acı çekmesi mümkün değildir.

Ah! Ruhani yasanın gücünün bir timsali olması gereken insan, Allah’ın isyankâr evladı, İlahi Öğreti’ye neden yüz çeviriyor da tüm enerjisini yıkım ve savaşa harcıyor?

Umudum odur ki bu aydınlık yüzyılda İlahi Sevgi Nuru, ışıyla tüm dünyayı aydınlatarak her insanın yüreğindeki alıcılığa ulaşsın; Gerçeklik Güneşi’nin ışığı siyasetçileri her tür önyargılı iddia ve hurafeden kurtulmaya ve özgürlüğüne kavuşmuş zihinlerle Allah’ın Siyasetini takip etmeye sevk etsin: Zira İlahi Siyaset mükemmel, beşeri siyaset ise yetersizdir! Tüm dünyayı Allah yaratmıştır ve İlahi Lütfunu bütün varlıklara bahşeder.

Bizler Allah’ın kulu değil miyiz? Mevlamıza uymayı ihmal edip emirlerini görmezden mi geleceğiz?

Dua ediyorum ki Tanrı’nın Egemenliği dünyaya insin ve tüm karanlıklar Semavi Güneş’in parlaklığıyla bertaraf edilsin.

45. ALTINCI PRENSİP: GEÇİM KAYNAKLARI

Camöens Bulvarı No: 4, Paris

Hz. Bahauallah'ın Öğretisinin en önemli prensiplerinden birisi şudur:

Her insanın, yaşadığı her yerde günlük ihtiyaçlarını karşılama hakkı olması ya da geçim kaynaklarının dengelenmesi.

İnsanların koşulları öyle düzenlenmelidir ki fakirlik yok olmalı ve herkes, mümkün olduğu ölçüde, mevki ve konumuna göre konfor ve refaha ortak olmalıdır.

Aramızda bir tarafta haddinden fazla zenginliğe sahip olanları, diğer tarafta hiçbir şeyleri olmayıp açlıktan kıvranan zavallıları görüyoruz; birçok muazzam sarayları olanlar ve başını sokacak bir yeri olmayanlar. Bazılarının son derece pahalı ve leziz yiyeceklerden oluşan birçok öğünü varken başkaları hayatta kalmak için bir dilim kuru ekmeği zor buluyor. Kimileri kadifeler, kürkler ve güzel kumaşlar giyerken diğerlerinin soğuktan korunmak için giydikleri şeyler yetersiz, yırtık pırtık ve incecik.

Bu durum yanlıştır ve düzeltilmelidir. Ancak bunu yaparken de dikkatli olmak gerekir. Bu mesele insanlar arasında mutlak eşitlik sağlanarak çözülemez.

Mutlak eşitlik boş bir hayaldir! Tamamıyla uygulanamaz bir şeydir! Hatta mutlak eşitlik sağlanmış olsa bile devam edemezdi ve varlığı mümkün olsaydı dünyadaki bütün düzen yıkılırdı. Sıralılık yasası insanlık âleminde her zaman hüküm sürmelidir. Tanrı, insanın yaratılışında böyle hüküm buyurmuştur.

Kimileri çok zekiyken kimileri ortalama seviyede zekâyâ sahiptir, bazıları ise bundan da yoksundur. Bu üç grup arasında sıralama vardır; ancak eşitlik yoktur. Hikmetin ve akılsızlığın eşit olması nasıl mümkün olabilir? İnsanlık bir orduya benzer; bu ordunun kendi seviyelerine uygun belli başlı görevleri olan bir generale, yüzbaşılara, astsubay ve erlere ihtiyacı vardır. Bir ordu ne sadece generallerden, ne sadece yüzbaşılardan ve ne de başlarında bir otorite bulunmayan erlerden oluşabilir. Böyle bir planın kesin sonucu, tüm orduya kargaşa ve moral çöküntüsünün hâkim olmasıdır.

Filozof kral Likurgus, Sparta halkının eşitliğini sağlayacak büyük bir plan yaptı ve fedakârlık ve hikmetle bu deneyi uygulamaya başladı. Sonra tebaasını çağırdı ve eğer ülkeden ayrılacak olursa aynı yönetim şeklini koruyacaklarına dair onlara yemin ettirdi; ayrıca kendisi dönene kadar her ne sebeple olursa olsun düzeni değiştirmeyeceklerdi. Bu yemine güvenerek ülkesi Sparta'dan ayrıldı ve bir daha geri dönmedi. Likurgus, mülkiyette ve krallığındaki yaşam koşullarında eşitliği sağlamakla memleketinin artık daimi mutluluğa ulaşacağı düşüncesiyle görevini bırakıp yüksek mevkisinden feragat etmişti. Ama tüm bu özverisi boşa gitti. Büyük deney başarısız oldu. Bir süre sonra her şey yıkılıp gitti ve hassasiyetle hazırladığı anayasa son buldu.

Böyle bir işe kalkışmanın beyhudeliği ve hayat şartlarında mutlak bir eşitlik sağlamanın imkânsız olduğu tarihi Sparta krallığında kendini göstermiştir. Böyle bir girişim aynı şekilde günümüzde de başarısızlığa mahkûmdur.

Bazılarının aşırı zengin ve diğerlerinin acınacak kadar fakir olması durumunu kontrol altına alarak bunu iyileştirmek için bir düzenleme yapılması gerektiği kesindir. Zenginliği sınırlandırmak önemli olduğu kadar fakirliği sınırlandırmak da önemlidir. İkisinde de

aşırılık iyi değildir. En makbulü ikisinin arasındır.²⁰ Bir sermayedarın büyük bir servetinin olması onun hakkıysa, işçisinin yeterli geçim kaynaklarına sahip olması da aynı ölçüde adildir.

Çevresinde fakruzaruret içinde birisi varken muazzam serveti olan bir bankerin varlığı söz konusu olmamalıdır. Fakirliğin açlık seviyesine ulaştığını görürsek bu, bir yerlerde bir zorbalık olduğunun somut bir işaretidir. İnsanlar bu konuda harekete geçmeli ve çok sayıda insanın sefaletine yol açan koşulları değiştirmek için daha fazla beklememelidir. Zenginler, servetlerinin fazlasını ihtiyaç sahiplerine bağışlamalı, yumuşak kalpli olmalı ve temel ihtiyaçlardan yoksunluğun acısını çeken mazlumları düşünerek şefkat dolu bir anlayış göstermelidirler.

Bu aşırı zenginlik ve yoksullukla ilgili özel yasalar çıkarılmalıdır. Hükümet üyeleri toplumun yönetimine dair planları yaparken Allah'ın yasalarını göz önüne almalıdırlar. İnsanlığın genel hakları kollanıp korunmalıdır.

Hükümetler, herkese eşit adalet sağlayan İlahi Yasa'ya uymalıdırlar. Esef verici ölçüde aşırı bir zenginliğin ve sefil, moral bozucu ve onur kırıcı olan fakirliğin ortadan kaldırılabilmesinin tek yolu budur. Bu yapılanı dek Allah'ın Yasası'na itaat edilmiş olunmayacaktır.

²⁰ *Krş.* Eski Ahit; Özdeyişler; Süleyman'ın Özdeyişleri 30:8: Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver.

46. YEDİNCİ PRENSİP: İNSANLARIN EŞİTLİĞİ

“Allah’ın Yasaları, ne iradeye ne güce dayanan ve ne de isteğe bağlı dayatmalardır; aksine gerçeğin, mantığın ve adaletin ifadeleridir.”

Yasalar önünde herkes eşittir ve bunun mutlak hâkim kılınması gerekir.

Cezanın amacı intikam değil, suçun önlenmesidir.

Hükümdarlar hikmet ve adaletle yönetmelidir; prensler, soylular ve köylüler adil muamele görme hakkına eşit şekilde sahiptir, hiçbir bireye ayrıcalık tanınmamalıdır. Bir yargıç “kişiler önünde eğilen” birisi olmamalı, önüne gelen her davada yasayı tam bir tarafsızlıkla uygulamalıdır.

Eğer birisi size karşı bir suç işlerse onu sizin affetmeye hakkınız yoktur; aynı suçun başkaları tarafından tekrar işlenmesine engel olmak için o kişi hukuk tarafından cezalandırılmalıdır, zira toplumun genel mutluluğu bireyin çekeceği sıkıntıdan daha önemlidir.

Doğuda ve Batıda ülkelerin tümünde eksiksiz adalet egemen olduğu zaman dünya bir güzellikler mekânı haline gelecektir. Allah’ın her kulunun itibar ve eşitliği kabul edilecek; insan ırkının dayanışma ideali, insanların gerçek kardeşliği hayata geçirilecek ve Gerçeklik Güneşi’nin göz kamaştırıcı ışığı tüm insanların ruhlarını aydınlatacaktır.

47. SEKİZİNCİ PRENSİP: EVRENSEL BARIŞ

Camöens Bulvarı No:4, Paris

Her ulusun halkı ve Hükümeti tarafından, üyeleri bütün ülke ve Hükümetlerden seçilmiş bir Yüce Mahkeme tesis edilmelidir. Bu Büyük Konsey'in üyeleri birlik içerisinde bir araya gelmelidir. Uluslararası nitelikteki her anlaşmazlık bu Mahkemeye götürülmelidir. Onun işi, savaş sebebi olabilecek her şeyi tahkim yolu ile düzenlemektir. Bu Mahkeme'nin baş görevi savaşı önlemek olmalıdır.

Genel barışa doğru atılacak büyük adımlardan birisi evrensel bir dilin oluşturulması olacaktır. Hz. Bahauallah, insanlığın hizmetkârlarının bir araya gelerek ya mevcut dillerden birisini seçmelerini ya da yeni bir dil oluşturmalarını emretmiştir. Bu konu kırk yıl önce Kitab-ı Akdes'te nazil olmuştur.²¹ Orada, dillerin çeşitliliği sorununun zor bir konu olduğuna işaret edilmiştir. Dünyada sekiz yüzdenden fazla dil vardır ve hiç kimse bunların hepsini öğrenemez.

Irklar, geçmişte olduğu gibi soyutlanmış değiller. Her ülkeyle yakın ilişkiler kurabilmek için artık onların dilini konuşmak zorunlu hale geldi.

Evrensel bir dil, her milletle ilişkiyi mümkün kılacaktır. Böylece sadece iki dil bilmek gerekecektir; ana dil ve evrensel dil. Bunların ikincisi insanın dünyadaki herkesle iletişim kurabilmesini sağlayacaktır!

Üçüncü bir dile ihtiyaç duyulmayacaktır. Herhangi bir ırk ya da ülkeden birisiyle bir tercüman gerekmeden konuşabilmek, herkes için ne kadar yararlı ve rahat bir şeydir!

²¹ Bkz. Kitab-ı Akdes no: 189

Esperanto bu düşünceyle oluşturulmuştur; iyi bir icat ve harikulade bir iştir, ancak geliştirilmesi gerekir. Mevcut haliyle Esperanto bazı insanlar için çok zordur.

Doğulu ve Batılı tüm dünya ülkelerinin delegelerinden oluşan uluslararası bir Kongre yapılmalıdır. Bu Kongre herkesin öğrenebileceği bir dil vücuda getirmeli ve böylece her ülke bu büyük avantajdan yararlanmalıdır.

Böyle bir dil kullanıma sunulana dek dünya bu iletişim aracına şiddetle ihtiyaç duymaya devam edecektir. Dil farklılığı, uluslar arasındaki sevgi ve güven eksikliğinin en büyük kaynaklarından birisidir; halkların arasındaki soğukluğun en başta gelen nedeni, her şeyden çok, birbirlerinin dillerini anlayamamalarıdır.

Eğer herkes aynı dili konuşabilseydi insanlığa hizmet etmek ne kadar daha kolay olurdu!

Bu nedenle Esperanto'ya değer veriniz; çünkü bu, Hz. Bahau'llah'ın en önemli yasalarından birisinin hayata geçirilmesinin ilk adımıdır ve geliştirilip iyileştirilmesine devam edilmelidir.

48. DOKUZUNCU PRENSİP: DİNİN SİYASETE KARIŞMAMASI

Camöens Bulvarı No: 4, Paris

17 Kasım

İnsan, hayatın akışı içinde iki ana dürtüyle hareket eder: “Ödüllendirilme Ümidi” ve “Cezalandırılma Korkusu”.

Dolayısıyla bu ümit ve bu korku Devlet yönetiminde önemli mevkiler üstlenmiş yetkililerce de ziyadesiyle önemsenmelidir. Bu kişilerin işi, yasaları çıkartmak için meşveret etmek ve bunların adilce uygulamasını sağlamaktır.

Dünya düzeninin çadırı “Ödül ve Ceza” direkleri üzerine kurulmuştur.

İlahi inancı ve ruhani ceza korkusu olmayan kişilerce yönetilen despot hükümetlerde yasaların icrası zorbaca ve adaletsizdir.

Baskının en büyük önleyicisi bu iki duygu, yani ümit ve korkudur. Bunların hem siyasi hem ruhani sonuçları vardır.

Eğer yasaları uygulayanlar, kararlarının ruhani sonuçlarını hesaba katıp dinin rehberliğini takip edecek olurlarsa, “uygulamada İlahi vekiller ve dünyadakiler için Allah’ın temsilcileri olurlar; Allah sevgisi adına O’nun kullarının çıkarlarını kendi çıkarlarını korurcasına müdafaa ederler.” Bir vali sorumluluğunun farkında olur ve İlahi Yasaya karşı gelmekten korkarsa vereceği kararlar adil olacaktır. Her şeyin ötesinde eğer amellerinin sonuçlarının kendisini dünyevi yaşamından sonra da takip edeceğine ve “ektiğini biçeceğine” inanırsa böyle bir kişi şüphe yok ki adaletsizlik ve zorbalıktan kaçınacaktır.

Bunun tam tersine eğer bir devlet görevlisi; amellerinin sorumluluğunun dünyevi yaşamla son bulduğuna inanır, İlahi lütuflara ve ruhani bir mutluluk âlemine dair hiçbir şey bilmez ve bunlara inanmazsa adil davranma duygusundan, zulmü ve adaletsizliği yok etme ilhamından mahrum olacaktır.

Bir yönetici, aldığı kararların İlahi Yargıç tarafından bir terazide tartılacağını ve kusurlu bulunmadığı takdirde Semavi Melekût'a girerek İlahi İnanetin ışığıyla aydınlanacağını bilirse hiç şüphesiz ki adalet ve hakkaniyetle davranacaktır. Devletin Bakanlarının din ışığıyla aydınlanmış olmalarının nasıl da önemli olduğuna bakınız!

Ancak din adamlarının, siyasi konularla hiçbir ilgileri yoktur! Dünyanın mevcut durumunda dini konular siyasetle karıştırılmamalıdır (çünkü bu ikisinin ilgi alanları aynı değildir).

Din; kalbe, ruha ve ahlaka ilişkin konularla ilgilenir.

Siyaset ise hayatın maddi yönleriyle uğraşır. Din âlimleri siyaset dünyasına müdahale etmemelidirler; insanların ruhani eğitimiyle meşgul olmalı, onlara her zaman iyi şeyler öğütlemeli, Allah'a ve insanlığa hizmet etmeye çalışmalıdırlar. Ruhani heyecanı uyandırmaya gayret etmeli ve insanlığın anlayış ve bilgisini artırmaya, ahlaki değerleri yükseltmeye ve adalete duyulan sevgiyi çoğaltmaya çabalamalıdırlar.

Hz. Bahau'llah'ın Öğretisi ile uyumlu olan şey budur. İncil'de de şöyle yazar: "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin."²²

İran'da önemli bazı Bakanlar arasında dindar, örnek alınacak, Allah'a inanan ve O'nun yasalarına itaatsizlikten korkan, adaletle hüküm verip halkı hakkaniyetle yönetenler vardır. Bu ülkede başka

²² Matta İncili 22:21

Valiler de vardır ki Allah korkuları yoktur; amellerinin sonuçlarını düşünmez ve kendi arzuları doğrultusunda iş görürler; bunlar, İran'ı büyük dert ve sıkıntıya sokmuşlardır.

Ey Allah'ın dostları, adalet timsalleri olarak yaşayınız! Böylece dünya, Tanrı'nın inayetiyle, davranışlarınızda adalet ve merhamet sıfatlarının tezahürlerini görebilsin.

Adalet, kimseyle sınırlı değildir; evrensel bir niteliktir. En aşağıdan en yukarıya, her sınıf insan arasında işlemesi sağlanmalıdır. Adalet kutsal kılınmalı ve tüm insanların hakları gözetilmelidir. Kendiniz için ne istiyorsanız başkaları için de yalnızca bunu isteyiniz. O zaman Allah'ın ufkundan parlayan Adalet Güneşi'nin mutluluğunu yaşarız.

Her bireye şerefli bir mevki bahşedilmiştir ve birey de bu mevkiyi terk etmemelidir. Adaletsizlik yapan mütevazı bir işçi, zorbalığıyla ün yapmış birisi ile eşit derecede suçludur. O halde hepimiz adalet ya da adaletsizlik arasında bir seçim yapmak durumundayız.

Umarım her biriniz adil olur ve düşüncelerinizi insanlığın birliğine yönlendirirsiniz; komşularınıza asla bir fenalık etmez, hiçbiri hakkında kötü bir söz söylemezsiniz; bütün insanların haklarına hürmet eder, kendinizden ziyade başkalarının yararını düşünürsünüz. Böylece Hz. Bahau'llah'ın öğretilerine uygun davranan İlahi adalet meşaleleri haline gelirsiniz. O, tüm yaşamı boyunca sayısız zorluk ve zulme insanlığa Ulûhiyet Âlemi'nin sıfatlarını göstermek, ruhun yüceliğini idrak ederek Allah'ın adaletinden tat almanızı sağlamak için katlanmıştır.

O'nun inayetiyle İlahi Lütuf sizlere yağacaktır ve ben de bunun için dua ediyorum!

49. ONUNCU PRENSİP: CİNSİYET EŞİTLİĞİ

Camöens Bulvarı No: 4, Paris

14 Kasım

Hız. Bahauallah'ın öğretisinin onuncu prensibi cinsiyet eşitliğidir.

Tanrı tüm yaratıkları çiftler halinde yaratmıştır. İster insan olsun ister vahşi hayvan ya da bitki, bu üç âlemdaki her şeyin iki cinsi vardır ve bunların arasında da mutlak bir eşitlik mevcuttur.

Bitki âleminde erkek ve dişi bitkiler vardır; iki taraf arasında eşitlik vardır, türlerinin güzelliğine eşit oranda sahiptirler. Ancak, gerçekten de meyvesi olan bir ağacın meyvesiz olandan daha üstün olduğu söylenebilir.

Hayvanlar âleminde de erkek ve dişilerin eşit hakları olduğunu görürüz ve her biri türünün avantajlarına sahiptir.

Şimdi doğanın bu iki alt âleminde bir cinsin diğerine üstünlüğü gibi bir konu olmadığını görmüş olduk. İnsanlık âleminde büyük bir ayrımla karşılaşırız; kadınlar sanki ikinci sınıflarmış gibi muamele görmekte ve eşit hak ve ayrıcalıklardan mahrum bırakılmaktadırlar. Bu durum, doğanın gereği olmayıp eğitim yüzündendir. İlahi Yaratılışta böyle bir ayrım yoktur. Allah'ın gözünde hiçbir cinsiyet diğerinden üstün değildir. O halde bir cins diğerinin daha aşağı olduğunu nasıl iddia edebilir ve Allah böyle bir davranışa izin vermiş gibi diğer tarafı doğal hak ve ayrıcalıklarından nasıl mahrum bırakabilir? Kadınlar, erkeklerle aynı eğitim imkânlarına sahip olsaydı her iki cinsiyetin de âlim olmak için eşit kapasiteleri olduğu ortaya çıkardı.

Kadın, bazı konularda erkekten üstündür. Daha şefkatli bir kalbe sahiptir, daha alıcıdır, sezgisi daha güçlüdür.

Kadının hâlihazırda bazı yönlerden erkeğin daha gerisinde olduğu inkâr edilemez; bu geçici zaafın nedeni, eğitim fırsatından yoksun kalmış olmasıdır. Hayatın zorunlulukları içinde kadın daha güçlüdür, çünkü erkek varlığını bile kadına borçludur.

Eğer anne eğitilmiş olursa çocukları da iyi eğitilecektir. Anne sağduyulu ise çocukları da bu yönde ilerleyecektir. Eğer anne dindar ise çocuklarına Allah'ı nasıl sevmeleri gerektiğini gösterecektir. Eğer anne ahlaklı ise çocuklarını da dürüstlüğe sevk edecektir.

Bu nedenle açıktır ki gelecek kuşaklar bugünün annelerine bağlıdır. Bu durum kadın için hayati bir sorumluluk değil midir? Böyle bir görevin gerektirdiği donanımına sahip olmak için kadının mümkün olan her avantajdan yararlanması gerekmez mi?

Bu nedenle hiç şüphe yok ki Tanrı, bu kadar önemli bir işlevi olan kadının arzu edilen mükemmelliği elde etmesi ve bu büyük görevini yerine getirebilmesi için gereken eğitimin eksikliğinden ötürü acı çekmesini hoş karşılamaz! Tanrı'nın gözünde birinin diğerine üstünlüğü söz konusu olmadığı için İlahi Adalet iki cinsin haklarına da eşit saygı gösterilmesini ister. Tanrı önünde saygı görmek, cinsiyete değil kalbin saflığına ve aydınlığına bağlıdır. İnsani erdemler herkese eşit derecede aittir!

O halde kadın daha yüksek bir mükemmellik seviyesine ulaşmak, erkekle her açıdan eşit olmak, geri kaldığı her şeyde ilerlemek için gayret etmelidir ki erkekler de kadının kapasite ve beceri açısından eşit olduğunu kabul etmek durumunda kalsınlar.

Avrupa'da kadınlar Doğu'ya göre daha büyük ilerleme kaydetmiş olsalar da yapılacak daha çok şey vardır! Öğrenciler eğitim dönemlerinin sonunda bir sınava tabi tutulurlar ve sınav sonucu, her öğrencinin bilgi ve kapasitesini belirler. Kadınlar için de böyle

olacaktır; yaptığı şeyler onun gücünü gösterecek ve bunun sözle ilan edilmesine artık gerek kalmayacaktır.

Ümidim, insanlık mükemmelliğe ulaşana dek Batılı kız kardeşleri gibi Doğulu kadınların da hızlı bir gelişim göstermeleridir.

Tanrı'nın inayeti herkes içindir ve herkese gelişmek için güç verir. Erkekler eşitliği kabul ettiğinde artık kadınların kendi hakları için mücadele etmeleri gerekmeyecektir! Şu halde Hz. Bahau'llah'ın prensiplerinden birisi cinsiyet eşitliğidir.

Kadınlar, ruhani güç elde edip hikmet ve kutsiyet erdemlerini artırmak için azami gayret göstermelidirler; ta ki aydınlanmaları ve çabaları, insanlığın birliğini gerçekleştirmekte başarılı olana dek. Hz. Bahau'llah'ın Öğretisini insanlar arasında yaymak için coşku dolu bir heyecanla çalışmalıdırlar ki İlahi İnayet ışığı dünyanın tüm milletlerinin ruhlarını sarsın!

50. ON BİRİNCİ PRENSİP: RUHU'L-KUDS'ÜN GÜCÜ

Camöens Bulvarı No:4, Paris

18 Kasım

Hz. Bahau'llah'ın öğretisinde şöyle yazılmıştır: “İnsanoğlu yalnızca Ruh'u'l-Kuds'ün gücüyle gelişim gösterebilir; çünkü insanın gücü sınırlı, İlahi Güç ise sınırsızdır.” Tarih okuduğumuzda şu sonuca varırız: Gerçekten büyük olan tüm insanlar; insan ırkının velinimetleri, insanlığı doğruyu sevip yanlıştan nefret etmeye sevk eden ve gerçek ilerleyişin sebebi olan o insanların hepsi ilhamlarını Ruh'u'l-Kuds'ün gücünden almışlardır.

Tanrı'nın Peygamberleri, felsefe okullarından mezun olmamışlardı; aslında birçoğu sıradan kişilerdi; görünürde cahil,

dünyanın gözünde hiçbir önemi olmayan, tanınmamış insanlardı; hatta bazen okuma yazma bile bilmiyorlardı.

Bu büyük şahsiyetleri insanlardan üstün kılan ve gerçeğin Öğretmenleri olmalarını sağlayan şey, Ruh'u'l-Kuds'ün gücüydü. Onların bu kudretli ilham vasıtasıyla insanlık üzerinde yarattıkları etki büyük ve derinlere nüfuz ediciydi.

Ne kadar bilgili ve ilmen ne kadar derin olurlarsa olsunlar en hikmetli filozofların etkisi, Kutsal Ruh'un esintileri olmaksızın, nispeten önemsiz kalmıştır.

Örneğin Eflatun, Aristo, Plinius ve Sokrat gibi sıra dışı akıl sahipleri; hiçbir kimseyi öğretileri uğruna yaşamlarını feda edecek kadar etkilememişlerdir. Öte yandan o basit şahsiyetlerin bazıları insanlığa öylesine tesir etmişlerdir ki binlerce kişi onların sözlerini yüceltmek için şehit olmayı arzulamıştır; zira onların sözleri Allah'ın İlahi Ruhu'ndan ilham alıyordu! Yehuda, İsrail, İlyas, Yeremya, Yeşaya ve Hezekiel peygamberler, ayrıca İsa Mesih'in havarileri mütevazı insanlardı.

Havarilerin başı olan Petrus yakaladığı balıkları yedi parçaya bölüp her gün birisini yer, sıra yedinciye gelince de o günün Sebt günü olduğunu anlardı. Bunu göz önüne alınız! Ve sonra da onun gelecekte sahip olduğu makamı düşününüz; Ruh'u'l-Kuds'ün gücü vasıtasıyla nasıl bir yüceliğe erişti!

Şunu anlıyoruz ki Ruh'u'l-Kuds insan yaşamındaki güç verici etkendir. Bu güce mazhar olan bir kişi temas kurduğu herkesi etkileyebilecek güce kavuşur.

Bu Ruha sahip olmayan en büyük filozoflar güçsüzdür; ruhları cansız, kalpleri ölüdür! Ruh'u'l-Kuds ruhlarına nefes üflemedikçe iyi bir iş başaramazlar. Hiçbir felsefi sistem bugüne dek bir halkın yaşam şekli ve geleneklerini değiştirip iyileştirmeyi başaramamıştır. İlim

sahibi olsalar da İlahi Ruh ile aydınlanmamış filozoflar, genellikle daha alt derece bir ahlaka sahip olup sözlerinin güzelliğindeki gerçekliği davranışlarında göstermemişlerdir.

Ruhani filozoflarla diğerleri arasındaki fark, yaşadıkları hayatta görülür. Ruhani Öğretmen; kendi öğretilerine olan inancını, başkalarına tavsiye ettiği öğretileri Bizzat kendi hayatında uygulayarak gösterir.

Eğitimi olmayan ancak Ruhu'l-Kuds ile dolu mütevazı bir insan, bu ilhama sahip olmayan en soylu ve seçkin bir âlimden daha güçlüdür. İlahi Ruh tarafından eğitilmiş bu kişi, kendi zamanında başkalarını da aynı Ruhu almaya kılavuzlar.

Ruhu'l-Kuds'ün yardımıyla can bularak diğer insanların eğitimi için bir araç haline gelebilmeniz için dua ediyorum. Ruhani bir insanın yaşamı ve ahlaki değerleri, bu kişiyi tanıyanlar için bizzat bir eğitimidir.

Kendi sınırlı halinizi değil Cemal-i Ebha'nın cömert bağışlarını düşününüz. İsa Mesih'in havarileri üzerindeki etkisini ve sonra da onların dünya üzerindeki etkisini düşününüz. Bu basit insanlar ilahi müjdeyi Ruhu'l-Kuds'ün gücüyle yaymayı başardılar!

Sizler de İlahi yardıma mazhar olabilirsiniz! Tanrı'nın Ruhu tarafından yönlendirildikçe hiçbir kapasite sınırlı değildir!

Yeryüzünün kendi canı yoktur, güneş ve yağmur tarafından verimli kılınana dek çorak ve kurak bir yerdir; yine de kendi sınırlılığına hayıflanması gerekmez.

Sizlere hayat bahşedilmesini dilerim! İlahi Merhamet yağmuru ve Hakikat Güneşi'nin sıcaklığı bahçelerinizi bereketlendirsin, böylece oralarda nefis kokulu birçok güzel çiçek ve sevgi bol bol açsın. Kendi

güç ve kudretinize bakmayınız, gönlünüz ferah ve ruhunuz sevinçli olsun, Ebha Melekûta yöneliniz ve sonsuz feyzleri isteyiniz.

Bu şekilde kendinizi hazır tutarsanız insanlık için yanan bir alev, kılavuz bir yıldız ve meyve yüklü bir ağaç haline gelir; Merhamet Güneşi'nin parlayışı ve İlahi Müjdelerin sonsuz inayetleriyle tüm karanlık ve kederi ışığa ve mutluluğa dönüştürürsünüz.

Ruhu'l-Kuds'ün gücünün anlamı budur ve ben de bunun sizlere cömertçe bahşedilmesi için dua ediyorum.

51. BU BÜYÜK VE GÖZ KAMAŞTIRICI EMİR

Camöens Bulvarı No:4, Paris

28 Kasım

Buluşup sohbet ettiğimiz bu toplantılarda hepiniz bu devrin prensipleri ve bazı gerçeklerle tanışmış oldunuz. Sizler bu şeyleri öğrenme fırsatı bulmuş olsanız da henüz aydınlanmamış ve hurafelere batmış birçok insan vardır. Bu büyük ve göz kamaştırıcı Emir hakkında çok az şey duymuşlardır ve sahip oldukları bilgi de büyük oranda kulaktan dolmadır. Ne yazık ki bu biçare ruhların Emir hakkında duydukları şeylerin çoğu söylentilerden ibarettir ve gerçeğe dayanmaz; bu söylenenler, Hz. Bahau'llah'ın Emrinin temeli değildir! Şüphesiz ki bu insanlara söylenmiş şeylerde bir miktar doğruluk payı vardır ancak bilgilerinin büyük kısmı eksiktir.

Tanrı'nın mübarek Emri'nin gerçek prensipleri sizlere verdiğim on bir kuraldır ki bunları dikkatli bir şekilde, tek tek açıkladım.

Her zaman Hz. Bahau'llah'ın öğretilerine ve kurallarına kesinkes itaat edecek şekilde yaşayıp davranmaya çalışmalısınız ki herkes tüm

eylemlerinizde, gerek sözde gerek davranışlarda Cemal-i Mübarek'in takipçileri olduğunuzu görebilsin.

Bu muhteşem öğretinin yerküreyi kuşatabilmesi ve ruhaniyetin insanların kalplerine nüfuz edebilmesi için gayret gösteriniz.

Ruhu'l-Kuds'ün nefesi sizleri teyit edecektir ve birçok kişi size karşı çıkacak olsa da başarılı olamayacaklardır!

Hız. İsa, başına dikenli taç takıldığında dünyanın tüm taçlarının Kendi ayakları altında olduğunu biliyordu. Tüm krallar; taçları ne kadar parlak, güçlü ve göz kamaştırıcı olursa olsun o dikenli tacın karşısında hayranlıkla secdeye vardılar! O'na "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi"²³ dedirten de bu mutlak ve kesin bilgiydi.

Size derim ki bunu hep kalbinizde ve aklınızda tutunuz. Sizin ışığınız gerçekten de tüm dünyayı aydınlatacak, ruhaniyetiniz her şeyin kalbine etki edecektir. Gerçekten de dünyanın ışık saçan meşaleleri olacaksınız. Ne korkunuz ne de umutsuzluğa kapılıyorsunuz; zira sizlerin ışığı en koyu karanlıkları delecektir. Bu size söylediğim, Allah'ın Vaadidir! Emin olunuz ve Allah'ın gücüne dayanarak ayağa kalkıp hizmet ediniz!

52. SON TOPLANTI

15 Rue Greuze, Paris

1 Aralık

Bir süre önce ilk kez Paris'e geldiğim zaman büyük bir ilgiyle etrafıma bakıp kendi kafamda bu güzel şehri büyük bir bahçeye benzettim.

²³ Matta İncili 28:18

Toprağı, sevgi dolu bir dikkat ve özenle inceleyince sarsılmaz bir maneviyat ve sağlam bir iman için çok iyi ve fırsatlarla dolu olduğunu gördüm; çünkü Tanrı sevgisinin bir tohumu da buraya atılmıştır.

Semavi Merhamet Bulutları yağmurlarını buraya yağdırıp Gerçeklik Güneşi körpe tohumları ısıtmıştır ve bugün aranızda iman ruhunun doğmakta olduğu görülmektedir. Toprağa atılan tohum filiz vermeye başlamıştır; günden güne onun büyüdüğünü göreceksiniz. Ebha Melekût'un inayetleri sayesinde harika bir hasat elde edilecektir!

Bakınız! Sizlere güzel ve mutluluk veren müjdelere getirdim! Paris, bir gül bahçesine dönüşecektir! Bu bahçede her türden güzel çiçekler boy verip açacak, nefis koku ve güzellikleri tüm diyarlarda meşhur olacaktır. Paris'in geleceğini düşündüğüm zaman burayı Ruh'u'l-Kuds'ün ışığına dalmış olarak görüyorum! Paris'in ruhani aydınlığa kavuşacağı ve Tanrı'nın inayet ve merhametinin yaşayan tüm varlıklara ayan olacağı gün gerçekten de doğmaktadır.

Düşüncelerinizin mevcut duruma takılmasına müsaade etmeyiniz ve iman gözüyle geleceğe bakınız, zira gerçekte Allah'ın Ruhu aranızda çalışmaktadır.

Birkaç hafta önce buraya gelişimden bu yana ruhani açıdan büyük bir ilerleme görüyorum. İlk başta sadece birkaç ruh Ebha Melekûta yönelmişti, ama aranızda bulunduğum kısa süre boyunca bu sayı artarak katlandı. Bu, geleceğin bir teminatıdır!

Hız. İsa çarmıha gerilip bu dünyadan ayrıldığı zaman sadece on bir havarisi ve bir avuç inanana vardı; ama O, doğruluk Davasına hizmet ettiği için yaşamını adadığı işin sonucuna bir de bugün bakınız! Dünyayı aydınlattı ve ölü bir insanlığa hayat verdi. Göğe yükselmesinden sonra Dini yavaş yavaş geliştirdi, takipçilerinin ruhları giderek daha fazla parladı ve sürdürdükleri mübarek hayatın enfes kokusu her tarafa yayıldı.

Artık bugün, Allah'a şükürler olsun ki benzer bir durum Paris'te de başlamıştır. Burada Tanrı'nın Egemenliği'ne yönelmiş, birlik, sevgi ve gerçeğe cezbolmuş birçok ruh vardır.

O halde çalışıp çabalayınız ki Ebha'nın ihsan ve merhameti tüm Paris'i kuşatsın. Ruhu'l-Kuds'ün nefesi size yardım edecek, Melekût'un Semavi Işığı kalplerinizde parlayacak ve Allah'ın kutsal melekleri Gökten size güç vererek yardımınıza koşacaktır. O halde bu büyük imtiyaza kavuştuğunuz için Tanrı'ya tüm kalbinizle şükrediniz. Dünyanın büyük kısmı uykuya dalmışken sizler uyanmışsınız. Birçoğu körken sizler görüyorsunuz!

Melekût'un çağrısı aranızda duyurulmuştur. Allah'a övgüler olsun ki tekrar doğmuş ve Tanrı Sevgisi'nin ateşiyle vaftiz edilmişsiniz; Yaşam Denizi'ne dalmış ve Sevgi Ruhu ile tekrar hayat bulmuşsunuz!

Böyle bir lütfâ mazhar olduğunuz için Tanrı'ya şükrediniz, O'nun inayet ve sevgi dolu kereminden asla şüphe duymayınız ve Melekût'un lütuflarına daima inanınız. Birbirinizi kardeş gibi seviniz; hayatlarınızı birbirinizin, üstelik sadece yakınlarınızın değil tüm insanlığın ayakları altına sermeye hazır olunuz. Tüm insan ırkına, bir ailenin fertleri ve Tanrı'nın evlatları gözüyle bakınız; böyle yaptığınız zaman aralarında hiçbir fark görmeyeceksiniz.

İnsanlık bir ağaca benzetilebilir. Bu ağacın dalları, yaprakları, tomurcukları ve meyveleri vardır. Bütün insanları bu ağacın çiçekleri, yaprakları ya da tomurcukları gibi düşününüz ve Tanrı'nın lütuflarını idrak edip onlardan mutlu olmaları için herkese yardımcı olmaya çalışınız. Tanrı kimseyi göz ardı etmez: O herkesi sever.

İnsanlar arasındaki tek gerçek fark, farklı gelişim aşamalarında olmalarıdır. Bazıları kusurludur; bunların mükemmelleştirilmesi gerekir. Bazıları uykudadır; bunların uyandırılması gerekir. Bazıları

ihmalkârdır; bunların uyarılması gerekir. Ama bunların tümü Tanrı'nın evlatlarıdır. Hepsini tüm kalbinizle seviniz; hiç kimse bir başkası için yabancı değildir, herkes birbirinin dostudur. Bu akşam size veda etmeye geldim ama şunu aklınızda tutunuz ki bedenlerimiz uzak olsa da ruhen daima beraber olacağız.

Her birinizi ve hepinizi kalbimde götürüyorum ve hiçbirinizi unutmayacağım. Ve ümit ederim ki sizler de beni unutmazsınız.

Ben Doğu'da, siz Batı'da canı gönülden gayret edelim ki birlik dünyaya yerleşsin; tüm halklar tek bir halk olsun ve yeryüzünün tamamı tek bir ülke gibi olsun; zira Gerçeklik Güneşi hepsinin üzerine parlamaktadır.

Tanrı'nın tüm Peygamberleri bu büyük gayenin hatırına geldiler.

Hız. İbrahim'in insanlara iman ve sevgi getirmek için nasıl çaba gösterdiğine bakınız; Hız. Musa'nın insanlığı mükemmel yasalarla nasıl birleştirmeye çalıştığına bakınız; Hız. İsa'nın karanlık bir dünyaya sevginin ve gerçeğin ışığını getirmek için nasıl acı çekerek ölüme gittiğine, Hız. Muhammed'in içlerinde yaşadığı ilkel kabileler arasında birliği ve barışı sağlama gayretine bakınız. Ve nihayet, Hız. Bahauallah aynı dava —insanoğulları arasında sevgiyi yaymak olan o tek ve asil gaye— uğruna kırk yıl acı çekti ve Hız. Bab da dünya barışı ve birliği için canını verdi.

O halde bu İlahi Varlıkların örneğini takip etmeye çalışınız, Onların çeşmesinden içiniz, Onların ışığıyla aydınlanınız ve dünya için Allah'ın merhamet ve sevgisinin timsalleri olunuz. Dünya için merhamet yağmurları ve bulutları, hakikat güneşleri gibi olunuz; semavi bir ordu olun ki kalp şehirlerini gerçekten fethedebilirsiniz.

Tanrı'ya şükrediniz ki Hız. Bahauallah bizlere sağlam ve güçlü bir Ahit ve Misak bırakmıştır. Kalplerde üzüntüye yer bırakmamıştır; O'nun kutsal kaleminden çıkan yazılar tüm dünya için bir tesellidir;

O'nun sözleri hakikatin ta kendisiydi, O'nun öğretilisine uymayan her şey ise yanlışdır. O'nun en başta gelen gayesi, bölünmüşlüğü ortadan kaldırmaktı.

Hız. Bahauallah'ın Misakına yöneliniz, çünkü o; bir İnalet Yağmuru, bir Gerçeklik Güneşi, Abıhayat, Ruhul-Kuds'tür. O'nun güzelliğinin gücüne tamamıyla mazhar olmak için kalplerinizi açın ve ben de bu mutluluğa sahip olmanız için dua edeceğim.

Artık sizlere "Hoşça kalın" diyorum.

Bunu sadece sizlerin dış varlığınıza söylüyorum; ruhlarınıza söylemiyorum, çünkü ruhlarımız her zaman beraberdir.

Rahat ve emin olunuz; Allah'a daha da yaklaşın O'nun sevgisinin ışığıyla daha da aydınlanmanız, gündün güne daha da gelişip kutsiyet kazanmanız için Melekût-u Ebha'ya yönelerek sabah akşam sizler için dua edeceğim.

Hız. Abdülbaha'nın bu renkli fotoğrafı Ekim 1911'de Paris'te çekilmiştir.

Üçüncü Bölüm

53. HZ. ABDÜLBAHA'NIN DOSTLARIN TOPLANTI EVİNDEKİ HİTABI; ST. MARTIN'S LANE, LONDRA, W.C.

12 Ocak 1913, Pazar

Yaklaşık bin yıl önce İran'da, Güçlüler Güçlüsü Tanrı ile sessizce bağ kurmak amacı ile bir araya gelenlerden oluşan Dostlar Cemiyeti adlı bir topluluk kuruldu.

Bunlar, İlahi felsefeyi iki kısma ayırdılar: İlki bilginin okullarda ve eğitim kurumlarındaki dersler ve incelemelerle elde edilebileceği idi. İkincisi de Aydınlanmışlar ya da içsel ışığın takipçileri düşüncesiydi. Bu felsefeye ait toplantılar sessizlik içinde yapılırdı. Tefekkür ederek Işık Kaynağı'na yöneldiklerinde Melekût âleminin sırları o ana Işık'tan bu insanların kalplerine yansır ve tüm ilahi problemler bu manevi aydınlanma gücüyle çözüme kavuşurdu.

Dostlar Cemiyeti İran'da hızla büyüdü ve varlığını bugün de sürdürmektedir. Liderleri tarafından birçok kitap ve risaleler yazılmıştır. Toplantı salonlarında bir araya geldikleri zaman sessizce ve tüm dikkatlerini vererek otururlar; liderleri belli bir konu açar ve gruba “Bu problem üzerinde tefekkür etmelisiniz” der. Sonra zihinlerini başka her şeyden arındırır ve oturdukları yerde derin düşüncelere dalarlar. Çok geçmeden cevap onlara ayan olur. Birçok karmaşık ilahi mesele bu manevi aydınlanma ile çözüme kavuşmuştur.

Gerçeklik Güneşi'nin ışıklarının insanoğlunun zihninde açtığı bazı büyük sorular şunlardır: İnsan ruhunun gerçekliği meselesi, ruhun varlık alanına çıkışı, bu dünyadan Allah'ın dünyasına doğuşu, içsel yaşamı ve bedenden ayrılışından sonraki kaderi.

Bu kişiler günün bilimsel meseleleri üzerinde de tefekkür ederler ve bunlar da benzer şekilde çözülür.

“İşsel ışığın takipçileri” olarak adlandırılan bu kişiler, gücün en üst derecesine ulaşmış ve kör dogmalarla taklitlerden bütünüyle arınmışlardır. İnsanlar, bu kişilerin beyanlarına güvenir; bunlar, tüm sırları kendi başlarına —kendi içlerinde— çözerler.

Eğer işsel ışığın yardımıyla bir çözüm bulmuşlarsa bunu doğru kabul edip sonra da duyururlar; aksi takdirde, bulunan cevabı şuursuzca bir yanılısma olarak değerlendirirler. Ulûhiyetin tabiatı, İlahi vahiy ve Tanrı'nın bu dünyadaki zuhuru üzerinde derin düşünecek derecede çok ilerlemişlerdir. Tüm ruhani ve bilimsel meseleler, bu kişilerce ruhun gücü vasıtasıyla çözülür.

Hz. Bahau'llah, var olan her şeyde (Allah'tan) bir işaret olduğunu söyler; aklın işareti derin düşünme, derin düşüncenin işareti de sessizliktir; çünkü bir insanın aynı anda iki şey yapması mümkün değildir — hem konuşup hem tefekkür edemez.

Tefekkür esnasında kendi ruhunuzla konuşuyor olduğunuz apaçık bir gerçektir. Bu zihinsel haldeyken ruhunuza bazı sorular sorarsınız ve ruh da cevaplar: Bir anda ışık çıkar ve gerçek açığa çıkar.

Bu tefekkür yeteneğinden yoksun bir varlığı “insan” olarak isimlendiremezsiniz; bu yetenek yoksa o yalnızca bir hayvandır, yırtıcılardan daha aşağıdır.

İnsan ebedi yaşama tefekkür yeteneği ile kavuşur; Ruh'u'l-Kuds'ün nefesini onun vasıtasıyla alır — Kutsal Ruh'un inayeti derin düşünce ve tefekkür esnasında elde edilir.

İnsan ruhu tefekkür esnasında bizzat bilgi alıp güçlenir; hakkında hiçbir şey bilmediği konular bu sayede gözlerinin önüne serilir. İnsan, İlahi ilhama da semavi gıdaya da yine bununla mazhar olur.

Tefekkür, sırların kapılarını açan anahtardır. İnsan, o haldeyken kendisini soyutlar ve dışındaki her şeyden uzaklaştırır; yine o öznel ruh halindeyken ruhani hayat okyanusuna dalar ve nesnelere içindeki bilinmezlikler ona ayan olur. Bunu şöyle hayal edebilirsiniz: İnsana iki tür görüş yetisi bahşedilmiş olduğunu düşününüz; içgörü gücü kullanılır iken dış görüş gücü kapanır.

Bu tefekkür yeteneği insanı hayvani doğadan kurtarır, nesnelere gerçekliklerinin fark edilmesini ve Tanrı ile temas kurulmasını mümkün kılar.

Bu yetenek, görünmez âlemden bilim ve sanat dallarını ortaya çıkarır. İcatlar tefekkür yeteneğiyle mümkün olmuş, muazzam işler başarılmıştır; onun vasıtasıyla yönetim işleri de rahatça görülür. İnsanoğlu Tanrı Melekûtuna bizzat bu yetenek kanalıyla girer.

Bununla birlikte bazı fikirler yararsızdır; bunlar, denizde boş yere hareket eden dalgalara benzer. Ancak tefekkür kabiliyeti manevi ışıkla yıkanıp ilahi niteliklerle vasıflandırılırsa işte o zaman sonuç alınır.

Tefekkür yeteneği aynaya çok benzer; eğer aynanın önüne bir nesne koyarsanız ayna onu yansıtacaktır. Bu nedenle insan ruhu dünyevi konularla meşgul olursa onu bu tür şeyler şekillendirir.

Ama ruhlarınızın aynasını ilahi âleme çevirirseniz ilahi yıldızlar ve Gerçeklik Güneşi'nin ışıkları kalplerinizde yansıyacak ve Melekûti erdemler elde edilecektir.

Bu yüzden bu kabiliyeti doğru kullanalım; onu dünyevi şeylere değil semavi Güneş'e yönlendirelim, böylece İlahi sırları keşfedip Kitab-ı Mukaddes'in teşbihlerini ve ruhun sırlarını kavrayabilelim.

Bizler hakikaten de semavi gerçekleri yansıtan aynalar haline gelebilir, ilahi yıldızları yansıtacak kadar saflaşabiliriz.

54. DUA

97 Cadogan Gardens, Londra,

26 Aralık 1912

“Duanın harekete dönüşmesi gerekir mi?”

Hz. Abdülbaha — “Evet. Bahai Dini’nde güzel sanatlar, bilimler ve tüm zanaatlar ibadetten sayılır. Elinden gelen en iyi şekilde birkaç parça kâğıttan bir defter yapan ve bunu daha da iyileştirmek için canı gönülden elinden gelen gayreti gösteren bir insan, Allah’ı yüceltiyor demektir. Kısacası insanın tüm kalbiyle gösterdiği bütün çaba ve emekler, eğer yüce bir amaçla ve insanlığa hizmet gayesiyle yapılıyorsa, ibadettir. İbadet şudur: İnsanlığa hizmet etmek ve insanların ihtiyaçlarıyla ilgilenmek. Hizmet dua demektir. Nazik, şefkatli ve ön yargıdan uzak bir şekilde hastalara bakan ve insan ırkının birliğine inanan bir doktor, Allah’a senalar sunuyor demektir.”

“Yaşamlarımızın gayesi nedir?”

Hz. Abdülbaha — “Erdemler kazanmaktır. Toprakta geliyoruz; mineral âleminden bitki âlemine, oradan da hayvanlar âlemine neden geçiş yaptık? Bu âlemlerin her birinde mükemmelliğe erişelim; minerallerin en iyi sıfatlarına sahip olalım; bitkiler gibi büyüme gücüne kavuşalım; hayvanlarda olduğu gibi sezgilerle donanıp görme, işitme, koklama, dokunma ve tat alma duyularına sahip olalım diye, ta ki hayvanlar âleminden insanlık âlemine adım atıp muhakeme gücüyle, icat yapabilme kapasitesiyle ve ruhani güçlerle ödüllendirilene kadar.”

55. KÖTÜLÜK

Kötülük nedir?

Hz. Abdülbaha — “Kötülük, noksanlık demektir. Günahkârlık, insanın daha aşağı doğadaki halidir; çünkü adil olmama, zorbalık, nefret, garez, düşmanlık gibi şeyler doğada var olan arazlardır ve bunlar tabiatın düşük seviyesinin özellikleridir. Bunlar, dünyevi günahlardır; Hz. Âdem’in ağaçtan yediği meyvelerdir. Kendimizi eğitim yoluyla bu kusurlardan kurtarmalıyız. İnsanoğlu özgür kılınsın diye peygamberler gönderilmiş, Kutsal Kitaplar yazılmıştır. İnsan, nasıl bu noksanlık dünyasına dünyevi annesinin rahminden doğuyorsa ruhani âleme de ilahi eğitim vasıtasıyla doğar. İnsan; cismani dünyaya doğduğunda kâinatı, bu dünyadan ruhani âleme geldiğinde ise Melekût’u bulur.”

56. RUHUN GELİŞİMİ

“Ruh bu dünyada acı çekerek mi mutlulukla mı daha çok gelişir?”

Hz. Abdülbaha — “Akıl ve ruh, insan acılarıyla sınanınca gelişir. Toprak ne kadar çok sürülürse tohum o kadar iyi büyür ve hasat o kadar iyi olur. Saban, nasıl toprakta derin izler bırakır ve zararlı dikenlerle otları söküp atarsa çekilen acılar ve sıkıntılar da insanoğlunu bu dünyevi yaşamın önemsiz işlerinden öyle kurtarır, ta ki tam bir arınmışlık makamına ulaşınca dek. O zaman bu dünyadaki tavrı ilahi mutluluğa dönüşür. Deyim yerindeyse, insan olgunlaşmamış meyve gibidir; çekilen acının ateşi onu olgunlaştırır. Geçmiş zamanlara bakarsanız en büyük adamların en çok acı çekenler olduğunu görürsünüz.”

“Çektiği acılarla gelişim göstermiş olan bir insan, mutluluk hissetmekten korkmalı mıdır?”

Hz. Abdülbaha — “O kişi, çektiği acılar vasıtasıyla hiçbir Şeyin kendisinden alamayacağı sonsuz bir mutluluğa erişecektir. Hz. İsa’nın havarileri acılar çektiler ve ebedi mutluluğa eriştiler.”

“Yani acı çekmeden mutluluğa erişmek mümkün değil mi?”

Hz. Abdülbaha — “İnsanın ebedi mutluluğa kavuşması için acı çekmesi Őarttır. Özverili olma haline erişmiş insan, gerçek neşe sahibidir. Dünyevi neşe yok olup gidecektir.”

“Ölen bir insanın ruhu hâlâ bu dünyadan birisiyle konuşabilir mi?”

Hz. Abdülbaha — “Bir iletişim kurulabilir, ama bu bizimki gibi değildir. Üst âlemin güçlerinin bu düzlemdeki güçlerle etkileşim içinde olduğundan hiçbir Şüphe yoktur. İnsan kalbi ilhama açıktır; ruhani iletişim de işte budur. Nasıl ki kişi rüyasında ağzından bir ses çıkmadan bir arkadaşıyla konuşuyorsa ruhun iletişimi de işte böyledir. İnsan, kendi benliğiyle konuşup ‘Bunu yapabilir miyim? Böyle bir Şey yapmam uygun olur mu?’ diyebilir. Üst benlik ile yapılan da bu türden bir sohbettir.”

57. SEVGİNİN DÖRT TÜRÜ

97 Cadogan Gardens, Londra,

4 Ocak 1913, Cumartesi

Sevgi nasıl bir güçtür! Tüm mevcut güçlerin en harikuladesi, en büyüğü odur.

Sevgi, ölülere yaşam verir. Sevgi, soğuk olan kalpte bir alev yakar. Sevgi; umutsuzlara umut, kederli kalplere sevinç verir.

Varlık âleminde sevginin gücünden daha büyük bir güç yoktur. İnsanın kalbi sevgi ateşiyle yandığı zaman o kişi her şeyi feda etmeye hazır olur — hatta hayatını bile. İncil’de denir ki “Tanrı sevgidir.”²⁴

Dört tür sevgi vardır. İlki Tanrı’dan insana akan sevgidir; bitmez tükenmez inayetlerden, İlahi ışık ve semavi aydınlıktan oluşur. Varlık âlemi bu sevgi vasıtasıyla hayat bulur. İnsanın Ruhu’l-Kuds’ün nefesiyle —ki aynı sevgidir— ebedi hayata kavuşup Tanrı’nın sureti haline gelene kadar süren fiziksel varoluşu da yine bu sevgi vasıtasıyladır.

İkincisi insandan Tanrı’ya akan sevgidir. Bu imandır, Allah’a cezbolmuşluktur, tutuşmuşluk halidir, gelişimdir, Tanrı Melekûtu’na girmektir, Allah’ın inayetlerine mazhar olmaktır, Melekût’un ışıkları ile aydınlanmaktır. Bu sevgi, tüm hayırseverliğin kaynağıdır ve kalplerin Gerçeklik Güneşi’nin ışıklarını yansıtmaya sebep olur.

Üçüncüsü Tanrı’nın Kendi Özü’ne ya da Zatı’na duyduğu sevgidir. Bu, O’nun Cemalinin tecellisidir, Kendi yarattığı âlemin aynasında Kendi Zatı’nın aksetmesidir. İşte bu; sevginin gerçeğidir, Kadim Sevgidir, Ebedi Sevgidir. Diğer tüm sevgiler bu Sevginin bir ışınıyla var olurlar.

Dördüncüsü insanın insana duyduğu sevgidir. İnananların kalpleri arasında var olan sevgi, ruhların birliği ideali ile can bulur. Bu sevgiye Allah’ı tanıyarak ulaşılır ki böylece insanlar kalpte tecelli eden İlahi Sevgi’yi görürler. Herkes, diğerinde Tanrı’nın ruhta yansıyan Güzelliğini görür ve bu benzerliği keşfederek birbirine sevgiyle cezbolur. Bu sevgi, tüm insanları bir denizin dalgaları yapacaktır; bu sevgi, onları bir göğün yıldızları ve bir ağacın meyveleri yapacaktır. Bu sevgi, hakiki ahengi gerçekleştirecek ve gerçek birliği kuracaktır.

²⁴ İncil, Diğer Mektuplar (Yuhanna’nın Birinci Mektubu) 4:8

Ancak dostlar arasında var olan sevgi bazen (gerçek) sevgi değildir, zira değişime tabidir. Şöyle ki bu, sadece anlık bir cazibedir. Hafif bir rüzgâr estiğinde ince ağaçlar bel verir. Rüzgâr doğudan eserse ağaçlar batıya eğilir ve rüzgâr batıdan eserse ağaçlar bu sefer doğuya eğilir. Bu tür sevgi, yaşamın tesadüfî koşullarından kaynaklanır. Buna sevgi denemez; sadece bir tanışıklık halidir ve değişime tabidir.

Bugün bir bakarsınız iki kişi görünüşte birbiriyle yakın dosttur; yarın ise durum tamamıyla değişebilir. Dün birbiri için ölmeye hazırdılar; bugün ise yan yana gelmekten kaçmaktadırlar! Bu, sevgi değildir; kalplerin, hayatın tesadüfleri karşısında eğilip bükülmesidir. Bu 'sevginin' mevcudiyetine sebep olan şey ortadan kalktığında sevgi de ortadan kalkar; bu, gerçek bir sevgi değildir.

Sevgi size açıkladığım gibi sadece dört türdür: (a) Tanrı'nın Kendi Zatı'na duyduğu sevgi. Hz. İsa, Tanrı'nın Sevgi olduğunu söylemiştir. (b) Tanrı'nın evlatlarına — kullarına duyduğu sevgi. (c) İnsanın Tanrı'ya duyduğu sevgi ve (d) İnsanın insana duyduğu sevgi. Bu dört tür sevginin kaynağı da Tanrı'dır. Bunlar Gerçeklik Güneşi'nin ışıklarıdır, Ruhü'l-Kuds'ün Esintileridir; Hakikatin İşaretleridir.

58. HZ. ABDÜLBAHA'NIN BİR LEVHİ

28 Ağustos 1913

Ey sevgili kızım!

Duygu dolu ve akıcı bir dille kaleme alınmış olan mektubun; bir bahçede, serin bir ağaç gölgesinde, meltem hafif hafif eserken, dikkatle okundu. Fiziki hoşnutluk vesileleri gözler önüne serilmişken mektubun da ruhani neşeye sebep oldu. Gerçek söylüyorum; bu bir mektup değil, sümbüller ve çiçeklerle süslenmiş bir gül bahçesiydi.

Mektubun cennetin tatlı rayihalarıyla doluydu ve gül rengi kelimelerinden İlahi Aşk meltemi esiyordu.

Yeterli zamana sahip olmak benim elimde olmadığından burada kısa, açık ve anlaşılır bir cevap vereceğim. Şöyle:

Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nda kadınlar erkeklerle omuz omuzadır. Hiçbir harekette geride bırakılmayacaklardır. Hakları erkeklerle eşit derecededir. Politikanın tüm idari dallarına gireceklerdir. Her alanda insanlık âleminin en yüksek mevkiisi olarak düşünülecek bir seviye elde edecekler ve bütün işlere katılacaklardır. Bundan emin ol. Mevcut duruma bakma; uzak olmayan bir gelecekte kadınların dünyası çok parlak ve görkemli bir hale gelecektir. Çünkü Hz. Bahauallah böyle istemiştir! Seçimlerde oy kullanmak kadınların devredilemez hakkıdır ve kadınların tüm kurumlarda yer alması tartışılmaz ve inkâr edilemez bir konudur. Bunu kimse ne önleyebilir ne de geciktirebilir.

Fakat kadınların katılımının uygun olmadığı bazı konular vardır. Örneğin toplumun düşmanların saldırılarına karşı sert savunma önlemleri aldığı bir zamanda kadınlar askeri sorumluluklardan muafır. Öyle olabilir ki bir savaş zamanında kavgacı ve vahşi kabileler bir halka zalimce saldırıp ülke insanlarını katletmek gibi bir amaç güdebilir ve böyle bir durumda savunma yapmak gerekli olur. Ama bu gibi savunma önlemlerini almak ve organize etmek kadınların değil erkeklerin görevidir; çünkü kadınlar şefkatlidir ve savunma amaçlı da olsa dehşet ve vahşet görüntülerine dayanamazlar. Kadınlar bu ve benzeri sorumluluklardan muafır.

Adalet Evi'nin kurulması hususuna gelince, Hz. Bahauallah erkeklere seslenir ve şöyle buyurur: “Ey Adalet Evi'nin Erleri!”

Ancak Adalet Evi üyelerinin seçiminde kadınların oy verme ve seslerini duyurma hakkı tartışılmaz bir haktır. Kadınlar gelişimlerinin en üst seviyesine ulaştıklarında zamanın, mekânın ve sahip oldukları büyük kapasitenin gereğine göre olağanüstü ayrıcalıklar elde

edeceklerdir. Bu söylediklerime güven. Hz. Bahauallah kadın davasını çok desteklemiştir ve kadınların sahip olduğu hak ve ayrıcalıklar Abdülbaha'nın en yüce prensiplerinden birisidir. Bundan emin ol! Erkeklerin kadınlara şu şekilde hitap edeceği günler uzak değildir: "Ne mutlu size! Ne mutlu size! Sizler gerçekten de her ödüle layıksınız. Sizler gerçekten de başlarınızın ebedi izzet tacıyla taçlandırılmasını hak ediyorsunuz; çünkü bilim ve sanatta, erdem ve mükemmellikte erkeklerle eşit ama kalbin yumuşaklığı ve merhamet ve sevginin bolluğunda onlardan üstünsünüz."